

DOSAR NR. [REDACTAT]

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV-A CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ nr. 830
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.04.2013
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: [REDACTAT]
GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol soluționarea cauzei civile formulate de reclamanta G.G.E., în contradictoriu cu pârâta C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A., având ca obiect pretenții – daune morale.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică de la data de 10.04.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea, pentru 12.04.2013, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 06.04.2012, sub nr. 11318/3/2012, reclamanta G.G.E. a chemat în judecată pârâta C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A., solicitând instanței ca prin hotărâte ce se va pronunța să se dispună obligarea acesteia la plata sumei de 1.000.000 Euro (un milion euro), echivalent în lei – curs BNR la data plății cu titlu de daune morale; obligarea paratei la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de acest litigiu.

În motivarea cererii s-a arătat că în data de2006, pe DN, la KM din județul B. s-a produs un accident de circulație în urma cărui reclamanta a suferit vătămări grave constând în pierderea și alte afecțiuni secundare; diagnosticul fiind :

S-a format dosarul penal cu nr. unic la Parchetul de pe lângă Judecătoria B., efectuându-se cercetări privind săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 184 alin. 2 și 4 Cod Penal.

În cauza s-a efectuat o expertiză tehnică auto judiciară de către având ca obiective: stabilirea dinamicii producerii accidentului rutier din data de2006 și stabilirea locului unde a avut loc impactul; stabilirea vitezei de deplasare a autovehiculului condus de învinuitul I.I.C. în momentul premergător accidentului și în momentul accidentului; posibilități de evitare a accidentului de către învinuit; verificarea posibilității ca starea de fapt prezentată de învinuit anterioara producerii impactului cu parapetul metalic să fi determinat consecințele menționate.

Ca urmare a concluziilor expuse în raportul de expertiză, prin Ordonanța Procurorului din 07.10.2008 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului I.I.C. și disjungerea privind administratorului drumului public C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A. Prin referatul Inspectoratului de Poliție a județului B. - Serviciul Rutier nr./2008 s-a propus neînceperea urmăririi penale, punct de vedere însușit de procurorul de caz-B. C. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria B., care prin Rezoluția din 20-12-2011 a dispus neînceperea urmăririi penale față de C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare din culpa în temeiul art. 228 alin.6 C.proc.pen. raportat la art.10 alin.1 lit.b,d C.proc.pen și art.19

redresării, a revenirii la starea de normalitate odată cu trecerea timpului sau urmare a unor intervenții cu scop de reabilitare. Speranța de viață este relevantă mai ales atunci când victima avea perspectiva unei vieți fericite. Pentru aceasta este necesară analiza situației anterioare a victimei, a ceea ce a realizat și ar fi putut realiza în viitor, din acest punct de vedere.

Pârâta C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A. prin D. R. de D. și P. B. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii reclamantei.

Pe cale de excepție, s-a invocat excepția netimbrării acțiunii deoarece prevederile art.15 litera o) din Legea 146/1997, privind taxele judiciare de timbru, nu sunt aplicabile în prezenta cauză deoarece în dosarul penal nr. prin Rezoluția din 20 Decembrie 2011 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de GNADNR S.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

Dispozițiile art.15 lit.o din Lega nr.146/1997 pentru a fi incidentă scutirea de plata taxelor judiciare de timbru, trebuie să fie sau să fi fost pendinte o cauză penală. Prin folosirea, de către legiuitor, a sintagmei „cauză penală” se înțelege situația în care acțiunea penală, ce are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, a fost pusă în mișcare printr-un act de inculpare prevăzută de lege.

În conformitate cu prevederile art. 112 C.proc.civ. s-a invocat și excepția nulității acțiunii deoarece aceasta nu este argumentată în drept.

Re fondul cauzei, s-a arătat că nu poate fi de acord cu susținerile reclamantei pentru considerentele ce urmează:

În susținerea acțiunii formulate se invocă expertiza efectuată în dosarul penal nr., dosar în care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de CNADNR S.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală. De asemenea, s-a dispus neînceperea urmăririi penale și pentru angajații CNADNR S.A. – D.R.D.P. B., B.N., B. M. și G. A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 184 alin.2,4 Cod penal, întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii respectiv vinovăția.

Față de cele arătate și având în vedere afirmația reclamantei potrivit căreia este nevoită a se adresa instanței civile potrivit art. 19 Cod procedură penală, pârâta nu poate fi de acord cu aceste susțineri deoarece art. 19 C.proc.pen. nu este incident în prezenta cauză, cât timp aceste dispoziții legale se referă la situația în care „persoana vătămată care nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, poate introduce la instanța civilă acțiune pentru repararea daunelor morale pricinuite prin infracțiune”.

În drept au fost invocate dispozițiile art.115-118, 137 C.proc.civ.

La data de 23.01.2013, pârâta C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. SA a formulat și depeș la dosarul cauzei concluzii scrise prin care a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune.

S-a arătat că întrucât reclamanta a motivat cererea în drept pe art. 998-999 și 1000 Cod civil, iar incidentul rutier a avut loc la data de2006, iar acțiunea reclamantei s-a înregistrat pe rolul Tribunalului București Secția a IV-a civilă la data de 06.04.2012 a intervenit excepția prescripției dreptului material la acțiune ce are ca obiect solicitarea de daune morale, întrucât a fost depășit termenul general de prescripție prevăzută de art. 3 din decretul nr. 167/1958. Prescripția dreptului material la acțiunea în repararea pagubei pricinuite prin fapta ilicită începe să curgă de la data când pagubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea, potrivit art 8 alin 1 din Decretul nr.167/1958.

Judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea în despăgubiri, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia, rezultă că în cazul în care procurorul este cel care a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, indiferent pentru care motive, soluția adoptată de acesta nu are autoritate de lucru judecat, astfel încât o acțiune civilă având ca temel răspunderea civilă delictuală este posibilă, fără a se putea invoca, cu autoritate de lucru judecat ordonanța procurorului.

În consecință, având în vedere momentul reținut de tribunal în ceea ce privește începutul cursului prescripției dreptului la acțiune (20.12.2011), precum și faptul că reclamanta s-a constituit parte civilă în cauza penală la data de 11.03.2011, raportat la data formulării prezentei cereri de chemare în judecată (06.04.2012) și la dispozițiile art.8 alin.2 din Decretul nr.167/1958, tribunalul va respinge ca neîntemeiată excepția prescripției dreptului la acțiune. Nu pot fi reținute argumentele părții prin care se arată că termenul de prescripție curge de la data producerii accidentului (...2006), întrucât cerințele prevăzute la art.8 alin.1 din Decretul nr.167/1958 trebuie îndeplinite cumulativ, reclamanta cunoscând cauzele producerii accidentului după ce s-au efectuat cercetări în dosarul de urmărire penală, reținându-se prin raportul de expertiză tehnică efectuat că elementele de protecție și siguranța traficului rutier montate pe acostamentul dreapta al sensului de mers către B. erau în stare distrusă și nereparate.

În ceea ce privește fondul cauze, tribunalul apreciază că din probele administrate în cauză rezultă că reclamanta a făcut dovada tuturor condițiilor prevăzute la art.998 și art.1000 alin.1 Cod civil, privind angajarea răspunderii civile delictuale a părții.

Astfel, la data de2006, pe DN ..., la kilometrul din județul B. s-a produs un accident de circulație în urma cărui reclamanta a suferit vătămări grave, constând în pierderea și alte afecțiuni. Evenimentul rutier s-a produs prin coliziunea autoturismului cu nr. condus de numitul I.I.C. (autoturism în care se afla și reclamanta) cu balustrada metalică desprinsă din parapet, penetrarea acesteia prin portiera ușii dreapta față determinând producerea mai multor traumatisme reclamantei. Conducătorul acestui autoturism a încercat să evite coliziunea cu un autoturism marca care a intrat pe contrasens cu viteză ridicată.

Așa cum s-a menționat anterior, în dosarul penal s-a efectuat un raport de expertiză tehnică auto de către prin care s-a stabilit dinamica producerii accidentului și posibilitățile de evitare a acestuia, reținându-se că elementele de protecție și siguranța traficului rutier montate pe acostamentul dreapta al sensului de mers către B. erau distruse și nereparate.

Din cuprinsul acestui raport de expertiză mai rezultă că autoturismul în care se afla reclamanta circula cu viteză legală, și chiar dacă acesta a efectuat o manevră de evitare a unei posibile coliziuni cu autoturismul ce venea în sens invers și a intrat în derapaj, lovind balustrada metalică, aceasta dacă era în stare corectă de montaj, proteja producerea unor distrugerii sau răsturnări ale autoturismului, protejând autoturismul ce și-a pierdut controlul mișcării, rolul acestor parapete fiind tocmai acela de a asigura siguranța pasagerilor și a conducătorilor auto.

În consecință, tribunalul reține că traumatismele suferite de reclamantă s-au datorat tocmai penetrării balustradelor prin portiera ușii dreapta față, balustradă care era distrusă și nereparată de 2 ani, deși rolul acestor balustrade era tocmai de a proteja autoturismele în cazul unor derapări.

Astfel, tribunalul reține îndeplinirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale părții pentru acordarea daunelor morale solicitate de reclamantă.

Pentru determinarea quantumului acestor daune morale, tribunalul va avea în vedere că la data producerii accidentului, și implicit a vătămării corporale, reclamanta

daune morale în cuantum de 1.000.000 Euro, în echivalent lei la cursul B.N.R. din ziua plății.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul va admite cererea reclamantei și va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei menționate, cu titlu de daune morale.

Se va lua act de faptul că reclamanta nu solicită cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția prescripției dreptului la acțiune, ca neîntemeiată.

Admite cererea formulată de reclamantul G.G.E., cu domiciliul ales la Societatea civilă de avocați "S.P.M." în, în contradictoriu cu pârâta C. N. DE A. ȘI D. N. DIN R. S.A., cu sediul în

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 1.000.000 Euro, în echivalent lei la cursul B.N.R. din ziua plății, cu titlu de daune morale.

la act că reclamanta nu solicită cheltuieli de judecată.

Cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.

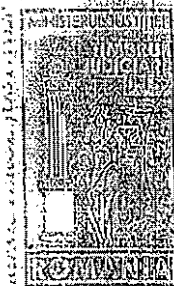
Pronunțată în ședință publică azi, 12.04.2013.

PREȘEDINTE

GREFIER

ROMANIA
JUDECATORIA
SECTIA PENALA
DOSAR NR.

Operator de date cu caracter personal

SENTINTA PENALA NR.

Sedința publică din data de 20.11.

PRESEDINTE:

GREFIER

Din partea Ministerului Public, Parchetul de pe lângă Judecătoria a participat procuror

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe inculpatul în stare de arest preventiv, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de ucidere din culpă în formă agravată și vătămare corporală din culpă în formă agravată, prev. de art. 178 al. 1, 2 și 3 C. pen. și art. 184 al. 2 și 4 C. pen.

La apelul nominal făcut în sedința publică, se prezintă avocatul părților civile Jurcan, av. și partea civilă lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedința, după care

Se constată că s-au depus la dosar concluzii scrise formulate de asigurator și părțile civile

Instanța constată că dezbaterile au avut loc în sedința publică din data de 15.12.2011, fiind consemnate în încheierea de sedință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, pentru ca avocații părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea atât cu privire la cererea de liberare provizorie sub control judiciar, cât și cu privire la fondul cauzei pentru azi 16.12.2011 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

JUDECATORIA
DELEBERAND:

Pe baza închezierii nr. din 07.07.2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria înregistrat la instanță la 08.07.2011, inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de ucidere din culpă prev. și ped. de art. 178 al. 1, 2 și 3 C. pen. și vătămare corporală din culpă prev. și ped. de art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totul cu aplic. 33 lit. b C. pen.

În fapt s-a reținut că la data de 11.06.2011, în jurul orei 19:45, inculpatul a condus autovehiculul marca Mercedes cu nr. de înmatriculare pe str. iar la intersecția cu str. nu a respectat semnificația marcajului, cedează trecerea și a intrat în coliziune cu autovehiculul marca Ico cu nr. de înmatriculare condus regulamentar de

A mai precizat faptul că nu a văzut indicatorul "cedează trecerea" când a pătruns în intersecție și de aceea a pătruns în intersecție fără să se asigure. A mai arătat că după accident și-a pierdut cunoștința și nu a suflat în aparatul alcoolemist deoarece fusese lovit în zona toraceului și nu putea sufla îndeajuns.

Aceleași împrejurări le-a arătat înoulbabil și în declarația olografă (f. 40-41 dos. U.P.).

Din buletinul de examinare clinică rezultă că inculpatul a negat consumul de alcool, nu prezentat halena alcoolică și nu părea sub influența alcoolului, iar manifestările neurologice și psihice au fost normale (f. 27 dos. U.P.).

Din copia poliței de asigurare RCA se vede că inculpatul este asigurat la [redacted] valabilă de la 24.04.2011-23.04.2012, rezulta că autoturismul marci Mercedes cu nr. de înmatriculare [redacted] era asigurat la [redacted] (f. 65 dos. U.P.).

În cursul cercetării de către [redacted] la termenul din 10.08.2011 a fost audiat inculpatul [redacted] (f. 18-19 vol. I dos. Inst. Inst.) și-a menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale precizând în plus că a considerat că se afla pe un drum cu prioritate deoarece nu a văzut nici un semn de circulație arătând că știe faptul că dacă se apropie de o intersecție cu circulație mediată are obligația să reducă viteza și să se asigure că nu știe dacă a făcut acest lucru. A mai arătat că a condus cu o viteză pe care nu o poate aprecia, dar care după opinia lui era mai mare de 50 km/h, a consumat alcool înainte să urce la volanul autoturismului pentru că a fost la un eveniment a condus cu viteză pentru că se grăbea și nu s-a asigurat pentru că nu a observat indicatorul "cedează trecerea". A mai arătat că în jurul orei 19.35 a dus de la biserică la domeniul pe numele [redacted] tot în cartierul [redacted] după care a declarat că intenționa să se întoarcă acasă la [redacted] să se schimbe și să se înțoare la nuntă cu un taxi.

Cu privire la mândarea pe care a consumat-o înainte de a pleca la nuntă inculpatul a declarat că aceasta a fost pigama de soia lui. A mai precizat faptul că, la nuntă propriu zisă care urma să aibă loc la un restaurant de lângă liceul [redacted] intenționa să se întoarcă însoțit de către prietenii lui.

Martorul [redacted] (f. 46-47 dos. Inst.) fiind audiat în fața instanței la termenul din 15.09.2011 a confirmat intervalul de consum declarat de inculpat și parțial și cantitatea de alcool, fără să precizeze exact în mililitri, dar a mai arătat că inculpatul a venit singur la cunună religioasă și a plecat cu numele [redacted].

Asfel, din declarațiile coroborate ale inculpatului și ale martorului [redacted] rezultă că în momentul producerii accidentului inculpatul a fi fost singur în autoturism.

Din declarațiile coroborate ale martorilor [redacted] și [redacted] (f. 81-82 dos. Inst.), membrii echipajului ambulanței care l-a transportat pe inculpat la spital rezultă că imediat după accident inculpatul era agitat, se deplasa pe picioarele lui, spunea că îi doare piciorul motiv pentru care nu a putut sufla în alcoolemist și nu prezenta semne că ar respira cu dificultate sau că ar avea lezuni, motiv pentru care nici nu i-au acordat afe îngrijiri medicale decât fixarea unei perfuzii care nu a fost pornită și aplicarea unui guler cervical, respectiv că nu au simțit că inculpatul să miroase a alcool. O împrejurare foarte importantă confirmată de ambii martori este că inculpatul a fost înscrit în ambulanța în

a rezultat moartea victimelor [redacted] și vătămarea corporală a [redacted], care au suferit leziuni, care necesită pentru vindecare un timp de 70 de zile, respectiv 65-70 de zile de îngrijiri medicale.

Din buletinul de analiză toxicologică nr. 997-998 din data de 12.06.2011 rezultă că învinuții aveau alcoolémie de 1,10 g/l la ora 20:40 și respectiv de 0,90 g/l la ora 21:40 (f. 26 dos. UP).

Examinând actele și lucrările dosarului de urmărire penală, coroborate cu probele din cursul cercetării judecătorești, instanța reține în fapt următoarele:

La data de 11.06.2011 Poliția Municipiului [redacted] a fost sesizată cu privire la faptul pe str. [redacted] a avut loc un accident cu victime omenești.

La fața locului a fost găsit autoturismul marca Mercedes cu nr. de înmatriculare [redacted] oprit pe str. [redacted] la intersecția cu str. [redacted] în afara părții carosabile, pe spațiul verde, orientat cu fața spre strada [redacted]. Pe str. [redacted] a fost găsit autoturismul marca Daewoo Tico cu nr. de înmatriculare [redacted] la o distanță de 33 metri de la colțul intersecției cu str. [redacted]. S-a mai stabilit că, pe str. [redacted] este instalat, înaintea de intersecția cu str. [redacted] indicatorul „cedează trecerea” la 16,30 metri.

La fața locului s-au mai găsit urme de drapare, frecare, măsurate pe o lungime de 38,40 metri în spatele autoturismului Daewoo Tico și cioburi de sticlă pe toată suprafața părții carosabile. La fața locului, în spatele autoturismului [redacted] la o distanță de 37,60 metri a fost găsit și acumulatorul autoturismului.

Din procesul verbal de cercetare la fața locului mai rezultă că accidentul a avut ca urmare, în ceea ce privește victimele omenești, decesul numitei [redacted] și vătămarea numitelor [redacted] și [redacted], care au fost transportate la Spitalul Județean [redacted].

Din concluziile provizorii ale autopsiei rezultă că moartea numitei [redacted] a fost violentă și s-a datorat hemotoraxului masiv consecutiv unui politraumatism cu multiple fracturi și ruperea de aortă toracică, leziuni care s-au produs în cadrul unui accident rutier prin lovirea corpului victimei de parti proeminente dure din interiorul autovehiculului ce a suferit o decelerare bruscă prin coliziune cu un alt autovehicul (f. 32 dos. UP). Concluziile au fost menținute și prin raportul de constatare medico-legală nr. 1542/107/190 din 12.06.2011 al [redacted] (f. 114 dos. UP).

Din raportul de constatare medico-legală nr. [redacted]/12 din 14.06.2011 rezultă că în urma accidentului rutier din 11.06.2011 [redacted] a suferit leziuni care s-au produs prin lovire de componentele dure din interiorul unui autovehicul, aflat în decelerare bruscă și care necesită 70 de zile de îngrijiri medicale (f. 33 dos. UP).

Din raportul de constatare medico-legală nr. 1566/116/13 din 14.06.2011 rezultă că în urma accidentului rutier din 11.06.2011 [redacted] a suferit leziuni care s-au produs prin lovire de componentele dure din interiorul

unui autovehicul; aflat în decelerare bruscă și care necesită 65-70 de zile de îngrijiri medicale. (f. 34 dos. U.P.)

În urma actelor de cercetare efectuate în cursul urmăririi penale s-a stabilit că la data de 11.06.2011, în jurul orei 19:45, inculpatul [REDACTED] a condus autovehiculul marca Mercedes cu nr. de înmatriculare [REDACTED] pe str. [REDACTED] având direcția de mers pe str. [REDACTED] iar la intersecția cu str. [REDACTED] nu a respectat semnificația indicatorului „cedează trecerea” și a intrat în coliziune cu autovehiculul marca Tico cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus regulamentar de [REDACTED] în direcția [REDACTED] și în care se măsoară [REDACTED] pe șaua dreaptă față și [REDACTED] pe bancheta din spate.

Cu privire la viteza de deplasare a autoturismului marca Mercedes s-a dispus de către Parchetul de pe lângă Judecătoria [REDACTED] efectuarea unei investigații cu aparat de diagnostic de către Mercedes Benz, România și s-a comunicat de către [REDACTED] că din calculatorul motor al autoturismului rezultă că în momentul impactului acesta avea o viteză de 90 km/h (f. 155 dos. U.P.) cu mențiunea că societatea nu este abilitată să efectueze expertize tehnice judiciare (f. 158 dos. U.P.).

Un mător audiat sub identitate protejată a mai declarat faptul că a văzut imediat după accident bordul autoturismului care arăta că acesta a avut o viteză de 150 km/h (f. 67-68 dos. U.P.).

Procurorul nu a reținut aceste mijloace de probă întrucât în ceea ce privește declarația mătorului nu se corelează cu alte probe și în ceea ce privește diagnoza aceasta nu a fost dispusă cu respectarea dispozițiilor procesuale. Prin urmare la rubrica „încheiere” a rechizitorului nici nu s-a reținut viteza pe care a avut-o autoturismul Mercedes.

Deși inculpatul a solicitat efectuarea unui calcul retroactiv al alcoolului, expertiza privind dinamica producerii accidentului și audierea mătorului [REDACTED]

[REDACTED] prin rezoluția din 04.07.2011 procurorul a respins cererea în ceea ce privește prima expertiză pe motiv că nu ar fi concludentă având în vedere declarațiile contradictorii ale inculpatului cu privire la consumul de alcool (din buletinul de examinare și declarația de învinuit) iar cea de a doua pe motiv că nu este utilă soluțării cauzei pe motiv că este clar că inculpatul nu a respectat semnificația indicatorului „cedează trecerea”. Audierea mătorului [REDACTED] deși acesta ar fi putut oferi detalii importante privind consumul de alcool a fost de asemenea respinsă pe motiv că a fost respinsă efectuarea expertizei (f. 121-125 dos. U.P.).

În cursul urmăririi penale au mai fost audiați și mătorii [REDACTED] (f. 69-70 dos. U.P.), [REDACTED] (f. 72-73 dos. U.P.), [REDACTED] (f. 5-76 dos. U.P.) care de fapt au fost mători asistenți și au confirmat cele reținute în procesul verbal de cercetare la fața locului.

În declarația de învinuit inculpatul [REDACTED] a declarat că înainte de a merge la o biserică din Jostia, la o cununie religioasă, acasă între orele 18:00 - 18:30 a mâncat două grătare, cartofi prăjiți și chiflele cu pâine; după care ajuns la biserică unde s-a întâlnit cu mătorul [REDACTED] și în fața bisericii între orele 19:00 - 19:35 a baut 200 ml whisky și 2 beri cu alcool de 350 ml (f. 38 dos. U.P.).

și pe plan psihic, întrucât martorul a constatat personal că aceasta are pierderi de memorie și în prezent. A mai precizat faptul că [redacted] a avut un prieten, relația fiind aproximativ 4 sau 5 ani.

Martorul [redacted] (f. 226 dos. inst. vol. II) a arătat că [redacted] și [redacted] erau prieteni de aproximativ 5 ani și urma să se căsătorească. Martorul a mai arătat că a vorbit cu [redacted] după ce aceasta și-a revenit în urma accidentului și aceasta i-a spus că și-a amintit în permanență de accident și că se consideră vinovată de producerea acestuia, pentru că se gândea ce s-ar fi întâmplat dacă conducea mai repede sau mai încet sau nu mergeau la magazinul Real în aceea zi. A mai arătat că familia [redacted] era o familie unită și că acest tragic eveniment le-a afectat cursul vieții într-un mod nefast.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. [redacted] / 183 din 14.09.2011 efectuat de [redacted] rezultă că în urma accidentului rutier din 11.06.2011 [redacted] a suferit leziuni care s-au produs prin lovire de componente dure din interiorul unui autovehicul, aflat în deceleerație bruscă și care necesită 100 de zile de îngrijiri medicale (f. 123-129 dos. inst. vol. II). În cuprinsul actului medico-legal se ține că pacienta a fost internată în Spitalul Clinic Județean de Urgență [redacted] în perioada 12.06.2011-27.06.2011 cu diagnostic la internare: TCC minor cu risc mediu, fractură arc interior, plagă contuză mentonieră, fractură mandibulă cu deplasare, plagă contuză genunchi drept, fractură ramură inferioară cu deplasare, fractură simfiză pubiană, contuzie genunchi bilateral, contuzie umăr drept.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. [redacted] 82 din 14.09.2011 rezultă că în urma accidentului rutier din 11.06.2011 [redacted] a suferit leziuni care s-au produs prin lovire de componente dure din interiorul unui autovehicul, aflat în deceleerație bruscă și care necesită 120 de zile de îngrijiri medicale, leziuni care au produs în mod cert viața victimelor (f. 130-137 dos. inst. vol. II). În cuprinsul actului medico-legal se ține că pacienta a fost internată în Spitalul Clinic Județean de Urgență [redacted] în perioada 13.06.2011-14.06.2011 și în Spitalul Clinic Județean de [redacted] în perioada 14.06.2011-27.06.2011, cu diagnostic la internare: traumatism cranio-cerebral acut, hematom temporo-parieto-occipital, edem cerebral difuz, fractură ram. inferioară și ischio-pubiană cu minimă deplasare, pneumonie de aspirație.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 2206/07.09.2011 privind interpretarea retroactivă a alcoolemiei efectuat de [redacted] (f. 290-292 dos. inst. vol. II) rezultă că la momentul producerii accidentului 11.06.2011 ora 19:45, inculpatul [redacted] a avut o alcoolemie teoretică de 0,50 g/mie, cu precizarea că se constată o concordanță între alcoolemia teoretică rezultată din datele de consum și valorile cete stabilite la analiză.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 2333/1/2011 privind interpretarea retroactivă a alcoolemiei efectuat de INML Mina Mănoiu (f. 77-81 dos. inst. vol. III) rezultă că la momentul producerii accidentului 11.06.2011 ora 19:45, inculpatul [redacted] a avut o alcoolemie teoretică de 0,50 g/mie, cu precizarea că se constată o concordanță între alcoolemia teoretică rezultată din datele de consum și valorile cete stabilite la analiză.

Ambele analize au fost efectuate în baza declarațiilor de consum ale inculpatului, cu mențiunea că ulterior aceste declarații de consum au fost

din spital de o femeie care susținea că este platoniacostura. Martorii au mai confirmat faptul că inculpatul s-a înleșă de starea victimei, ceea ce înseamnă că până la venirea ambulanței care a putut dura câteva minute, nu a fost conștient, așa cum a declarat.

Martorul [redacted] (audiat sub identitate protejată) (f. 148 vol. II dos inst.) a declarat că a văzut cum un autoturism negru care circula pe str. [redacted] din spre oras, a lovit autoturismul Tico care circula pe str. [redacted] care a zburat în aer vreo 6-7 metri, după care a lovit capota unei mașini albe parcate pe trotuar, după care a mai fost târât vreo 10 metri pe șosea. A mai precizat faptul că din autoturismul negru au coborât trei persoane, soferul fiind inculpatul [redacted] și un recunoscut de martor, un bărbat în vârstă de aproximativ 40 de ani și o fată blondă. Martorul a mai arătat că inculpatul a început să vocifereze la lumea care s-a strâns la locul accidentului.

În ceea ce privește credibilitatea martorului audiat sub identitate protejată (deși a fost contestată de apărătorul inculpatului) rezultă și din faptul că acesta spus că autoturismul Tico a zburat în aer 10 m, a lovit capota unei mașini albe care se vede din pozele de la f. 15 dos. II și că era parcată pe str. [redacted].

Reaua credință a inculpatului în ceea ce privește numărul persoanelor aflate în autoturismul Mercedes rezultă și din faptul că deși instanța a dat posibilitate apărării să dovedească că inculpatul a declarat adevărul cu privire la acest aspect și a pus în discuție la termenul din 03.11.2011 audierea numitei [redacted] prietena inculpatului, acesta nu a fost de acord și nici nu a indicat adresa unde aceasta poate fi găsită, spunând că este plecată în Italia (f. 330 vol. II dos inst.).

Prin urmare, din declarațiile coroborate ale acestor trei martori amintiți mai sus rezultă că inculpatul a mintit când a spus că a fost singurul martor și la momentul producerii accidentului și că nu a putut sufla în aparatul alcoolic pentru că ar fi fost lovit.

A mai fost audiat și martorul [redacted] medic specialist medicină de urgență care de asemenea a fost la fata locului (f. 16 dos inst. vol. III) și a arătat că el nu a acordat îngrijiri medicale inculpatului, precizând mai multe detalii privind starea gravă în care se aflau cele două victime care au supraviețuit.

Martorii [redacted] (f. 145 dos inst. vol. II), [redacted] (f. 144 dos inst. vol. II), [redacted] (f. 143 dos inst. vol. II) și-au menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, confirmând în esență cele menționate în procesul verbal de cercetare la fata locului.

Pe latură civilă au fost audiați martorii [redacted] (f. 242 dos inst. vol. II), care a confirmat faptul că [redacted] a avut nevoie de îngrijiri medicale, are și în prezent nevoie de consiliere psihologică și că membrii familiei Iurcan au fost marcați pe viață de tragicul eveniment, suferința care nici nu se poate explica. A mai arătat că până la accident [redacted] și [redacted] erau nedespartite, fiind surori gemene.

Martorul [redacted] (f. 243 dos inst. vol. II) a arătat că la înmormântare au participat aproximativ 800 de persoane, cheltuielile s-au ridicat la aproximativ 350 milioane lei vechi și că s-a organizat și parastas. De asemenea martorul a confirmat faptul că Iurcan a mormântul [redacted].

În ceea ce privește circumstanțele personale a inculpatului din fișa de cazier auto a inculpatului (f. 66 dos. UP) rezultă că acesta a mai fost sancționat contravențional o dată pentru conducerea unui autoturism sub influența băuturilor alcoolice în anul 2005 și de două ori pentru depășirea regimului de viteză în 2008 și în 2010, existând în acest caz dovada de perseverență în nerespectarea unor reguli de circulație rutine care denotă această avertură deosebit de gravă, unele dintre ele cu caracter ireversibil, respectiv decesul unei persoane. Tot în legătură cu circumstanțele personale ale inculpatului se reține că prin SP nr. [redacted] 007 a Judecătorei [redacted] de inițiativa prin DP nr. [redacted] 2008 a Tribunalului [redacted] inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe reținându-se în fapt că în noaptea din [redacted] 2004, după ce inculpatul [redacted] și [redacted] au consumat băuturi alcoolice tot la o nunta, au aplicat mai multe lovituri părților vătămate, provocându-le leziuni care au necesitat 7-9 zile, respectiv 1-2 zile îngrijiri medicale (f. 48 dos. UP).

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, părțile vătămate s-a constituit parte civilă în cauză după cum urmează: Spitalul Clinic Județean de Urgență [redacted] cu suma de 12.334,09 lei reprezentând cheltuieli aferente îngrijirilor medicale și majorării de întârziere (f. 78, vol. II dos. inst.); Spitalul Clinic Județean de Urgență [redacted] cu suma de 6667,75 lei reprezentând cheltuieli aferente îngrijirilor medicale și majorării de întârziere (f. 237, vol. II dos. inst.); [redacted] cu suma de 29.525 lei daune materiale și 500.000 euro daune morale (f. 104, 105, vol. I dos. inst.); [redacted] în calitate de victimă și soră, cu suma de 23.048 lei daune materiale și 700.000 euro daune morale (f. 106, vol. I dos. inst.); [redacted] în calitate de frate cu victima decedată cu suma de 400.000 euro (f. 107, vol. I dos. inst.); [redacted] și [redacted] în calitate de părinți cu suma de 65.751 lei daune materiale și câte 500.000 euro daune morale (f. 108, vol. I dos. inst.); [redacted] în calitate de prieten al victimei decedate cu suma de 200.000 euro daune morale (f. 103, vol. I dos. inst.).

Starea de fapt reținută și vinovăția inculpatului sunt pe deplin dovedite cu probe administrate în cauză: proces-verbal de cercetare la fata locului, fotografii judiciare, declarațiile inculpatului, rapoarte de expertiză, declarații de martori și acte medico-legale.

Cu privire la schimbarea încadrării juridice a faptelor la termenul din 03.11.2011 instanța în temeiul art. 334 C. pen. pentru soluțierea avocaturii inculpatului a pus în discuție schimbarea încadrării juridice a faptelor din infracțiunile de ucidere din culpă și vătămare corporală din culpă (două infracțiuni) prev. și ped. de art. 178 al. 1 și 2 și art. 184 al. 2 și 4 C. pen. și art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totuși cu aplic. art. 33, lit. b C. pen. în infracțiunile de ucidere din culpă și vătămare corporală din culpă (două infracțiuni) prev. și ped. de art. 178 al. 1 și 2 C. pen., art. 184 al. 2 și 4 C. pen., art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totuși cu aplic. art. 33, lit. b C. pen. și întrucât raportul de expertiză privind calculul retroactiv al alcoolemiei era contestat de către părți, pentru a evita o antepromontare instanța a prorogată pronunțarea după finalizarea cercetării judecătorești.

coroborate cu susținerile măturului Ruge Sebastian (f. 146-147 vol. 2 dos. inst.) în ceea ce privește intervalul de consum sâtelui băuturii, prin urmare în baza art. 69) O. pripen: urmează să fie avute în vedere la aflarea adevărului, urmând a fi înălțat buletinul de analiza toxicologică care nu se coroborează cu nici o altă probă din dosar.

Din concluziile raportului de expertiză criminalistică privind dinamica producerii accidentului efectuat de Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice [redacted] f. 209-210 dos. inst. vol. III), rezultă că viteza de mărșă a autoturismului marca Mercedes a fost de circa 87 km/h, iar cea a autoturismului marca Daewoo a fost de circa 29 km/h. În condițiile reținute evenimentul rutier nu putea fi evitat de către [redacted]. S-a mai reținut că numitul [redacted] putea preveni producerea accidentului dacă înainte de a pătrunde în intersecție ar fi acordat prioritate de trecere. S-a mai reținut că anterior pătrundând în intersecție numitul [redacted] a avut posibilitatea fizică de sesizare a indicatorului cu semnificația „Cedează trecerea”.

Totodată Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice [redacted] a răspuns și la suplimentul la raportul de expertiză, comunicându-se faptul că la efectuarea expertizei au fost avute în vedere și fotografiile extrajudiciare depuse la dosarul cauzei și care au fost învinuite de instanța ca mijloc de probă. În concluzii s-a reținut că nu au existat elemente (unghi de amplasare al indicatorului, vegetație sau altele) care să împiedice vizibilitatea asupra indicatorului rutier din punctul de conștinere al autoturismului Mercedes de la o distanță de 5 metri de locul unde era amplasat indicatorul (f. 299 dos. inst. vol. II).

În ceea ce privește gradul de vizibilitate al indicatorului „Cedează trecerea” se mai reține că din planșa foto nr. 8 de la fila 7 din dosarul de urmărire penală și cea de la fila 211 din vol. II dosar instanță, rezultă că exista o vizibilitate perfectă asupra indicatorului „Stop” aflat pe sensul opus al intersecției, chiar dacă acesta era orientat cu spatele spre soferul autoturismul Mercedes. Astfel, dacă inculpatul ar fi condus cu o viteză de până la 50 km/h, cu siguranță putea observa că în capătul opus al intersecției este instalat un octogon care semnifică indicatorul „Stop”. Cu instalarea indicatorului „Stop” în capătul unei intersecții, în absența unui alt indicator care să stabilească prioritatea în favoarea vehiculelor care circulă în stânga sau în dreapta trebuie să atragă atenția șoferului care circulă din direcția opusă, cum era și inculpatul că se află pe un drum fără prioritate. Totodată orice conducător auto cu minimă experiență trebuie să știe că forma indicatoarelor de prioritate nu este întâmplătoare, astfel indicatorul „Cedează trecerea” are forma de triunghi, indicatorul „Stop” are formă de octogon, iar indicatorul „Drum cu prioritate” are formă de romb, tocmai pentru a putea fi observate și din sensul opus sau în condiții de vizibilitate redusă sau dacă sunt acoperite de zăpadă de pildă și nu se vede culoarea acestora. Dar de altfel, la viteză de 87 km/h, cât s-a stabilit că avea mașina inculpatului în momentul impactului, acesta chiar dacă ar fi văzut indicatorul nu ar fi putut evita coliziunea. Pentru toate aceste motive, urmează a fi înălțurate susținerile inculpatului în sensul că indicatorul „Cedează trecerea” era vizibil datorită vegetației.

culpa (doară infracțiunii) prev. și ped. de art. 178 al. 1 și 2 C. pen., art. 184 al. 2 și 4 C. pen. art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totuși aplic. art. 33 lit. b C. pen.

În drept, fapta inculpatului [redacted] constând în aceea că la data de 11.06.2011 după ce a consumat băutură alcoolică în jurul orei 19:45, a condus autovehiculul marca Mercedes cu nr. de înmatriculare [redacted] pe str. Bărcăului din [redacted] la intersecția cu str. [redacted] nu a respectat semnificația indicatorului Cedează trecerea și a intrat în coliziune cu autovehiculul marca Tico cu nr. de înmatriculare [redacted] condus regulamentar de [redacted] în urma accidentului rutier a rezultat moartea victimei [redacted] și vătămarea corporală a numitei [redacted] și [redacted] care au suferit leziuni ce necesită pentru vindecare un nr. de 120 de zile respectiv 100 de zile de îngrijiri medicale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de suocidere din culpa și vătămare corporală din cu băutură (infracțiunii) prev. și ped. de art. 178 al. 1, 2 C. pen. art. 184 al. 2 și 4 C. pen. art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totuși aplic. art. 33 lit. b C. pen. texte în baza cărora inculpații a fi condamnați la câte o pedepsă de 3 ani și 4 luni închisoare, 1 an închisoare și 1 an închisoare.

În baza art. 33 lit. b C. pen. și art. 34 al. b C. pen., se vor contopi pedepsele de mai sus în cea mai grea, de 3 ani și 4 luni închisoare, urmând ca în final să execute 3 ani și 4 luni închisoare în regim de detenție.

Inculpatul a încălcat disp. art. 49 al. 1 din OUG 195/2002, conform căreia „*Limita maximă de viteză în localități este de 50 km/h*” precum și disp. art. 12 al. 1 din HG 1391/2002, conform căreia „*conducătorii de vehicule sunt obligați să respecte viteza maximă admisă pe secțiunile de drum pe care circulă și pentru categoria din care face parte vehiculul condus, precum și cea impusă prin mijloacele de semnalizare*”

Art. 57 al. 2 din OUG 195/2002, conform căreia la „*intersecțiile cu circulație dirijată, conducătorul de vehicul este obligat să respecte semnificația indicatoarelor, culoarea semaforului sau indicatoarele ori semnalele poliștilor rutier*”.

În sarcina șoferul autoturismului „Fioo” [redacted] nu se poate reține încălcarea vreunei dispoziții privind circulația pe drumurile publice. În ceea ce privește vizibilitatea indicatorului cedează trecerea în cazul în care s-ar reține susținerea inculpatului cum că acesta nu ar fi fost vizibil, coroborat cu faptul că nu a spus că a vădit vreun alt indicator care să indice că circula pe un drum cu prioritate, în cauză au fost identificate dispozițiile art. 123 al. 1 din HG nr. 1391/2006 conform căreia „*conducătorul de vehicul este obligat să circule cu o viteză care să nu depășească 30 km/h în localități sau 50 km/h în afara localităților, la trecerea prin intersecțiile cu circulație nedirijată*” Sau altfel spus un șofer diligent care nu a observat niciun indicator (nici Stop sau cedează trecerea și nici drum cu prioritate sau semnale luminoase) și se apropie de o intersecție, realizând că se apropie de o intersecție cu circulație nedirijată, ar trebui să reducă viteza la 30 km/h pentru a putea traversa intersecția în condiții de siguranță. Evidențierea susținerii inculpatului în ceea ce privește neobservarea indicatorului cedează trecere nu va fi avută în vedere la soluționarea cauzei deoarece nu se coroborează cu alte probe din dosar (analizate în detaliu la starea de fapt) și totodată reținerea acestor împrejurări

Stabilirea încadrării juridice presupune realizarea de către organul judiciar a unei concordanțe între conținutul legii infracțiunii și conținutul conținutului acesteia luând în considerare probatorul administrativ după care anulăm incidenta sau nu a unei cauze care înfaptă răspunderea penală se clarifică în cauză.

În prezenta cauză, deși inculpatul nu a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002 întrucât Decizia nr. [redacted] 009 pronunțată de ICCJ obligă reținerea infracțiunii prevăzute de art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002 în conținut cu infracțiunea prev. de art. 178 al. 2 și 4 C. pen. pentru a se respecta recursul în interesul legii amintit întrucât în rechizitoriul s-a reținut că inculpatul avea o alcoolemie de peste 0,80 g/ml instantă a pus în discuție la ultimul termen reținerea în încadrarea juridică și a dispozitivelor art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002.

Deși Decizia nr. 1/2007 pronunțată de ICCJ prevede exact soluția contrară în cazul infracțiunii de ucidere din culpă săvârșită de un conducător de o alcoolemie, peste limita legală, respectiv reținerea infracțiunii complexe prev. de art. 178 al. 3 C. pen. care absoarbe în sine pe cea prev. de art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002, întrucât infracțiunile de ucidere din culpă și vătămare corporală sunt două infracțiuni distincte, raportat la cele două recursuri în interesul legii se apreciază că ori de câte ori din dosar rezultă că în încadrarea juridică trebuie reținute dispozițiile art. 178 C. pen. și art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002 organele judiciare trebuie să aplice cele două recursuri în interesul legii fără a putea face aprecieri dacă o infracțiune a fost absorbită sau nu în infracțiunea complexă ca urmare a aplicării Deciziei nr. 1/2007. Deciziile în interesul legii la fel ca și legea, având aceeași forță juridică trebuie aplicate alternativ indiferent dacă sunt contradictorii sau nu, cum este cazul în speță.

Din cele două expertize privind calculul retroactiv al alcoolemiei efectuate în cauză rezultă că inculpatul avea la momentul producerii accidentului o alcoolemie de 0,50 g %. Întrucât calculul retroactiv al alcoolemiei a fost efectuat în baza declarației inculpatului dată în fața instanței care se coroborează cu declarația dată în calitate de inculpat și cu declarația mătușii Ruge Sebastian, instanta urmează ca la stabilirea încadrării juridice a faptei să aibă în vedere concluziile celor două expertize și nu valorile din buletinul de analiză toxicologică care nu se coroborează cu alte probe.

Întrucât în încadrarea juridică reținută în actul de sesizare nu este menționată infracțiunea prev. de art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002 iar infracțiunea prevăzută la art. 178 al. 3 C. pen. este o infracțiune complexă ca variantă agravată, iar instanța în urma cercetării judecătorești raportează la concluziile celor două expertize, apreciază că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 87 al. 1 din OUG nr. 195/2002, se va da soluție cu privire la aceasta prin schimbarea încadrării juridice.

Fată de cele ce preced instanța în baza art. 334 C. pr. pen. va dispune schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunile de ucidere din culpă și vătămare corporală din culpă (două infracțiuni) prev. și ped. de art. 178 al. 2 și 3 C. pen. și art. 184 al. 2 și 4 C. pen. și art. 184 al. 2 și 4 C. pen. totuși cu aplic. art. 33 lit. b C. pen. în infracțiunile de ucidere din culpă și vătămare corporală din

Astfel, în ceea ce privește amănunțimea motivelor din interior săvârșirii faptei, deși inculpatul a recunoscut faptul că a condus după ce a consumat băuturi alcoolice, la declarat în mod nereal că ar fi fost singur în autoturismul la momentul producerii accidentului, susținere care a fost infirmată de declarațiile maritonului audiat sub identitate protejată care a afirmat că din autoturismul Mercedes au coborât 3 persoane, susținere care se coroborează cu declarațiile membrilor echipajului de pe ambulanță care au confirmat faptul că inculpatul a fost însoțit la spital de către o femeie tânără care era chietena lui. De asemenea, din declarațiile membrilor echipajului din ambulanță care l-au transportat la spital, pe inculpat nu rezultă că acesta ar fi avut dificultăți de respirație vizibile, se deplasa singur, nu i s-au acordat îngrijiri medicale la fața locului, ci doar s-a plâns că are dureri la nivelul umărului și pieptului. Totodată, maritonul a mai confirmat că imediat după accident inculpatul gesticula și vorbea la telefon. Aceste împrejurări coroborate cu robustea fizică evidentă a inculpatului, pun sub îndoielă motivul pentru care un bărbat cu o constituție atât de puternică (chiar dacă a fost lovit în zona pieptului din care nu are dificultăți vizibile de respirație) nu poate sufla într-un aparat care a fost proiectat să poată fi utilizat și pentru estarea unor persoane mai slab fizic.

În ceea ce privește admisivitatea probatului, se constată că în cursul urmăririi penale deși inculpatul a solicitat efectuarea unui calcul retroactiv al alcoolemiei, cererea a fost respinsă de procuror și totodată nu s-a efectuat nici măcar un raport de expertiză tehnică auto, fără a se pune problema unui raport de expertiză privind dinamica producerii accidentului, deși acest mijloc de probă se administrează de regulă în cursul urmăririi penale în astfel de cauze. Cu privire la raportul de expertiză privind calculul retroactiv al alcoolemiei este adevărat că proba de sânge a fost luată la peste 50 de minute după accident, dar acest lucru nu trebuia să constituie un impediment pentru organele de urmărire penală. În ceea ce privește audierea maritonului pentru a se stabili motivele pentru care inculpatul nu a putut sufla în aparatul alcotest, toate aceste văditări au fost acoperite prin efectuarea expertizei solicitate și audierea a 15 mariton în cursul cercetării judecătorești. Solicitățile inculpatului privind restituirea cauzei la Parchet pentru că urmărirea penală ar fi fost incompletă au fost respinse motivat prin încheierea din 30.03.2011 (f. 283 - 298 dos. inst.).

În cadrul individualizării infracțiunii pedepsei, reținerea circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 74 C. pen. constatărea și caracterizarea acestora ca atare este lăsată la aprecierea instanței de judecată.

Astfel, în ceea ce privește audierea sinceră a inculpatului, aceasta nu poate fi avută în vedere din moment ce a recunoscut doar faptul că a condus și că a consumat băuturi alcoolice, dar nu a fost sincer în ceea ce privește numărul pasagerilor care erau în autoturismul său și împrejurările pentru care nu a putut sufla în aparatul alcotest, împrejurări care evident erau relevante pentru aflarea adevărului în cauză. Raportat la conduita anterioară a inculpatului, analizând mențiunile din fișa de cazier auto și judecătoria în care aceasta nu justifică reținerea circumstanțelor atenuante prev. la art. 74 lit. a C. pen. Aceste împrejurări urmează să fie avute în vedere la dozarea pedepsei.

Instanța reține că natura faptei săvârșite, ansamblul circumstanțelor personale ale inculpatului duc la soluția existenței unei pedepsei...

fi în deplăcută incriminarea în ceea ce privește legimitatea vitezei. Astfel, în cazul în care s-ar reține declarația inculpatului în ceea ce privește neobservarea indicatoarelor, ceea ce de altfel nu este posibil, acesta ar trebui să răspundă pentru încălcarea de ce a circulat cu o viteză ce depășește de 3 ori limita legală.

Elementul material al infracțiunii constă în conducerea autoturismului în localitate cu o viteză de 87 km/h, încălcarea de prioritate, fapt care a cauzat decesul unei persoane și vătămarea gravă a altor două cu urmări constatate prin acte medico-legale.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii de ucidere din culpă se constată că aceasta este culpă fără prevedere prevăzută la art. 19 al. 1 pct. 2 lit. b, deoarece este neîndoielnic faptul că un șofer care intră într-o intersecție dirijată sau nedirijată cu 87 km/h nu se poate baza pe elemente cum ar fi călătoria sa de conducător auto sau poziționarea autoturismului, că va putea evita în intersecție un autoturism care va face schimb de direcție la cârva mării. Cu toate acestea în cazul culpei fără prevedere încălcarea obligativei de diligență nu se realizează în mod conștient și cu neglijență, ci din cauza vitezei de 87 km/h se poate face doar în mod conștient. Se constată că șoferul formal încălcarea obligativei privind limita de viteză a fost săvârșit din culpă cu prevedere. Dar în cazul culpei cu prevedere numită și asumată sau temerată, dacă faptatorul nu are elemente obiective pe care se poate baza pentru evitarea rezultatului socialmente periculos, și în consecință inculpatul nu a avut în asemenea reprezentare, înseamnă că provocarea unui accident este indiferentă, acesta depinzând de hazard din momentul ceta intrării în intersecție cu 87 km/h, chiar dacă s-ar reține că a crezut în mod intenționat că se află pe drumul cu prioritate. Ori existența hazardului face ca fapta să fie săvârșită la limita intenției indirecte specifice infracțiunii de omor. De altfel probele observat că în majoritatea accidentelor de circulație comise pe fondul vitezei excesive se reține că inculpatul fie a pierdut controlul volanului și a lovit pe bonușasens, a derapat, a bruscat comenzile, nu a mai putut efectua manevra de depășire, etc. (formulări care lasă loc unor manevre de evitare) dar în situația de față inculpatul pur și simplu a intrat în intersecție cu 87 km/h și nu avea să apară o mașină în față sau nu, dar dacă da atunci sigur nu mai avea ce să facă în 1 sau 2 m până la locul impactului din momentul vitezei aceastei nici nu avea cum să se asigure.

Doar această împrejurare în sine are caracter mult mai grav. Desigur la încadrarea faptei la infracțiunea de omor cu intenție indirectă ar trebui analizată și probabilitatea producerii morții, argument care a fost avut în vedere și pentru a nu se dispune schimbarea încadrării, fiindcă în omor.

Pentru aceste motive se apreciază că achitarea inculpatului în baza art. 10 al. 1 lit. d) C.pr.pen. este neîntemeiată.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor prevăzute la art. 72 C.pr.pen. instanța a avut în vedere limitele de pedeapsă fixate prin legea specială, circumstanțele personale ale acestuia (vârsta, faptul că are familie și a fost încadrat în muncă, mențiunile din cazierul auto și judiciar), împrejurările comiterii faptei, că a condus după ce a consumat alcool, atitudinea procesuală a acestuia și modalitatea de efectuare a urmăririi penale raportată la aplicabilitatea procedurii prevăzute de art. 320 C.pr.pen.

condițiile în care au fost audiați alți 15 terțeni pentru pronunțarea cu privire
schimbarea de încadrare juridică în condițiile în care aceasta a fost pusă în
discuția în termen anterior, duce la concluzia că cercetarea inculpatului în stare
de libertate reprezintă pericol pentru ordinea publică.

Instanța, analizând caracterul necesar al arestului preventiv în balanta cu
posibilitatea înlocuirii măsurii arestului preventive cu o măsură restrictivă de
libertate constând în măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea, reține că
aceasta din urmă nu ar garanta înlăturarea pericolului pentru ordinea publică pe
care îl reprezintă la acest moment inculpatul.

Pentru aceste motive, în baza art. 150 C.pr. pen. va menține măsura
arestului preventive a inculpatului.

Analizând cererea de liberare provizorie sub control judiciar formulată
de inculpat, sub aspectul temeiniciei acesteia instanța reține următoarele:

Liberarea provizorie sub control judiciar este o măsură procesuală care
presupune înlocuirea unei măsuri procesuale privative de libertate respectiv
arestul preventiv cu o măsură restrictivă de libertate și care presupune
obligatoriu un proces penal aflat în fază de urmări penală sau de judecată în
învinuitor sau inculpatul să fie arestat preventiv.

Liberarea provizorie presupune menținerea împrejurărilor legale care au
determinat arestarea, devenind posibilă sub rezerva respectării anumitor condiții
dacă organul judiciar apreciază că menținerea stării de arest nu mai are
necesitate.

Deși inculpatul are dreptul de a cere liberare provizorie oricând pe
parcursul procesului penal, îndeplinirea condițiilor pozitive prevăzute de art. 160
alin 1 C.pr. pen. (pedepsele prevăzute de lege pentru infracțiunile pentru care s-
a pus în mișcare acțiunea penală fiind pedepsele cu închisoare care nu depășesc
18 ani) nu îl conferă dreptul la liberare provizorie, ci numai o vocație, instanța
având posibilitatea de a refuza acordarea liberării dacă inculpatul nu oferă
suficiente garanții pentru buna desfășurare a procesului penal.

Dacă prima condiție pentru acordarea liberării provizorii sub control
judiciar este îndeplinită, în ceea ce privește pericolul public concret care îl-a
reprezentat cercetarea în stare de libertate a inculpatului raportat la starea de fapt
reținută, din actele de cercetare rezultă că inculpatul a comis o faptă cu urmări
deosebit de grave, forma vinovate fiind la limita intenției indirecte, având în
vedere și conduita procesuală a inculpatului care a încercat să inducă în eroare
organele judiciare rezultă că acesta persistă în comitere.

Instanța, analizând caracterul necesar al arestului preventiv în balanta cu
posibilitatea liberării provizorii sub control judiciar, reține că aceasta din urmă
nu ar garanta înlăturarea pericolului pentru ordinea publică pe care îl reprezintă
la acest moment inculpatul.

Astfel, se apreciază că pentru buna desfășurare a procesului penal, cel
puțin în acest moment procesual este necesară cercetarea inculpatului în stare de
arest preventiv, o măsură restrictivă de libertate, cum ar fi liberarea provizorie
sub control judiciar, nefiind suficientă.

Prin urmare, în baza art. 160 al. 6 C.pr. pen. rap. la art. 160 C.pr. pen.
va respinge cererea de liberare provizorie sub control judiciar.

exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C. pen. urmând ca în baza art. 71 al. 2 C. pen. să se interzică pe durata executării pedepsei, ca pedeapsă accesorie față de inculpat. În ceea ce privește modalitatea de individualizare a executării pedepsei au fost avute în vedere urmările faptelor, gravitatea încălcării normelor militare, inexistența culpei celuilalt șofer în producerea accidentului și atitudinea procesuală a inculpatului toate analizate în detaliu la starea de fapt și la rubrica în drept.

Cu privire la solicitarea avocatului inculpatului de restituire a mașinii marca Mercedes care aparține inculpatului se constată că acesta a fost indicat conform disp. art. 97 al. 1 C. pr. pen. (f. 82 dos. C.P.). Se mai reține că instanța s-a pronunțat cu privire la această măsură prin încheierea din 17.11.2011 (f. 23-29 dos. Inst. vol. III), deși în soluționarea cererii la acea dată instanța a trecut din eroare ca temei de drept și art. 109 C. pr. pen. alături de art. 109 C. pr. pen. deoarece indicarea autoturismului a fost în simplul procedeu probatoriu și nu deoarece măsură asiguratorie. Cu toate acestea încheierea nu a fost atacată cu recurs în mod separat, deși încheierea a fost comunicată inculpatului cu adresa de la înțelegerea 31 din dosar, vol. III. După ce a pus în discuție din nou cererea de restituire a autoturismului la termenul din 15.12.2011, instanța apreciază că autoturismul poate fi necesar pentru efectuarea unui eventual supliment de expertiză sau o nouă expertiză în calea de atac, chiar dacă solicitarea procurorului cu privire la efectuarea unor asemenea expertize tehnice au fost respinse de către instanța de fond. Astfel există posibilitatea ca în urma efectuării raportului de expertiză privind dinamica producerii accidentului să fie necesari în cadrul cercetării judecătorești autoturismul ridicat de la inculpat sau există posibilitatea ca instanța de control judiciar să aprecieze că se impune efectuarea vreunei expertize la care să fie necesar autoturismul. Prin urmare, considerând că pentru buna desfășurare a procesului penal nu se impune restituirea autoturismului, în baza art. 109 C. pr. pen. urmează a fi respinsă această solicitare.

În ceea ce privește menținerea măsurii arestării preventive, se constată că această măsură a fost luată cu respectarea tuturor condițiilor procedurale și de fond prevăzute de art. 136 C. pr. pen. (art. 143 C. pr. pen. și art. 148 al. 1 lit. C. pr. pen., fiind menținută cf. art. 300 ind. 1 C. pr. pen. și art. 300 ind. 2 C. pr. pen.

În ceea ce privește pericolul concret care îl reprezintă cercetarea în stare de libertate a inculpatului, acesta este relevat de circumstanțele reale ale săvârșirii faptei, urmările acestora, latitudinea subiectivă a infracțiunii care prezintă caracteristici specifice intenției indirecte a infracțiunii de omor, circumstanțele personale ale inculpatului și care toate au fost analizate în detaliu la rubrica în fapt și în drept. Se impune a fi menționată conduita procesuală a inculpatului care nu a fost sincer în ceea ce privește numărul persoanelor care a fost în mașina sa și motivele pentru care nu a putut sufla în aparatul alcotest. Toate aceste împrejurări raportate la intenția vădită a inculpatului de a tergiversa soluționarea cauzei la ultimul termen de judecată, solicitând amânarea cauzei pentru diferite motive, cum ar fi avizarea unor rapoarte de expertiză care în sunt favorabile și nu sunt contradictorii efectuarea unui referat de evaluare poligraf în condițiile în care anterior...

într-o măsură incomparabil mai mică decât pierderea surorii sale, activitatea profesională și universitară a părții vătămate dovedită cu certificate și diplome depuse la dosarul cauzei (f. 110-132 vol. dos. inst.).

La plata sumei de 40.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune morale către [redacted] și [redacted] sora. La stabilirea cuantumului daunelor morale s-a avut în vedere și traumatismul psihic suferit ca urmare a pierderii surorii sale, care evident nu va putea fi compensată prin bani, dar în acest caz se apreciază că daunele morale pot avea mărimea totuși de a compensa măcar în parte pierderea capacității de muncă și venita ca urmare a căderii psihice care este identică unui asemenea eveniment tragic. Este adevărat că în practica judiciară se ține seama de faptul că totuși daunele morale este acela de a compensa suferința psihică dar în concret pierderea unei surori în asemenea condiții este de notorietate că afectează viața fratelui supraviețuitor pe toate planurile.

La plata sumei de 42.260 lei reprezentând daune materiale (conținând valoarea cheltuielilor pentru înmormântare dovedite prin înscrisuri și declarații de martori f. 142-151 vol. dos. inst. și f. 243 dos. inst. vol. II) și 100.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune morale către [redacted] și [redacted] fiecare urmând să primească câte 21.130 lei și câte 50.000 euro sau echivalent în lei la data plății. La stabilirea cuantumului daunelor morale s-a încercat evaluarea în bani a traumei psihice cauzată unui părinte care își pierde copilul în vârstă de 23 de ani, onice detașare a acestor noțiuni fiind superflua.

La plata sumei de 20.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune morale către [redacted] în ceea ce privește calitatea de parte vătămată a numitului [redacted] din declarațiile martorilor audiați rezultă că acesta urma să se căsătorească cu [redacted] fiind împreună de 5 ani în condițiile în care practica constată că C.D.O. a fost în sensul că se circumscrie noțiunii autonome de familie și este acoperită de art. 8 privind dreptul la viața privată și o relație de concubinaj dacă această a avut un caracter de continuitate și atâta timp cât dispozițiile art. 998 C. civ. nu condiționează calitatea de parte vătămată de vreo relație de rudenie se apreciază că și [redacted] în justificarea calității de parte vătămată. La stabilirea cuantumului pretențiilor civile s-a încercat compensarea traumei psihice suferite ca urmare a pierderii persoanei care urma să a fi soție.

De asemenea la evaluarea cuantumului daunelor morale în cazul tuturilor părților vătămate pot fi avute în vedere și fotografiile chiar și extrajudiciare depuse la dosarul cauzei f. 176-178 vol. dos. inst. Comparând aceste poze cu imaginea părților vătămate prezente la judecătoria de judecată, care evident poate fi constatată de judecător prin propriile simțuri, se poate concluziona că și în ipoteza acordării daunelor morale în cuantumul stabilit, eficiența acestora în compensarea traumei psihice rămâne mai mult un concept doctrinar și o creație a practicii judiciare, care cu greu își va atinge scopul reparativ.

Sumele în euro se vor calcula la cursul BNR în ziua plății.

Va respinge ca neîntemeiate cererile daunelor materiale constatând că acestea nu au fost justificate prin înscrisuri și în ceea ce privește daunele morale se apreciază că solicitările părților sunt exagerate urmând a le respinge. La cenzurarea daunelor morale s-a avut în vedere alături de scopul daunelor morale analizat în paragrafele anterioare, că și faptul că acordarea acestora...

În baza art. 88 C. pen. va deduce din pedeapsa aplicată înculpatului durata reinerii din 13.06.2011 și a arestului preventiv din 15.06.2011 la zi.

În ceea ce privește soluționarea litigiului civil, în baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 613 din Legea 95/2006, cu ref. la art. 998 și art. 999 C. civ. va obliga inculpatul atături de terți asiguratori [redacted]

[redacted] la plata sumelor de 1.956,75 lei și 367,83 lei în favoarea Spitalului Clinic Județean de Urgență [redacted] cu titlu de despăgubiri civile reprezentând contravaloarea îngrijirilor medicale acordate și va obliga inculpatul la plata sumelor de 4,78 lei, 4,71 lei și majorării de întârziere calculate de la data de 29.09.2011 până la data plății efective. La acordarea despăgubirilor au fost avute în vedere cererea și înscrisurile justificative depuse la filele 78-82 vol. I dos. inst., precum și faptul că spitalul a solicitat majorări de întârziere începând de la data de 29.09.2011.

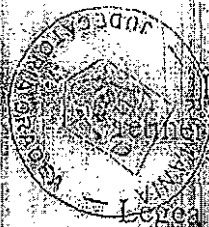
În baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 613 din Legea 95/2006, cu ref. la art. 998 și art. 999 C. civ. va obliga inculpatul atături de terți asiguratori [redacted] la plata sumei de 6.667,75 lei în favoarea Spitalului Clinic Județean de Urgență [redacted] cu titlu de despăgubiri civile reprezentând contravaloarea îngrijirilor medicale și va obliga inculpatul la plata majorărilor de întârziere calculate de la data de 28.06.2011 până la data plății efective. La acordarea despăgubirilor au fost avute în vedere cererea și înscrisurile justificative depuse la filele 237-239 vol. II dos. inst., precum și faptul că spitalul a solicitat majorări de întârziere, care se acordă începând cu următoarea zi lucrătoare externării, în speță 28.06.2011.

În baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 998 și art. 999 C. civ. apreciind că pretențiile civile sunt justificate parțial, va admite în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă [redacted] și [redacted] va obliga inculpatul atături de terți asiguratori [redacted] și [redacted] să [redacted] după cum urmează:

- la plata sumei de 2.677,52 lei reprezentând daune materiale (contravaloare medicamente și cheltuieli cu îngrijiri medicale dovedite prin înscrisuri, f. 142-149 și f. 169-175 dos. inst. vol. I) și 50.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune morale către [redacted] și [redacted]. La stabilirea cuantumului daunelor morale s-au avut în vedere mențiunile din raportul de expertiză medico-legală analizate la starea de fapt și suferința pricinuită de pierderea vensoare, sală [redacted] și actele medico-legale depuse la dosarul cauzei.

- la plata sumei de 1.219,09 lei reprezentând daune materiale (contravaloare medicamente și cheltuieli cu îngrijiri medicale dovedite prin înscrisuri f. 83-93 dos. inst.) și 50.000 euro sau echivalent în lei la data plății daune morale către [redacted]. La stabilirea daunelor morale s-au avut în vedere mențiunile din actele medico-legale aflate la dosarul cauzei, declarațiile martorilor privind suferința fizică și psihică a părții vătămate expuse la starea de fapt, și nu în ultimul rând faptul că [redacted] va trebui să lițasească cu ideea că, deși nu a avut nici o vină în producerea accidentului, ea a condus mașina în care sora ei germană derolată a fost nedespărțită timp de 23 de ani și a pierdut viața.

În baza art. 88 C. pen. deduce din pedepsă și aplicată inculpatului durata
de închisoare din 13.06.2011 și a arestului preventiv din 15.06.2011 la zi.

În baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 313 din
Legea 95/2006, cu ref. la art. 998-999 C. civ. obligă inculpatul alături de
terțul asigurator [redacted] la plata sumelor de
11.956,75 lei și 367,85 lei în favoarea Spitalului Clinic Județean de Urgență
[redacted] cu titlu de despăgubiri civile reprezentând contravaloarea îngrijirilor
medicale acordate și obligă inculpatul la plata sumelor de 478 lei și 471 lei
majorări de întârziere calculate de la data de 29.09.2011 până la data plății
efective.

În baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 313 din
Legea 95/2006, cu ref. la art. 998-999 C. civ. obligă inculpatul alături de
terțul asigurator S [redacted] la plata sumei de
6.667,75 lei în favoarea Spitalului Clinic Județean de Urgență [redacted] cu titlu de
despăgubiri civile reprezentând contravaloarea îngrijirilor medicale și obligă
inculpatul la plata majorărilor de întârziere calculate de la data de 28.06.2011
până la data plății efective.

În baza art. 14 C. pr. pen. și art. 346 C. pr. pen. cu ref. la art. 998-
999 C. civ. admite în parte acțiunea civilă exercitată de părțile civile [redacted]

[redacted] și [redacted] și obligă inculpatul alături de terțul asigurator [redacted]
[redacted] să plătească:

- la plata sumei de 2.677,52 lei reprezentând daune materiale
(contravaloare medicamente și cheltuieli cu îngrijiri medicale dovedite prin
înscrisuri) și 50.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune
morale către [redacted]

- la plata sumei de 1.219,09 lei reprezentând daune materiale
(contravaloare medicamente și cheltuieli cu îngrijiri medicale dovedite prin
înscrisuri) și 150.000 euro sau echivalent în lei la data plății daune morale către
[redacted]

- la plata sumei de 40.000 euro sau echivalent în lei la data plății
reprezentând daune morale către [redacted]

- la plata sumei de 42.260 lei reprezentând daune materiale (contravaloare
cheltuieli pentru înmormântare dovedite prin înscrisuri și declarații de mătușă)
și 100.000 euro sau echivalent în lei la data plății reprezentând daune morale
către [redacted] fiecare urmând să primească câte 21.130 lei și
câte 50.000 euro sau echivalent în lei la data plății.

- la plata sumei de 20.000 euro sau echivalent în lei la data plății
reprezentând daune morale către [redacted]

Sumele în euro se vor calcula la cursul BNR în ziua plății.

Respinge ca neîntemeiate restul pretențiilor civile.

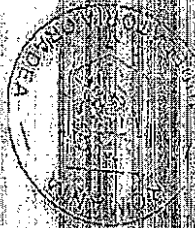
În baza art. 193 al. 1 și 2 C. pr. pen. obligă inculpatul alături de terțul
asigurator [redacted] la plata sumei de 25.959
lei cheltuielilor judiciare către părțile civile [redacted]

[redacted] (din care câte 4960 lei
reprezintă onorariu avocat, 510 lei contravaloare expenșă și 610 lei
contravaloare deplasare pentru judecarea cauzei de surzământare)

In baza art. 191 al. 1 C. pr. pen. obligă inculpatul la plata sumei de 5.000
lei cheltuieli judiciare în favoarea stării
Cu drept de recurs la Curtea de Apel [redacted] în 10 zile de la pronunțare cu
procurorul asigurator și pârțile vătămate și de la comunicare cu inculpatul
Pronunțată în ședința publică din 16.12.20 [redacted]

PREȘEDINTE
[redacted]

SECRETAR
[redacted]

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL [REDACTAT]
SECȚIA A II-A CIVILĂ
Dosar nr. [REDACTAT]

DECIZIA Nr. [REDACTAT]
Ședința publică de la [REDACTAT] 2015
Completul compus din:
PREȘEDINTE [REDACTAT]
Judecător [REDACTAT]
Judecător [REDACTAT]
Grefier [REDACTAT]

Pe rol se află pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta [REDACTAT] împotriva deciziei nr. [REDACTAT] 5 pronunțată de Tribunalul [REDACTAT] în dosar nr. [REDACTAT]/2012*.

Mersul dezbatărilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din [REDACTAT] iunie 2015, când instanța, la solicitarea reprezentantei recurente față de momentul la care a primit întâmpinarea, pentru a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la acest termen, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA DE APEL
Asupra recursului de față,

Constată că prin sentința civilă nr. [REDACTAT] 2014 pronunțată de Judecătoria [REDACTAT] în dosar civil nr. [REDACTAT] 2012 s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de reclamantul [REDACTAT], [REDACTAT] asistat de reprezentant legal [REDACTAT] și [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâții [REDACTAT] și [REDACTAT].

S-a respins cererea de chemare în garanție a [REDACTAT], formulată de către pârâta [REDACTAT].

Au fost obligați în solidar pârâții la plata către fiecare dintre reclamânții [REDACTAT] și [REDACTAT] a contravalorii în lei a sumei de câte 50000 euro reprezentând daune morale.

Au fost obligați în solidar pârâții la plata către reclamanta [REDACTAT] a sumei de 45.000 lei daune materiale reprezentând contravaloarea autocisternei distruse în urma accidentului rutier și a sumei de 14.049 lei daune materiale reprezentând contravaloarea mărfii transportate.

S-au respins în rest pretențiile reclamânților.

A fost obligată prin aceeași sentință pârâta [REDACTAT] la plata cheltuielilor de judecată către reclamânți în cuantum de 6346,6 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că la data de 22 iunie 2001 în timp ce conducea autotrenul cu nr. [REDACTAT] pe raza orașului [REDACTAT] pârâțul [REDACTAT] s-a înscris pentru a efectua o curbă la dreapta, moment în

care a pierdut controlul volanului și, trecând pe contrasens a intrat în coliziune cu autocisterna cu nr. [REDACTED] care circula din sens opus în mod regulamentar; în urma impactului a rezultat decesul șoferului autocisternei, numitul [REDACTED]

Prin ordonanța din data de 12 octombrie 2001 dată în dos nr. [REDACTED] 2001 a Parchetului de pe lângă Tribunalul [REDACTED] s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în baza art. 11 alin 1 lit. b rap la art. 10 lit. e Cod. pr. pen. reținându-se că urmarea faptei pârâtului, respectiv accidentul în urma căruia a rezultat decesul victimei a avut loc ca urmare a unei defecțiuni tehnice care nu a putut fi prevăzută.

Urmare acestei soluții, reclamantii au formulat prezenta acțiune în răspundere civilă delictuală.

Potrivit art. 1000 alin 3 Cod civil din 1864 răspund „Stăpânii și comitenții, de prejudiciul cauzat de servitorii și prepușii lor în funcțiile ce li s-au încredințat”.

Pentru angajarea răspunderii civile pe acest temei, este necesar a se întruni în persoana prepusului condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, potrivit art. 998-999 Cod civil din 1864, respectiv fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și nu în ultimul rând vinovăția celui care a cauzat prejudiciul. În cauză s-a reținut că prejudiciul a fost produs ca urmare a unui caz fortuit, respectiv ruperea imprevizibilă a țijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului condus de pârâtul [REDACTED], defecțiune care nu a putut fi prevăzută de acesta, aflându-ne astfel în prezența cazului fortuit, fapt ce exclude vinovăția acestuia.

Prin urmare instanța a apreciat că nu se poate reține angajarea răspunderii pârâților pe acest temei, lipsind una dintre condițiile esențiale ale acestei răspunderi, și anume vinovăția pârâtului [REDACTED]

Nu același lucru se poate reține în cazul art. 1000 alin 1 Cod civil din 1864.

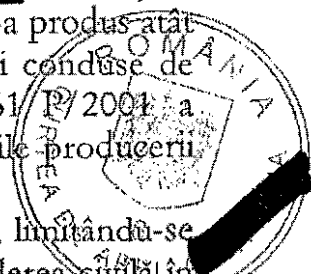
Potrivit acestui text de lege „Suntem asemenea responsabili de prejudiciul cauzat prin fapta persoanelor pentru care suntem obligați a răspunde sau de lucrurile ce sunt sub paza noastră.”

În ce privește răspunderea pentru lucruri, condițiile angajării acesteia se limitează la existența prejudiciului și la raportul de cauzalitate dintre „fapta lucrului” și prejudiciu. Răspunderea pentru lucruri este prin urmare o răspundere obiectivă, care nu presupune necesitatea dovedirii vinovăției paznicului lucrului; singura cauză de exonerare este forța majoră, nu însă și cazul fortuit.

Astfel, pe acest temei legal instanța a analizat întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale.

Referitor la existența unui prejudiciu produs reclamantilor ca urmare a accidentului rutier cauzat de autotrenul condus de pârâtul [REDACTED], instanța a apreciat că s-a făcut dovada acestuia. Astfel, urmare acestui accident s-a produs atât decesul victimei [REDACTED] cât și distrugerea autocisternei conduse de acesta. În urma probelor administrate în dosarul penal nr. 561 P/2001 a Parchetului de pe lângă Tribunalul [REDACTED] s-au stabilit atât împrejurările producerii accidentului cât și cauzele acestuia.

De altfel, pârâții nu au contestat niciun moment starea de fapt, limitându-se la a susține că lipsesc condițiile esențiale pentru a fi angajată răspunderea civilă în baza art. 998-999 și 1000 al 1 și 3 Cod civil din 1864.

CONFORM
CU ORIGINALUL

A susținut pârâta [REDACTED] că prejudiciul nu este urmarea unui fapt ilicit și prin urmare răspunderea reparatorie nu există.

Instanța a observat că în cazul răspunderii pentru lucruri, reglementată de art. 1000 alin 1 Cod civil din 1864 este suficientă dovedirea existenței unui prejudiciu, și a raportului de cauzalitate între acesta și fapta lucrului, ceea ce în prezenta cauză s-a demonstrat cu certitudine.

Prin urmare, instanța a constatat că acțiunea formulată de reclamanti și întemeiată pe prevederile art. 1000 alin 1 Cod civil din 1864 este admisibilă, prin urmare este angajată răspunderea pârâtei [REDACTED] în calitate de paznic juridic al lucrului – respectiv al autotrenului implicat în accidentul rutier.

Referitor la solicitările reclamanților [REDACTED] și [REDACTED] instanța a apreciat că solicitarea acestora de acordare a daunelor morale este întemeiată. Fără îndoială că pierderea în aceste condiții a unei persoane deosebit de apropiate (soț, respectiv tată) a fost de natură să producă acestora o suferință profundă. Acest lucru rezultă și din declarațiile martorilor audiați în cauză care au relatat modul în care s-a manifestat reclamanta la momentul producerii accidentului, suferința acesteia, lipsurile prin care a trecut aceasta, având în vedere că victima era cea care avea venituri mai mari, contribuind astfel la întreținerea familiei; relatează martorii că și în prezent reclamanta este încă afectată de acel eveniment.

Prejudiciul moral există în mod cert și în ce-l privește pe reclamantul [REDACTED]. Cu toate că acesta avea o vârstă fragedă la momentul respectiv, faptul că a crescut fără a-l avea alături pe tatăl său, a fost cu siguranță, apreciază instanța, de natură a-l afecta emoțional, fiind lipsit de ocrotirea și sprijinul pe care în mod normal un părinte le oferă copilului său.

Însă, față de quantumul solicitat de reclamanti, instanța a considerat că acesta este exagerat. Într-adevăr, este de acord instanța că sumele respective sunt de natură la a contribui, pe cât posibil, la o compensare a suferinței pe care în mod real și evident au resimțit-o cei doi reclamanti, fără însă a reprezenta o sursă de îmbogățire a acestora sau a determina o spoliere a pârâților, cu atât mai mult cu cât, cauza producerii prejudiciului a fost cazul fortuit și nu un fapt ilicit, neputându-se vorbi deci despre vinovăție în niciuna dintre formele acesteia.

Astfel, instanța a considerat că acordarea unor daune morale în quantum de câte 50.000 euro este rezonabilă și suficientă în cauză.

A mai solicitat reclamantul [REDACTED] obligarea pârâților la plata sumei de 700 lei lunar, începând cu data producerii accidentului până la împlinirea vârstei de 18 ani și dacă va fi cazul până la finalizarea studiilor.

Aceste pretenții însă nu au fost justificate în vreun fel de către reclamant în ce privește quantumul solicitat, acesta limitându-se la a cere obligarea pârâților la plata acestei sume cu caracter periodic. Astfel nu s-a făcut dovada veniturilor victimei, a eventualei pensii de urmaș pe care reclamantul ar primi-o ca urmare a decesului tatălui său, toate de natură a permite instanței să aprecieze asupra temeiniciei solicitării privind aceste daune materiale; în consecință instanța nu le-a acordat.

Cu privire la acțiunea formulată de către reclamanta [REDACTED] instanța a admis-o în parte, constatând că au fost dovedite pretențiile privind obligarea pârâților la plata contravalorii cisternei distruse în urma

accidentului, (45000 lei) precum și la plata contravalorii mărfii pierdute, respectiv ulei auto (14049 lei) fiind depuse în acest sens înscrisuri la dosarul cauzei (filele 140-148).

Referitor la prejudiciul reprezentat de beneficiul nerealizat reclamanta a susținut că acesta se datorează contractelor pe care le avea încheiate și care nu au mai putut fi executate în urma distrugerii autocisternei în accident. Instanța a apreciat însă că reclamanta nu a probat cuantumul acestui prejudiciu, nu a făcut dovada existenței contractelor pe care nu le-a putut onora și nici a rezilierii acestora; nu a depus acte contabile care să permită instanței a verifica susținerile reclamantei cu privire la valoarea medie a veniturilor realizate; a depus la dosar doar un calcul estimativ, contracte și facturi emise anterior producerii accidentului (filele 149-160).

Instanța a apreciat că, în lipsa dovezii unor contracte încheiate, nu se poate cuantifica prejudiciul viitor doar pe baza facturilor depuse pentru lunile anterioare și a unui calcul estimativ făcut de reclamantă, întrucât nimic nu demonstrează că numărul transporturilor pe care societatea le-ar fi efectuat cu respectiva autocisternă ar fi fost același și în viitor sau că ar fi existat siguranța încheierii unor contracte de transport.

Raportat la aceste considerente instanța nu a acordat despăgubirile materiale în cuantum de 263856 lei reprezentând beneficiu nerealizat.

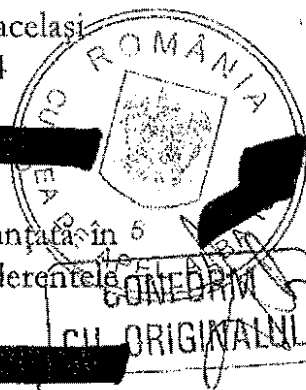
Cu privire la cererea de chemare în garanție formulată, s-a solicitat de către pârâta [REDACTED] să se constate că chematul în garanție [REDACTED] are obligația de despăgubire pentru vicii ascunse, întrucât susține pârâta, defecțiunea autotrenului s-a datorat unui asemenea viciu. Instanța a respins în fond cererea de chemare în garanție, motivat de faptul că nu s-a făcut dovada că ruperea tijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului condus de pârâtu [REDACTED] s-a datorat unei defecțiuni de fabricație, reprezentând un viciu ascuns al lucrului.

Prin sentința civilă nr. [REDACTED] 2014 pronunțată de Judecătoria [REDACTED] în același dosar, s-a admis cererea de completare a sentinței civile nr. [REDACTED] 06.2014 pronunțată în dosar nr. [REDACTED] /2012 al Judecătoriei [REDACTED] formulată de reclamanta [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] și în consecință:

S-a dispus completarea sentinței civile nr. [REDACTED] 6.06.2014 pronunțată în dosar nr. [REDACTED] 2012 al Judecătoriei [REDACTED] în sensul că atât în considerentele sentinței cât și în dispozitivul acesteia se vor trece următoarele:

" Obligă în solidar pârâții la plata către reclamanta [REDACTED] a sumei de 45.000 lei daune materiale reprezentând contravaloarea autocisternei distruse în urma accidentului rutier și a sumei de 14.049 lei daune materiale reprezentând contravaloarea mărfii transportate, actualizate cu indicele de inflație".

Pentru a pronunța această hotărâre instanța a reținut că potrivit art. 281/2 Cod pr. civ. „Dacă prin hotărârea data instanța a omis sa se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor

date în căile extraordinare de atac sau de fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare”.

Instanța a constatat astfel că prin cererea formulată pârâta - debitoare [REDACTED] a solicitat, să se dispună completarea dispozitivului sentinței nr. [REDACTED] 6.06.2014 pronunțată în dosar nr. [REDACTED]/2012 al Judecătorei [REDACTED] în sensul de a fi obligată pârâta la plata sumelor de 45.000 lei daune materiale reprezentând contravaloarea autocisternei distruse în urma accidentului rutier și a sumei de 14.049 lei daune materiale reprezentând contravaloarea mărfii transportate, sume actualizate conform indicelui de inflație.

Instanța a constatat, de asemenea că nu s-a pronunțat asupra cererii reclamantei privind actualizarea sumelor acordate cu titlul de daune materiale cu indicele de inflație, deși a admis solicitarea acesteia de a fi obligați pârâții la plata despăgubirilor solicitate.

Analizând prin urmare cererea a constatat că prin actualizarea cu indicele de inflație s-a dorit acoperirea prejudiciului suferit, cauzat de fluctuația monedei românești de la momentul înregistrării prejudiciului, respectiv 2004 - 2008 și cel al plății efective a sumei stabilite de instanță.

Impotriva acestei sentințe au declarat apel reclamanții [REDACTED] și [REDACTED] – prin reprezentant legal [REDACTED] solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate în sensul admiterii în totalitate a cererii și obligarea intimaților la plata următoarelor sume:

- 150.000 euro pentru [REDACTED], cu titlu de daune materiale;

- 150.000 euro cu titlu de daune morale și plata unei rente lunare în cuantum de 700 lei, începând cu data producerii accidentului și până la împlinirea vârstei de 18 ani și dacă va fi cazul, până la finalizarea studiilor, pentru [REDACTED]

În motivarea apelului arată că:

În primul rând, instanța de fond nu a admis în totalitate despăgubirile solicitate de către reclamanți, lipsindu-i astfel de o acoperire totală a prejudiciului.

Prin sentința atacată instanța de fond în mod corect a constatat incidența răspunderii delictuale pentru lucruri, prevăzută de art. art.1000 alin.1 C.civ. „Cuza”, însă în ceea ce privește acordarea despăgubirilor solicitate, instanța de fond, acordând doar o parte din despăgubirile solicitate, nu a asigurat o reparație integrală a prejudiciului.

În speță, prejudiciul produs reclamanților apelanți prin moartea violentă și subită a defunctului [REDACTED] este incomensurabil, reprezentând o traumă ce îi va marca toată viața. Reclamanta [REDACTED] a fost profund afectată de moartea soțului, fiind în stare de șoc foarte mult timp după producerea accidentului. Trauma de a-și pierde soțul a fost dublată de dificultatea de a-i explica copilului că tatăl său nu mai este. De-a lungul anilor, aceasta a trăit drama de a-i forma copilului o imagine a unui tată ce 1- a adorat, dar pe care nu îl va putea cunoaște niciodată. Mai mult, după cum au declarat și martorii audiați, reclamanții apelanți au refuzat să se prezinte în fața primei instanțe, fiind și în prezent profund afectați de această tragedie.

Decesul acestuia a cauzat reclamanților apelanți și o serie de dificultăți financiare, probate prin declarațiile martorilor audiați. După cum au declarat și

martorii, defunctul tocmai ce contractase un credit pentru a achiziționa apartamentul în care reclamantii apelanți și defunctul s-au mutat cu puțin timp înainte de decesul acestuia. Acesta era principalul întreținător al familiei, iar pentru reclamantă a fost extrem de dificil să crească un copil dintr-un singur venit, fiind mereu nevoită să apelez și la ajutorul celorlalți, fapt confirmat și de către martori.

Reclamanta apelantă nu a avut nici măcar resursele financiare necesare transportării corpului neînsuflețit al defunctului și înmormântării acestuia, fiind în permanență ajutată de familie și prietenii. Din nefericire, la 13 ani de la data efectuării acestor cheltuieli, probarea acestora este foarte dificilă, dar martorii au confirmat că au existat cheltuieli foarte mari cu înmormântarea defunctului, având în vedere că sute de oameni i-au adus un ultim omagiu.

În aceste condiții, având în vedere împrejurările producerii accidentului, precum și urmările acestui accident pentru reclamantii apelanți, consideră că sunt îndreptățiți la acordarea în totalitate a daunelor morale solicitate.

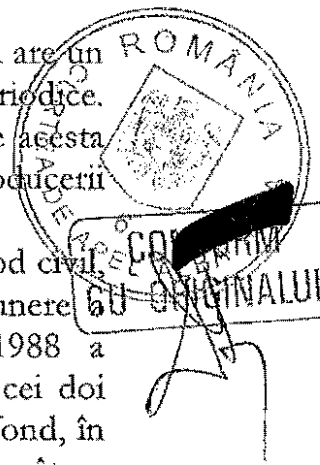
În al doilea rând, instanța de fond în mod greșit a respins capătul de cerere privind obligarea intimajilor la plata unei rente lunare în cuantum de 700 lei, începând cu data procedurii accidentului și până la împlinirea vârstei de 18 ani și, dacă va fi cazul, până la finalizarea studiilor, pentru [REDACTAT]

În considerentele sentinței se menționează la pagina 4 instanța faptul că defunctul era principalul întreținător al familiei, având venituri mai mari, fapt atestat prin declarațiile martorilor. Totuși, în continuarea motivării sentinței, la pagina 5, instanța a apreciat că nu s-a probat venitul defunctului. În condițiile în care un copil are un drept de întreținere legal din partea ambilor părinți, reclamantii apelanți considerăm că prin efectul legii [REDACTAT] este îndreptățit să îi fie acordată o rentă lunară menită să înlocuiască lipsa venitului tatălui său. Faptul că la data respectivă tatăl apelantului [REDACTAT] avea venituri mai mari decât mama sa întărește convingerea că prejudiciul produs înglobează și lipsa de întreținere din partea tatălui.

În cazul reclamantului apelant [REDACTAT], prejudiciul a avut și are un caracter de continuitate, astfel încât se impune repararea sa prin prestații periodice. Despăgubirea ar trebui să cuprindă și câștigul pe care, în condiții obișnuite acesta le-ar fi obținut prin prezența tatălui său și de care a fost lipsit datorită producerii accidentului.

Chiar dacă în prezenta cauză nu sunt incidente dispozițiile Noului Cod civil, reclamantii apelanți consideră că acesta este în mare parte și o transpunere a practicii și doctrinei anterioare adoptării sale. Prin Decizia [REDACTAT] 1988 a Tribunalului Suprem, s-a reținut că având în vedere că prin fapta ilicită cei doi minori au fost lipsiți de contribuția victimei la întreținerea lor, instanța de fond, în mod judicios, a stabilit obligarea sa la despăgubiri plătite periodic atât timp cât au fost prejudiciați de sumele asigurate de victimă, în a cărei întreținere se aflau în permanență. Această practică a instanțelor de judecată a fost transpusă în art. 1390 Noul Cod civil, care prevede că despăgubirile se cuvin celor care erau în întreținerea celui decedat. Suma solicitată de către subsemnat nu este într-un cuantum exagerat, fiind practic sub salariul minim pe economie, care este în prezent în cuantum de 900 lei.

Împotriva aceleiași sentințe a declarat apel și pârâta [REDACTAT] solicitând schimbarea în parte a acesteia, în sensul obligării [REDACTAT] și la

plata sumei de 263.856 RON reprezentând beneficiul nerealizat ca urmare a distrugerii autocisternei.

În motivarea apelului societatea pârâtă arată că instanța de fond în mod greșit a apreciat că nu s-a probat existența unui prejudiciu viitor constând în beneficiul nerealizat.

În urma accidentului din 22.06.2001, soldat cu moartea conducătorului auto Secară Sandu Daniei, autocisterna aparținând [REDACTED], a fost distrusă complet, fără a putea fi reparată. Pentru [REDACTED], autocisterna distrusă era un mijloc de exercitare al activității, fiind încheiate diverse contracte tocmai în considerarea faptului că deținea acest mijloc de transport.

[REDACTED] a probat câștigul pe care l-au pierdut ca urmare a producerii evenimentului rutier:

- s-a depus la dosarul cauzei contractele încheiate cu [REDACTED] și [REDACTED], contracte ce atestă relațiile comerciale existente și în curs de derulare la momentul producerii accidentului.

- facturile emise în perioada producerii accidentului atestă veniturile subscrisei lunare realizate cu cisterna deținută, astfel încât se poate determina cuantumul beneficiului nerealizat ulterior pierderii respectivei autocisterne

- martorul [REDACTED] a confirmat pierderea partenerilor comerciali ulterior pierderii autocisternei, precum și dificultățile financiare care această pierdere le-a cauzat.

Instanța de fond trebuia să ia în considerare și mediul dinamic al relațiilor comerciale care presupune o serie de comenzi verbale, astfel încât nu se încheiau contracte în formă scrisă, motiv pentru care [REDACTED] deține doar facturile aferente comenzilor onorate cu autocisterna distrusă.

Martorul [REDACTED] a învederat instanței și faptul că [REDACTED] nu aveau mijloacele necesare de a-și procura o autocisternă nouă, situație ce s-a prelungit timp de 4 ani de zile, până în 2005. Lipsa unui mijloc de transport necesar exercitării activității principale a [REDACTED] a reprezentat cauza directă a pierderii partenerilor comerciali și în consecință a veniturilor pe care societatea le realiza anterior accidentului.

După 13 ani de la producerea incidentului, [REDACTED] consideră că a administrat un probatoriu cât se poate de complex pentru dovedirea beneficiului nerealizat, astfel încât se justifică acordarea acestuia.

Principiul de bază al răspunderii delictuale îl reprezintă repararea în integralitate a prejudiciului produs, prejudiciu ce cuprinde și imposibilitatea onorării contractelor comerciale, ceea ce a dus la pierderea partenerilor comerciali și diminuarea considerabilă a veniturilor societății apelante. Repararea prejudiciului suferit de către [REDACTED] trebuie să cuprindă prejudiciul direct și imediat suferit - *damnum emergens*, precum și câștigul pe care societatea nu l-a putut realiza ca urmare a producerii prejudiciului - *lucrum cessans*. După cum în mod corect se reține și în doctrină, doar așa se poate asigura restabilirea situației anterioare producerii prejudiciului.

Societatea apelantă consideră că a dovedit existența unui prejudiciu cert, real și serios, cauzat în urma unui fapt ilicit.

Pârâta [REDACTED] a declarat apel atât împotriva sentinței de mai sus, cât și împotriva Încheierii de ședință din data de 29.01.2014 prin care s-au respins

excepțiile invocate de pârâtă, solicitând schimbarea în tot a acestora în sensul admiterii excepției necompetenței materiale și teritoriale a Judecătoriei [redacted] a excepției litispendenței, a excepției prescripției de netimbrare a acțiunii și a excepției prescripției dreptului material la acțiune, iar, pe fond, respingerea acțiunii.

În motivarea apelului, pârâta susține că în mod greșit instanța de fond a respins excepția necompetenței materiale a Judecătoriei [redacted]

Raportat la prevederile art. 2 lit. b C.pr.civ. ce stabilesc ca tribunalul judecă "procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 500.000 ROM" modificarea acțiunii realizată de către intimații-reclamanți atrage competența materială a tribunalului.

În mod greșit instanța de fond a respins excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Aiud.

Art. 5 C.pr.civ. prevede "Cererea se face la instanța domiciliului pârâtului" iar art. 9 C.pr.civ prevede: " Cererea îndreptată împotriva mai multor parați poate fi făcută la instanța competentă pentru oricare dintre ei",

Având în vedere faptul ca paratu [redacted], autor al accidentului are domiciliul în [redacted]

[redacted] fără putința de tăgadă că, raportat la dispozițiile legale invocate, competent sa se pronunțe asupra fondului prezentei cauze din punct de vedere teritorial este instanța judecătorească de la domiciliul pârâtului, respectiv Tribunalul [redacted]

În cauza nu sunt incidente prevederile art. 10 pct. 8 C.pr.civ. intrucat, conform adresei emise de organele de cercetare penală în dosarul nr. [redacted] 2001, accidentul de circulație NU s-a datorat culpei intimatului - pârât Sărățeanu Eugen, ci unei împrejurări fortuite care nu a putut fi prevăzută de acesta, respectiv o defecțiune tehnică constând în ruperea imprevizibilă a țijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului condus de intimatul-parat.

Prin urmare, evenimentul rutier generator de pretenții NU este un fapt ilicit, organele de cercetare penală au stabilit ca accidentul s-a datorat unei împrejurări fortuite - defecțiune tehnică. Cazul fortuit este o împrejurare care înlătură vinovăția întrucât nu poate fi prevăzută și, deci NU pot fi prevăzute nici urmările faptei.

Inițial, în data de 14.07.2003, intimații-reclamanți au introdus o acțiune identică (acțiune ce are același obiect, cauza și parti ca prezenta acțiune) la Judecătoria [redacted] instanța ce și-a declinat competența în favoarea Tribunalului [redacted]. Intimații-reclamanți au acceptat competența Tribunalului [redacted] acțiunea formulată de aceștia fiind obiectul dosarului nr. [redacted] 2004 al acestei instanțe de judecată.

Atâta timp cât Judecătoria [redacted] că instanța de fond a respins excepția necompetenței materiale și teritoriale invocate de considerându-se competența sa soluționeze prezenta cauză, care presupune identitate de obiect, cauza și parti cu acțiunea cu care a fost investit Tribunalul [redacted] (2004). Fără putință de tăgadă că în speță este vorba conflict pozitiv de competență.

Prin urmare, având în vedere conflictul pozitiv de competență, se impune darea unui regulator de competență de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Instanța de fond nu s-a pronunțat asupra cererii formulate.

În mod greșit instanța de fond a respins excepția de litispendența invocată. Faptul ca intimații reclamantii au renunțat la judecata acțiunii obiect al dosarului nr. [redacted] 2004 al Tribunalului [redacted] poate fi dovedit doar prin actul de dispoziție devenit irevocabil al aceste instanțe încheierea de ședința pronunțată în temeiul art. 246 alin. 2 C.pr.civ. Or, în cauză nu exista nicio dovadă în acest sens.

În mod greșit instanța de fond a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune.

Evenimentul rutier a avut loc în data de 22.06.2001 iar intimații reclamantii au formulat prezenta acțiune în data de 15.10.2004.

Cum o acțiune în pretenții, sub sancțiunea prescripției trebuie să fie introdusă în justiție într-un termen de 3 ani de la data producerii faptului generator de pretenții reclamate în instanța, fără putință de tăgadă că, prezenta acțiune, raportat la data introducerii față de data producerii accidentului, este prescrisă.

Decretul nr. [redacted] 1958 privitor la prescripția extinctive prevede faptul că acțiunea în despăgubire se prescrie în termen de 3 ani iar, conform art.8 din actul menționat, termenele de prescripție încep să curgă din momentul în care păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască paguba. Cu alte cuvinte, dreptul la reparație se naște din ziua în care prejudiciul a fost cauzat.

În mod greșit instanța de fond a respins cererea de chemare în garanție formulată.

Cererea de chemare în garanție este admisibilă în situația în care cel care transmite altuia un drept este obligat să-i garanteze folosul, sub toate formele, potrivit cu natura acestui drept.

Garanția poate să reiasă:

a) din lege (în materie de vânzare, schimb, cesiune de creanță, mandat, partaj succesoral);

b) din contractul încheiat de părți;

c) ori de câte ori partea care ar cădea în pretenții s-ar putea întoarce împotriva altei persoane cu o cerere în despăgubiri-art. 60 alin. 1 C. pr. civ., adică în situația în care este antrenată răspunderea civilă delictuală.

Atâta timp cât instanța de fond a statuat în sensul ca defecțiunea tehnică a autotrenului constând în ruperea imprevizibilă a tijei cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului este cauza producerii accidentului, expertiza tehnică a statuat în sensul că defecțiunea consta într-un viciu ascuns iar autotrenul se afla în termenul de garanție, astfel încât în cauza operează răspunderea chematei în garanție [redacted] pentru repararea prejudiciilor cauzate de autotrenul defect.

Expertiza tehnică a statuat în sensul ca defecțiunile prezentate de piesa tija cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție erau vicii ascunse care NU puteau fi observate iar autoturismul era în termenul de garanție al producătorului, respectiv chematul în garanție în prezenta cauză.

În mod greșit instanța de fond a statuat în sensul ca fata de [redacted] este incident art. 1000 alin. 1 C.pr.civ fără să analizeze condițiile antrenării răspunderii civile delictuale în raport de faptul concret-defecțiunea tehnică a lucrului.

Dreptul la reparații se naște în situația în care prejudiciul cauzat este urmarea unui fapt ilicit; necesitatea existenței unei fapte ilicite este condiția *sine qua non* a

antrenării răspunderii juridice. Prin urmare simpla existență a unui prejudiciu nu da dreptul la reparare atâta timp cat fapt nu are caracter ilicit.

Atâta timp cat organele de cercetare penala au stabilit ca fapta săvârșită nu este ilicită ci s-a datorat cazului fortuit, nu se poate antrena răspunderea civilă delictuală.

În mod greșit instanța de fond a considerat întemeiată cererea de acordare a daunelor morale.

Pentru repararea prejudiciului moral este necesară dovada existenței prejudiciului moral încercat, a caracterului ilicit al faptei celui de la care se solicita repararea, a existenței vinovăției acestuia și a raportului de cauzalitate dintre prejudiciu și fapta acestuia din urma.

Or, în speța nu se poate vorbi de săvârșirea faptei (accidentul) cu vinovăție atâta timp cat fapta nu are un caracter ilicit, fiind urmarea unui caz fortuit.

Instanța de fond nu a avut în vedere cuantumul sumelor acordate în raport de prejudiciul moral reclamat, în speță nefiind încălcate drepturile nepatrimoniale ale intimatilor - reclamanti. Mai mult, în condițiile neîntrunirii condițiilor necesare atragerii răspunderii juridice nu se poate pune problema acordării daunelor morale solicitate.

În mod greșit instanța de fond a admis cererea intimatului-reclamantului [REDACTAT]

În ceea ce privește prejudiciul, în materia răspunderii civile delictuale, pentru a fi susceptibil de reparare, pe lângă condiția de a nu fi fost reparat, prejudiciul trebuie să fie sigur atât în privința existenței cât și în privința posibilităților de evaluare, or în prezenta cauza intimatului-reclamantului [REDACTAT] nu a făcut dovada caracterului cert al prejudiciului sub aspectul cuantumului solicitat și admis de instanța de fond.

În drept, art. 282 Cpr.civ. 1865, art. 494 alin. 2 și ale art. 998-999, 1000 alin. 1 C.civ. 1865.

Prin întâmpinarea formulată de reclamantul intimat [REDACTAT] și [REDACTAT] la apelul declarat de [REDACTAT] precum și de pârâta - intimată [REDACTAT], s-a solicitat respingerea apelului declarat de pârâta [REDACTAT] ca nefondat atât cu privire la criticile aduse referitor la soluționarea excepțiilor de către instanța de fond, cât și cele asupra soluției pronunțate pe fondul cauzei.

Analizând sentința și încheierea atacate cu apel de către părți, tribunalul a reținut, cu prioritate, că excepția de necompetență materială și teritorială a Judecătoriei [REDACTAT] pentru soluționarea prezentului litigiu este neîntemeiată din următoarele motive:

Sub aspectul cuantumului pretențiilor se reține incidența prev. de art. 18 Cod pr. civilă, potrivit căreia „Instanța investită potrivit dispozițiilor referitoare la competență după valoarea obiectului cererii, rămâne competentă să judece chiar dacă, ulterior investirii intervin modificări în ceea ce privește cuantumul valorii aceluiași obiect.”

Acesta este un caz de prorogare legală de competență care operează în prezenta cauză față de majorarea cuantumului pretențiilor reclamantilor după investirea instanței.

Competența teritorială a Judecătoriei [redacted] a fost stabilită în mod irevocabil prin Decizia nr. [redacted] 2005 pronunțată de Curtea de [redacted]. De asemenea, în speță, sunt incidente dispozițiile art. 10 pct. 8 Cod pr. civilă care stabilesc competența alternativă în cazul acțiunilor în răspundere civilă delictuală. În speță, reținându-se art. 1000 alin.1 Cod civil suntem în prezența unei astfel de răspunderi; chiar dacă fapta nu a fost calificată ca fiind de natură penală, este vorba de un delict sau cvasidelict civil.

La momentul invocării excepției litispendenței, în vigoare era vechiul Cod de procedură civilă. Cele două acțiuni, aceea aflată pe rolul Judecătoriei [redacted] și aceea înregistrată la Tribunalul [redacted] au erau pendinte în fața instanțelor, ci, în urma stabilirii competenței prin decizia susmenționată, la acțiunea înregistrată la Tribunalul [redacted] sub dosar civil nr. [redacted] 2004, s-a renunțat, instanța luând act de renunțare.

În ceea ce privește excepția prescripției extinctive, aceasta se constată a fi neîntemeiată, întrucât, termenul de prescripție a început să curgă pentru reclamanți conform art.8 din Decret Lege nr. 167/1958 de la data la care au cunoscut atât paguba cât și persoana care se face culpabilă pentru aceasta, deci aceea care răspunde civil. Această dată este aceea în care reclamanților le-a fost comunicată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, respectiv, 12.10.2001. Față de această dată, acțiunea este formulată în termenul legal de prescripție, respectiv în 11.10.2004- data expedierii prin poștă înscrisă pe ștampila plicului cu care s-a expediat.

Criticile aduse de apelanta [redacted] asupra fondului s-au apreciat, de asemenea, ca nefondate dat fiind că răspunderea pentru lucruri prev. de art. 1000 alin.1 Cod civil, incidentă în cauză, este o răspundere obiectivă care este angajată în speță prin dovedirea existenței unui prejudiciu produs de lucrul aflat sub paza apelantei – pârâte.

Astfel, chiar dacă intimatul [redacted] a fost scos de sub urmărire penală pentru motivul că exista o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, în speță cazul fortuit, acest fapt nu exclude răspunderea civilă delictuală.

[redacted] este deținătorul legal al autotrenului, autotren care circula cu o defecțiune tehnică la sistemul de servodirecție. Datorită acestor defecțiuni, conducătorul [redacted] a pierdut controlul autotrenului, cauzând astfel accidentul rutier în urma căruia [redacted] a decedat.

Organele de cercetare penală, precum și instanța de fond, au constatat că în prezenta speță este incident un caz fortuit, ce nu exonerează deținătorul bunului de răspunderea civilă ce îi incumbă pentru prejudiciul produs. Răspunderea pentru lucruri este o răspundere civilă obiectivă, nefiind necesară condiția culpei în acest caz.

Așadar s-a probat raportul de cauzalitate între fapta produsă de autoutilitară și prejudiciul suferit de reclamanți. Cazul fortuit nu exonerează de răspunderea civilă delictuală în situația prev. de art. 1000 alin.1 teza finală.

În ceea ce privește probarea prejudiciului moral, martorii audiați în fața instanței au confirmat trauma psihică pe care apelanții persoane fizice au trăit-o și o trăiesc și în prezent ca urmare a accidentului rutier, precum și durerea incomensurabilă provocată de pierderea neașteptată a tatălui și soțului.

[REDACTED]. a probat în fața instanței de fond existența unui prejudiciu cert, prin înscrisurile depuse la dosarul cauzei, filele 140-148 din dosarul de fond.

În urma impactului cu autotrenul cu nr. de înmatriculare [REDACTED], condus de prepusul [REDACTED], [REDACTED] cabina autocisternei a fost distrusă în proporție de 98%, șasiul a fost torsionat, puntea din față dislocată, iar cisterna a fost înfundată, pagube constatate prin Autorizația de Reparații Seria G nr. [REDACTED] emisă de Inspectoratul de Poliție al [REDACTED], Serviciul Poliției Rutiere, depusă la dosarul cauzei. Autocisterna nu a mai putut fi reparată, reprezentând o daună totală. După cum s-a probat și prin ofertele găsite pe internet, prețul unei astfel de cisterne este în jur de 11.000 Euro, astfel încât consideră justificată cererea de a i se acorda suma de 451000 lei, reprezentând contravaloarea autocisternei distruse în accident.

Pe lângă prejudiciul rezultat din distrugerea autocisternei, apelanta a fost gată să achit destinatarului mărfii contravaloarea uleiului auto degradat iremediabil în urma impactului, ceea ce a cauzat subscrierii un prejudiciu în valoare de 14049 RON, probat prin factura și Procesul-verbal din 27.06.2001, încheiat de către destinatarul mărfii [REDACTED] depuse la dosarul cauzei.

Critica privitoare la respingerea cererii de chemare în garanție, nu poate fi primită întrucât, în cauză nu s-a administrat nici o probă care să dovedească faptul că ruperea tijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului condus de [REDACTED] s-ar fi datorat unei defecțiuni de fabricație, deci, unui viciu ascuns; sarcina probei în acest caz revenea părâtei [REDACTED]. Simpla existență a unui caz fortuit nu presupune cu necesitate o defecțiune de fabricație.

Asupra apelului declarat de reclamanta [REDACTED] tribunalul reține netemeinicia acestuia, motivat de următoarele:

Paguba pe care societatea apelantă susține că a suferit-o, este o pagubă materială; aceasta poate fi cuantificată doar prin dovezi certe în acest sens iar nu prin supoziții sau prin obligații suspensive sau aleatorii viitoare. Așadar, prejudiciul nu poate fi stabilit sub aspectul quantumului despăgubirilor, fără a exista acte contabile ori raport de expertiza contabilă care să determine pierderile efective suferite de apelantă prin neonorarea unui contract sau imposibilitatea încheierii unor contracte ori rezilierea altora. Nu a fost dovedită nici valoarea medie a veniturilor pe care le-ar fi putut realiza societatea apelantă cu autocisterna distrusă; pe baza facturilor depuse la dosar nu se poate stabili acel „lucrum cesans” solicitat de apelantă.

Analizând apelul reclamanților [REDACTED] și [REDACTED] tribunalul a reținut următoarele:

Suma de 150.000 euro solicitată de către fiecare dintre reclamanți cu titlu de daune morale, nu constituie nici o înbogățire fără justă cauză a reclamanților și nici o spoliere a societății părâte, raportat la circumstanțele cauzei, ci o compensare a condițiilor de viață financiare și morale în care reclamanții au fost nevoiți să supraviețuiască, a traumei psihice prin care au trecut, a pierderii pe care au suferit-o și care le-a marcat întreaga viață.

La stabilirea acestui quantum se au în vedere dificultățile financiare rezultate nu doar din lipsa veniturilor pe care le asigura defunctul în timpul vieții ci și a

datoriilor contractate bazându-se pe aceste venituri și care au rămas fără acoperire după decesul său.

Dificultăți financiare au fost întâlnite și cu ocazia organizării înmormântării; necesitând ajutor din partea terților.

S-a avut în vedere și durata exagerat de mare a derulării proceselor penale și civile generate de această împrejurare cauzatoare de prejudicii. În tot acest interval de timp trauma psihică a reclamanților era mereu înprospătată, actuală datorită necesității de a participa la procesele în cauză, a propune probe etc., fapt care a împiedicat sau, cel puțin, a amânat, cicatrizarea suferințelor psihice; și suferințele financiare s-au prelungit ca durată întrucât, prejudiciul, lipsurile financiare s-au adâncit și prelungit prin trecerea unei perioade atât de lungi de timp în care s-au derulat procesele. Practic, o perioadă de 14 ani, prejudiciul suferit de reclamanți nu a fost reparat. În tot acest timp nevoile de creștere și educare a minorului, de rambursare a creditelor, de întreținere a familiei, nu au putut fi satisfăcute la nivelul pe care l-ar fi putut realiza defunctul. Chiar și simpla amânare a momentului de reparare a unui asemenea prejudiciu, resimțit zi de zi de reclamanți, a creat un stres și traumă morală a acestora.

Cel mai important aspect al pagubei îl constituie însă pierderea unei persoane de neînlocuit pentru un copil - unul dintre părinți - durerea de a crește fără prezența acestuia, fără existența acestuia, cu atât mai mult cu cât reclamantul minor este hipersensibil așa cum au dovedit probele testimoniale administrate în cauză. Această durere a fost resimțită și de mama minorului - reclamant în cauză, care a trebuit să trăiască alături de minor această traumă.

În ceea ce privește renta lunară solicitată pentru reclamantul minor, tribunalul față de imposibilitatea dovedirii acesteia pentru perioada scursă va avea în vedere venitul mediu pe economie raportat la care va stabili quantumul acesteia la suma de 600 lei lunar începând cu data producerii prejudiciului, 1.07.2001 și până la majoratul minorului sau împlinirea vârstei de 26 de ani; dacă va fi în continuarea studiilor. La stabilirea acestui quantum se are în vedere vârsta acestuia, nevoile pe care le-a avut în decursul timpului - 14 ani - în care nu a primit contravaloarea întreținerii pe care i-ar fi asigurat-o tatăl său și quantumul foarte redus al pensiei de urmaș, respectiv 350 lei lunar.

Față de cele mai sus reținute, tribunalul a admis apelul declarat de reclamanții [REDACTED] și [REDACTED] - reprezentat legal de [REDACTED], împotriva sentinței civile nr. [REDACTED] 2014 pronunțată de Judecătoria [REDACTED] în dosar civil nr. [REDACTED]/2012, a schimbat în parte sentința apelată în sensul că a admis în tot acțiunea formulată de reclamanții [REDACTED] împotriva pârâtei [REDACTED], respectiv:

A obligat pârâta la plata unei rente lunare în quantum de 600 lei, în favoarea reclamantului minor [REDACTED] cu începere de la data de 1.07.2001 și până la împlinirea vârstei de 18 ani sau, după caz, a vârstei de 26 de ani dacă va continua studiile.

A stabilit quantumul daunelor morale la care a fost obligată pârâta la suma de 150.000 EURO pentru fiecare dintre reclamanții.

A menținut neschimbate celelalte dispoziții ale sentinței apelate.

A respins prin aceeași sentință apelul declarat împotriva sentinței de către reclamanta [REDACTAT]

A respins apelul declarat împotriva aceleiași sentințe de pârâta [REDACTAT]

Împotriva acestei decizii a declarat recurs pârâta [REDACTAT]

[REDACTAT] solicitând modificarea deciziei în sensul respingerii apelului reclamantilor.

În motivarea recursului arată că hotărârea instanței de apel este dată cu încălcarea legii în condițiile în care a menținut soluția instanței de fond cu privire la respingerea cererii de chemare în garanție formulată (motiv încadrat în prevederile art. 304 pct. 9 C.pr.civ. de la 1865).

Se arată astfel că instanța de apel a apreciat eronat că reclamanta recurentă nu a administrat nicio probă care să dovedească faptul că ruperea tijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție ai autotrenului s-ar fi datorat unei defecțiuni de fabricație.

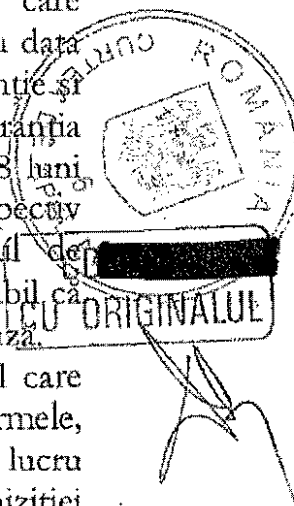
În ipoteza în care un lucru a cauzat un prejudiciu se pune problema de a determina persoana răspunzătoare, chemată de lege să repare acel prejudiciu. În cazul de față, așa cum s-a constatat prin expertiza de specialitate efectuată asupra autotrenului cu nr. de înmatriculare [REDACTAT], defectul produsului respectiv a autotrenului a generat condiția centrală a faptului cauzator de prejudiciu. Defectul produsului înseamnă orice deficiență a acestuia, indiferent că este vorba de un viciu de fabricație, o greșeală de concepție. Producătorul răspunde în perioada de garanție de orice defecțiune a produsului.

Răspunderea în discuție se fundamentează pe ideea sau obligația de garanție existentă în sarcina producătorului cu privire la „comportamentul lucrului” care are ca suport riscul de activitate. Cu alte cuvinte este obligația producătorului de a lua toate măsurile necesare ca produsele pe care le realizează să nu prezinte riscuri necunoscute care ar comporta un pericol grav pentru cei din jur.

Obligația de securitate este o obligație de rezultat prevăzută de lege prin norme imperative care generează pentru toți garanția că produsele pe care le dobândesc prin punerea în circulație de către diferiți producători să fie sigure pentru viața, integritatea corporală, sănătatea și inclusiv pentru bunurile lor.

Garanția reiese din Contractul de vânzare-cumpărare nr. [REDACTAT] încheiat de recurentă cu [REDACTAT] la data de 23.12.1999 având ca obiect 65 bucăți autotractoare ROMAN tip [REDACTAT]. În condițiile în care perioada de garanție a produsului specificată în contract este de 18 luni de la data livrării iar autotractorul în discuție a fost livrat, conform «carnetului de garanție și service pentru autovehicule», la data de 12.07.2000 este indubitabil că garanția asupra produsului se acordă de către producător pe toată perioada celor 18 luni respectiv de 12.01.2002. Cum evenimentul rutier cauzat de cauze tehnice respectiv de ruperea imprevizibilă a tijeii cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului iar aceasta nu putea fi prevăzută rezultă indubitabil că este imperios necesară atragerea producătorului ca și chemat în garanție în cauză.

Cererea de chemare în garanție este admisibilă în situația în care cel care transmite altuia un drept este obligat să-i garanteze folosul, sub toate formele, potrivit cu natura acestui drept. Intimații - chemați în garanție au transmis un lucru care prezenta vicii de fabricație, vicii care nu au putut fi observate la data achiziției și ale căror efecte s-au concretizat din cauza directă și nemijlocită a nefericitului

eveniment rutier petrecut la data de 22.06.2001.

Ideea de garanție este legată, în cauză, de aceea a comportamentului lucrului, care, în momentul producerii prejudiciului, nu este altceva decât obiectivarea unui caz fortuit, adică a unei împrejurări imprevizibile pentru cel care este chemat să răspundă. Aceasta răspundere se bazează pe defectuoșitatea produsului, mai exact producătorul prin producerea și comercializarea anumitor produse își asuma riscul existenței unor efecte prejudiciabile al acestor produse.

Se arată, în continuare, că expertiza tehnică a statuat în sensul că defecțiunile prezentate de piesa tija cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție erau vicii ascunse care nu puteau fi observate, iar autoturismul era în termenul de garanție al producătorului, respectiv chemat în garanție în prezenta cauză.

II. Cât privește renta viageră acordată, se apreciază că este în totală neconcordanță cu prevederile legale cuantumul acesteia nu este fundamentată pe un silogism legal, este lipsită de argumente legale de calcul și are ca baza de calcul o valoare indicată de reclamant.

În cazul în care prin fapta ilicită s-a cauzat moartea unei persoane, se pune problema, sub aspectul răspunderii civile delictuale, a reparării prejudiciilor patrimoniale suferite de persoanele apropiate defunctului.

Practica judiciară, în primul rând instanța supremă a contribuit efectiv la formularea unor reguli de aplicare a principiului reparării integrale a prejudiciului prin combaterea folosirii unor criterii greșite de determinare a reparației. Una dintre aceste reguli este aceea că determinarea reparației nu trebuie să fie influențată de situația materială a victimei sau a persoanei responsabile.

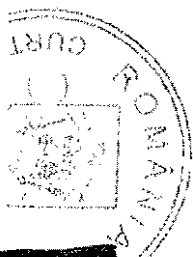
Art. 1393 Cod civ. prevede ca „dacă în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul de ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămate sau moarte depășește ajutorul sau pensia”.

Pensia de urmaș are funcția de despăgubire drept consecință conform prevederilor legale victima prin ricoșeu va putea pretinde persoanei răspunzătoare numai diferența dintre pensia de urmaș și valoarea integrală a întreținerii de care beneficia sau putea beneficia în raport cu trebuințele sale și de veniturile pe care întreținătorul decedat le-ar fi avut pe timpul pentru care s-a acordat despăgubirea.

Față de evoluția salariului mediu net din 2001 până în prezent, potrivit graficului prezentat, se susține că renta de 600 lei/lunar stabilită începând cu anul 2001 este excesivă ținând cont și de faptul că în multe cazuri există familii care se întrețin dintr-un singur salariu iar suma de 950 lei net (600 lei renta + 350 lei pensie) raportat la salariul minim pe economie, este o sumă de care nu beneficiază multe persoane încadrate în muncă.

III. Cât privește sumele acordate cu titlu de daune morale, se apreciază că acestea sunt exorbitante.

Se arată astfel că instanța de apel nu a apreciat în mod obiectiv circumstanțele concrete ale faptei cauzatoare de prejudiciu și anume că în speță este vorba despre un caz fortuit care se nuanțează ca fiind „un eveniment care nu poate fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs”. În atare situație se poate lesne observa că recurenta nu ar fi putut prevedea sau împiedica evenimentul, că în producerea acestuia nu are nicio culpă fapt care ar trebui avut în vedere de către instanță, și să

CONFORM
U ORIGINALUL

constituie unul dintre criteriile determinante la stabilirea daunelor morale.

În speță, s-a făcut dovada producerii unui prejudiciu moral, fapt ce îi îndreptățește la acordarea daunelor morale, dar nu și la quantumul acordat, raportat la cazul concret. Apreciază că suma acordată cu titlu de daune morale excede mult peste practica judiciară în materie, iar admiterea lor într-un quantum nejustificat ar crea un precedent periculos pentru justiție în sine, cât și pentru echitate, deoarece ar fi de natura să provoace un dezechilibru sub forma unei îmbogățiri fără justă cauză.

Criteriul echității exprimă cerința ca indemnizația să reprezintă o justă și integrală dezdăunare a părții vătămate. Quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea aibă efecte compensatorii. Sumele de bani acordate cu titlu de daune morale «nu trebuie să constituie nici amenzi excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Practica instanțelor naționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului demonstrează fără putință de tăgadă că este posibil să se evalueze prejudiciul moral în așa fel încât sumele acordate să nu fie exagerate.

În acordarea acestor despăgubiri trebuie să se țină cont și de realitățile economico-sociale, pentru a se evita discrepanțele între sumele mari acordate și veniturile pe care părțile vătămate nu le-ar fi obținut în întreaga viață de muncă.

Se critică, de asemenea, faptul că instanța de apel nu a ținut seama cu ocazia acordării daunelor morale de „Ghidul pentru soluționarea daunelor morale” emis în anul 2012 de Fondul de Protecție a Victimelor Străzii, singurul material elaborat în vederea conturării unui sistem de referință la care să se poată raporta atât justițiabilii, cât și instanțele de judecată.

Se apreciază, în context, că durata mare a procesului penal neputând constitui o premisă în defavoarea recurentei - ar duce la pronunțarea unei soluții nelegale, data în disprețul ordinii de drept și ar crea un precedent deosebit de periculos în jurisprudența română.

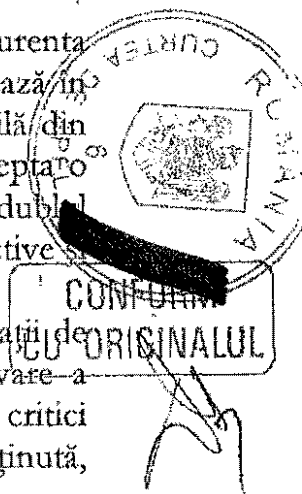
În drept, art. 304 pct. 7 și 9 C.pr.civ., art. 1001 C.civ. și celelalte temeiuri de drept invocate.

Prin întâmpinare, pârâții [redacted], [redacted] asistat de reprezentant legal [redacted], precum și pârâta [redacted] solicită, în principal, să se constate nulitatea cererii de recurs, iar în subsidiar, se solicită respingerea recursului ca nefondat.

Se arată, astfel, că cererea de recurs formulată nu este motivată, recurenta criticând aspecte ce țin de starea de fapt iar criticile invocate nu se încadrează în motivele de nelegalitate prevăzute în art.304 pct.7 și 9 Cod procedură civilă din 1865. Recursul este o cale extraordinară de atac, iar ultima care poate îndrepta o nedreptate este instanța de apel care asigură o nouă judecată de fond și deci dublul grad de jurisdicție, recursul intervenind într-un excepțional, în condiții restrictive și exclusiv pentru motive de nelegalitate.

Recurenta solicită instanței de recurs să se pronunțe asupra unor situații de fapt urmărind o nouă judecată asupra fondului cauzei. În întreaga motivare a recursului nu se regăsesc motive de nelegalitate ale hotărârii, fiind aduse critici exclusiv sub aspectul statuărilor instanței de apel ce țin de starea de fapte reținută, fără a se proba existența greșitei aplicări a legii.

În ceea ce privește cererea de chemare în garanție, se apreciază ca fiind

corectă respingere a acesteia. Nemulțumirile recurente legate de respingerea cererii de chemare în garanție presupun o judecată pe fondul cauzei, având în vedere că se solicită instanței de recurs să constate dacă ruperea tijeii cilindricului hidraulic reprezintă un defect de fabricație sau o consecință a uzurii, fapt ce nu poate fi stabilit într-o cale de atac extraordinară ce vizează doar aspecte de drept. Asupra neteminciei acestei cereri s-a pronunțat în mod corect atât instanța de fond, cât și instanța de apel, care, în urma analizării probatoriului, au constatat că nu se impune admiterea acestei cereri, neexistând un temei pentru care ruperea acelei tije să fie considerată defect de fabricație.

Referitor la modul de stabilire a rentei viagere, se arată că instanța de apel nu a stabilit quantumul în mod aleatoriu, ci după cum se și reține în considerentele deciziei atacate, s-a avut în vedere venitul mediu pe economie, precum și nevoile pe care minorul le-a avut în decursul celor 14 ani de la producerea incidentului. În toată această perioadă minorul a fost lipsit total de întreținerea pe care i-a asigurat-o tatăl său, care după cum s-a probat, era principalul întreținător al familiei. La data producerii accidentului minorul avea vârsta de 2 ani și în prezent are 16, astfel încât se apreciază că o rentă în quantum de 600 lei nu reprezintă o sumă exagerată având în vedere că acesta a crescut fără un important sprijin financiar, iar nevoile acestuia aferente fiecărei perioade de dezvoltare (copilărie-grădiniță-școală- descendență) au fost marcate de lipsuri materiale, fiind crescut de către reclamanta [REDACTED] cu niciun ajutor financiar suplimentar. Instanța de fond, se arată în continuare, în mod corect a reținut că se impune acordarea acestei rente tocmai raportat la pensia de urmaș infimă pe care acesta a primit-o. În condițiile în care un copil are un drept de întreținere legal din partea ambilor părinți, se apreciază că prin efectul legii reclamantul [REDACTED] este îndreptățit să îi fie acordată o rentă viageră menită să înlocuiască lipsa venitului tatălui său. Faptul că la data respectivă tatăl avea venituri mai mari decât mama întărește convingerea că prejudiciul produs reclamantului înglobează și lipsa de întreținere din partea tatălui.

În cazul reclamantului minor, prejudiciul a avut și are un caracter de continuitate, astfel încât se impune repararea sa prin prestații periodice. Despăgubirea ar trebui să cuprindă și câștigul pe care, în condiții obișnuite, reclamantul l-ar fi obținut prin prezența tatălui său și de care am fost lipsit datorită producerii accidentului.

Criticile recurente ce privesc quantumul rentei viagere nu vizează un motiv de nelegalitate, aceasta neputând indica în ce anume constă greșita aplicare a legii în stabilirea acestui quantum. Recurenta se rezumă la a critica din nou o situație de fapt, solicitându-i instanței de recurs să reanalizeze probatoriul administrat și să se pronunțe pe fondul cauzei, ceea ce contravine prevederilor art.302¹ alin.1 lit.c) Cod procedură civilă din 1865. Recursul, sub sancțiunea nulității, trebuie să cuprindă motive de nelegalitate, dar nu doar într-un sens formal, printr-o simplă enumerare a acestor motive, fără ca motivarea recursului să fie în concordanță cu motivele indicate.

În ceea ce privește quantumul daunelor morale, critica adusă acestuia se apreciază că nu poate face obiectul recursului, nefiind incident vreun motiv de nelegalitate și vizând strict aprecieri ale stării de fapt.

Se arată în acest sens că practica judiciară este constantă în ceea ce privește imposibilitatea instanțelor de recurs de a se pronunța asupra modificării

cuantumului daunelor morale solicitate.

Recurenta nu indică în acest context care ar fi greșelile de legalitate pe care le-a comis instanța de apel în cuantificarea prejudiciului moral, ci își exprimă doar propriul punct de vedere cu privire la cuantumul exagerat al daunelor acordate. Întregul proces de apreciere a prejudiciului nepatrimonial presupune analiza mai multor factori ce nu țin de realitatea materială și, după cum s-a și reținut în practica *critica cu privire la majorarea cuantumului despăgubirilor acordate cu titlu de daune morale, fiind în afara unei realități materiale*, nu poate fi examinată prin prisma motivelor de nelegalitate prevăzute de art.304 Cod procedură civilă din 1865.

Acordarea acestor daune s-a făcut prin raportarea la particularitățile cauzei, nefiind un cuantum exagerat față de practica instanțelor în acest domeniu.

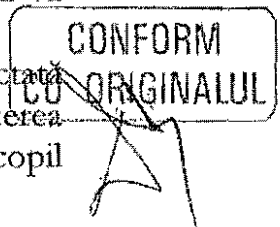
După cum în mod corect se reține în considerentele Deciziei [REDACTED]/1 1.06.2014. pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în dos.nr. 1 1318/3/2012. *pierderea suferită nu poate fi cuantificată în bani. prejudiciul moral suferit de aceasta fiind mare [asigurarea unei reparari ii, in parte, a traumei suferite de reclamantă in urma accidentului și a consecințelor care o vor marca pentru toată viața. înseamnă acordarea daunelor morale în cuantumul solicitat prin cererea de chemare în judecată* Chiar dacă în practica menționată este vorba despre un caz de vătămare, considerentele ce au stat la baza acordării daunelor morale (în cuantum de un milion de Euro) își găsesc aplicare și în speța de față, prejudiciul moral incomensurabil suferit de către subsemnați fiind incontestabil. Decizia menționată mai sus nu este un caz singular în practica instanțelor, existând numeroase decizii de practică prin care s-au acordat despăgubiri în cuantum mult mai mare decât cele acordate subsemnaților. Instanța de apel în mod corect apreciază faptul că daunele morale acordate nu ar cauza o îmbogățire fără justă cauză a reclamantilor sau o obligație nejustificată impusă părții, ci reprezintă o reală *compensare a condițiilor de viață financiare și morale în care reclamantii au fost nevoiți să supraviețuiască, a traumei psihice prin care au trecut, a pierderii pe care au suferit-o și care le-a marcat întreaga viață.*

Pentru reclamantul [REDACTED] durerea de a crește fără prezența tatălui este incomensurabilă, fiind imposibilă atenuarea acesteia vreodată. Mama sa a încercat să complinească lipsa tatălui din viața reclamantului, dar din nefericire susține acesta, nu a putut să se împace niciodată cu ideea că din cauza unui accident stupid am fost privat de posibilitatea de a-l cunoaște pe tatăl său. Orice sărbătoare sau eveniment din viața sa este marcat de tristețe, deoarece nu pot să împărtășesc cu tatăl său reușitele și momentele fericite din viața sa.

Având în vedere trauma provocată reclamantului minor prin nefericitul eveniment rutier, se apreciază că pretențiile privind cuantumul daunelor morale sunt justificate, iar acordarea acestora în cuantumul solicitat este singura modalitate de a respecta principiul reparării integrale a prejudiciului, chiar dacă nimic nu va putea alina suferința sa.

Reclamanta intimată [REDACTED] arată că a fost profund afectată de moartea soțului său, fiind în stare de șoc de foarte mult timp după producerea accidentului Trauma de a-și pierde soțul a fost dublată de trauma suferită de copil prin pierderea tatălui.

Mai mult, trauma psihică suferită a fost menținută și intensificată de un proces pe o durată de 11 ani. Repararea unui prejudiciu presupune efectuarea acesteia în timp util. Având în vedere durata litigiului, se apreciază că acordarea daunelor morale în

cuantumul solicitat nu presupune o îmbogățire justă cauză, raportat și la faptul că intimații reclamanți au fost nevoiți să retrăiască tragicul eveniment cu fiecare termen dispus în cauză, cu ocazia unei perimări netemeinice, cu ocazia prelungirii litigiului datorită nenumeroaselor excepții pe care recurenta se încapățâna să le invoce fără temeii, unele dintre acestea fiind respinse cu ani în urmă.

În concluzie se arată că în conformitate cu prevederilor legale, a doctrinei de specialitate, precum și a practicii judiciare, recursul în mod clar nu poate viza aspecte de fapt. neavând un caracter devolutiv, fiind exclusiv o cale de atac excepțională ce vizează în mod stric și limitativ motive de nelegalitate. În cuprinsul recursului formulat se aduc critici ce vizează doar situația de fapt, fiind imposibil de identificat vreun motiv de nelegalitate a hotărârii pronunțate de către instanța de apel. Nemulțumirea recurenteii nu îmbracă forma unei critici de legalitate, ci mai degrabă maschează o solicitare de rejudecare de către instanța de recurs a fondului cauzei, ceea ce nu este permis.

Verificând legalitatea și temeinica sentinței atacate se constată următoarele:

În ce privește solicitarea intimaților [REDACTED], [REDACTED] și [REDACTED] de constatare a nulității recursului, se constată că nu poate fi primită.

Într-adevăr, nu se poate reține că recurenta nu invocă și nu indică aspecte relevante pentru a se putea verifica dacă hotărârea este legală sub aspectul prevederilor art.304 pct.7 și 9 C.pr.civ. de la 1865 invocate, respectiv dacă decizia atacată cuprinde sau nu motivele pe care se sprijină ori motive contradictorii ori străine de natura pricinii ori dacă hotărârea a fost dată cu respectarea prevederilor legale, fiind relevate critici privind greșita soluționare a cererii de chemare în garanție formulată precum și cu privire la modul de soluționare a cererii privind cuantumul prestațiilor periodice acordate minorului, inclusiv a cuantumului daunelor morale acordate, așa încât, sub acest aspect, susținerile intimaților privind lipsa motivării recursului nu se verifică. Chiar dacă, parțial, unele critici se referă la modul defectuos în care se apreciază instanța de apel a statuat asupra cuantumului unora dintre sumele acordate și care în lipsa invocării încălcării unor prevederi legale nu ar putea fi primite în recurs, sunt invocate și unele încălcări ale prevederilor legale în legătură cu unele sume acordate, (art. 1393 C.civ., de exemplu, privind cuantumul reparației reprezentând prestații periodice ori, cu titlu general, prevederile art. 1001 C.civ. privind răspunderea pentru lucruri, invocate în contextul art.304 pct.9 C.pr.civ., așa încât nu se poate constata nulitatea recursului în ansamblul său.

Tot astfel, deși din perspectiva motivului de nelegalitate prev. de art. 304 pct. 7 C.pr.civ. se face doar o apreciere generală în sensul că hotărârea este dată „în nedoncordanță cu prevederile legale”, ceea ar conduce la nulitatea recursului pe acest motiv, nu se poate constata nulitatea acestuia pentru aceleași rațiuni, respectiv că în recursul formulat se regăsesc unele critici ce îndeplinesc condiția de a privi aspecte de nelegalitate a hotărârii atacate, ce se impun astfel a fi verificate.

Raportat la motivul de nelegalitate prevăzut de art. 304 pct. 9 C.pr.civ., așa cum am arătat, doar parțial este invocată greșita aplicare a unor prevederi legale (art. 1393 C.civ., de exemplu, privind cuantumul reparației reprezentând prestații periodice ori, cu titlu general, prevederile art. 1001 C.civ. privind răspunderea pentru lucruri, respingerea cererii de chemare în garanție), aspectele privind

netemeinicia soluției pronunțate, respectiv modul în care instanța de apel a apreciat asupra probațiunii privind dinamica producerii accidentului, culpa unității producătoare a autovehiculului proprietatea recurentei sau aprecierea asupra daunelor morale, scapă controlului de legalitate avut în vedere de textul de lege menționat.

1. Analizând, prin urmare, criticile formulate, referitoare la respingerea cererii de chemare în garanție a pârâtei [REDACTED], în calitate de constructor al autotrenului aparținând pârâtei apelante și care, intrând în coliziune cu autocisterna aparținând [REDACTED] a produs decesul șoferului [REDACTED], soțul, respectiv tatăl reclamantilor intimati, în mod întemeiat s-a reținut de către tribunal că nu s-a făcut de către pârâta apelantă dovada că ruperea tijei cilindrului hidraulic de la mecanismul de servodirecție al autotrenului aparținând pârâtului s-ar fi datorat unui defect de fabricație.

Într-adevăr, raportul de expertiză invocat de recurentă, efectuat în faza de urmărire penală nu ajunge la o concluzie în acest sens, chiar și pentru simplul motiv că nu a avut un asemenea obiectiv. Mai exact, expertiza indică, la pct. 1, doar dinamica producerii accidentului, viteza de deplasare, locul impactului, dacă există raport de cauzalitate între o potențială defectiune și producerea accidentului și, în final, dacă accidental de circulație putea fi evitat.

În legătură cu defectiunea la tija cilindrului hidraulic de servodirecție, expertul doar invocă poziția Catedrei de Știința și Tehnologia Materialelor a Universității Tehnice [REDACTED] care, deși arată că „prezența unor defecte macroscopice sau a unor defecte de împachetare rezultate după procesul de laminare a tijei, pot fi cauze propagatoare de ruperi prin oboseală”, evidențierea acestora „necesită operații suplimentare de analiză de laborator”, analiză ce nu s-a mai făcut, împrejurare de natură a menține în continuare incertitudinea asupra culpei producătorului și care nu poate fi imputată decât pârâtei recurente, în primul rând interesată pentru deslușirea și clarificarea acestui aspect în cadrul cererii sale de chemare în garanție, știut fiind că, în conformitate cu art. 1169 C.civ. îi incumbă această obligație.

În acest context, devin fără relevanță susținerile recurentei privind necesitatea răspunderii pârâtei [REDACTED] în calitate de furnizor al autotrenului, câtă vreme o atare răspundere nu poate fi antrenată în lipsa dovedirii culpei acesteia, cum în mod întemeiat s-a reținut de către ambele instanțe, așa încât, sub acest aspect, soluția instanței de apel nu se impune a fi casată ori modificată în sensul solicitat de recurentă.

2. Cât privește criticile relative la renta viageră acordată de către instanța de apel, se invocă acordarea acesteia cu încălcarea prevederilor art. 1393 C.civ. potrivit cu care, dacă în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul de ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în cazul în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul sau pensia.

În primul rând, se va observa că aceste prevederi legale aplicabile în cauză în contextul art. 6 alin. 6 din noul Cod civil, întrucât privesc situații actuale derivate din situații juridice născute anterior intrării sale în vigoare, au fost respectate în cauză.

Într-adevăr, instanța de apel a stabilit cuantumul despăgubirilor periodice acordate minorului reclamant [REDACTED] prin stabilirea unei sume ca

CONFORM
ORIGINALUL

diferență între pensia de urmaș de care beneficia și prejudiciul suferit ca urmare a decesului antecesorului sau, respectiv echivalarea nevoii de îngrijire a minorului, în cheltuielile necesare și efortul suplimentar – fizic și psihic – pe care acesta va trebui să îl depună în realizarea activităților sale de copil și elev ori pentru dobândirea în viitor a unei calificări adecvate stării de sănătate, incluzând și ambianța necesară.

Textul de lege menționat este, de altfel, o aplicare a principiului reparării integrale a prejudiciului consacrat de textul art. 1084 C.civ. vechi.

Stabilirea însă, în mod efectiv, cuantificarea pagubei suferite, prin echivalent, mai exact a diferenței între prejudiciul suferit de minor prin pierderea tatălui și pensia de urmaș de care beneficiază, este o chestiune de apreciere, de temeinicie a hotărârii atacate, iar nu una de legalitate, neputând fi, prin urmare, verificată pe calea recursului în temeiul art. 304 pct. 9 C.pr.civ. În condițiile în care, în contextul textului de lege menționat, consacrand o aplicare a principiului reparării integrale a prejudiciului pentru situații de genul celei examinate, când prejudiciul depășește pensia de urmaș sau un alt ajutor social primit de victimă, nu se contestă greșita aplicare a acestuia, ci quantumul exagerat al rentei acordate în completare și se cere instanței de recurs să reanalizeze elemente de fapt care ar determina reducerea acesteia, precum salariul mediu net din 2001 până în prezent, aceste împrejurări ținând de temeinicia și nu de nelegalitatea hotărârii și exced cadrul procesual al unei căi extraordinare de atac, cum este recursul, motiv pentru care va fi respinsă această critică a recurenței pătate privind quantumul acordării de către instanța de apel a sumei de 600 lei cu titlu de despăgubire periodică lunară. Aceasta, cu atât mai mult cu cât doar se afirmă, fără însă a se dovedi că, raportat la prejudiciul suferit de minor, suma acordată ar reprezenta o îmbogățire a acestuia, peste nevoile sale.

În ce privește critica referitoare la daunele morale acordate de către instanța de apel, se va observa că aceasta se rezumă la a arăta că acestea sunt exagerate, fără a arăta în ce constă nelegalitatea acordării lor, mai exact în susținerea acestui motiv, recurența nu face decât să critice aprecierile instanței de apel, fără a arăta motivul de nelegalitate pentru care acestea sunt exagerate, din perspectiva compoziției ori a sumelor acordate, așa încât, din modul în care sunt formulate și expuse aceste motive, se apreciază ca fiind critici de netemeinicie a hotărârii atacate, ce tind la o reapreciere a probelor administrate în cauză și a situației de fapt stabilită deja. Nu se aduc, cu ocazia recursului, alte argumente, contrare celor reținute de către instanța de apel privind o eventuală altă cuantificare a daunelor morale, ce s-ar impune potrivit legii ori a practicii judiciare.

Intimații au depus la dosar hotărâri judecătorești din care rezultă că acordarea daunelor morale în quantumul acordat de către instanța de apel nu sunt contrare unei anumite practici a instanțelor judecătorești naționale, așa încât o eventuală nelegalitate a hotărârii apelate nu poate fi reținută nici din această perspectivă.

Așa după cum este recunoscut, daunele morale nu pot suplini eventuale prejudicii materiale suferite de către părțile vătămate, fiecare dintre acestea având un regim juridic distinct. Spre deosebire de prejudiciul material, reprezentând daune suferite asupra patrimoniului, daunele morale urmează a echivala în bani suferințele psihice și sociale ale victimei. Pe când, în cazul evaluării prejudiciului material suportat instanța face o apreciere subiectivă, prin raportare la situația

materială a victimei, fără a lua în considerare situația materială a persoanei vinovate, evaluarea daunelor morale are la bază unele criterii obiective, precum practica constantă a instanțelor naționale și internaționale, legislația specială din unele domenii astfel reglementate, precum ordinele date în acest domeniu de către Comisia de supraveghere a asigurărilor (art. 49 pct. 1 lit. f și art. 49 pct. 2 lit. d din Ordinul 5/2010 de punere în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule) și o apreciere rezonabilă în acest sens a instanței, pe o bază echitabilă, daunele morale neputând să cuprindă, sub o formă mascată, daune materiale.

Nu s-a criticat de către recurentă încălcarea acestor principii și modalități de evaluare a daunelor morale, de o manieră punctuală, cu argumente pertinente, din care să rezulte nerespectarea acestora, recurenta rezumându-se a solicita o recalculare a acestora în sensul reducerii lor, apreciindu-le, cu titlu general, ca fiind exagerate, fără a arăta și justifica eventual limita în care, raportat la criteriile mai sus menționate, s-ar fi impus a fi acordate.

În lipsa invocării unor critici în această manieră motivate, ce s-ar fi putut astfel verifica de către instanța de recurs, sub aspectul nelegalității deciziei atacate, invocându-se doar cuantumul exagerat al acestora, cerând instanței de recurs să reanalizeze elemente de fapt care ar determina micșorarea acestora, prin reaprecierea situației de fapt și a probelor administrate în etapele anterioare devolutive ale procesului, urmează ca aceste critici să fie respinse, neputând fi primite din perspectiva motivului de nelegalitate prevăzut de art. 304 pct. 9 C.pr.civ., întrucât exced cadrului procesual al unei căi extraordinare de atac.

În consecință, în condițiile în care, potrivit celor menționate, curtea de apel nu poate reține incidența motivelor de recurs invocate de recurentă, în temeiul art. 312 alin. 1 C.pr.civ., prezentul recurs se va respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâta [redacted] împotriva deciziei [redacted] 2015 pronunțată de Tribunalul [redacted] în dosar nr. [redacted] 2012*.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din [redacted].2015.

Președinte,

[redacted]

Judecător,

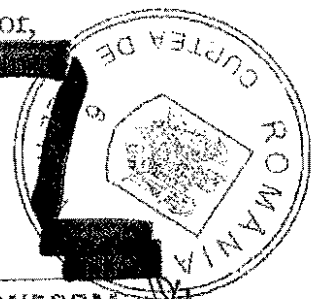
[redacted]

Grefier,

[redacted]

Judecător,

[redacted]

CONFORM
CU ORIGINALUL

Red. NM

Th. Al

Ex

ROMANIA
CURTEA DE APEL
SECTIA A II-A CIVILA
DOSAR Nr.

operator

DECIZIA CIVILA Nr.
Sedința publică din
Curtea compusă din
PRESEDINTE
JUDECATOR
GREFIER

S-au luat în examinare apelurile declarate de reclamantii
și și pârâta
împotriva sentinței civile nr.
pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de
ședința din 24.03.2015, care face parte integrantă din prezenta decizie, dată de la
care instanța a amânat pronunțarea cauzei în vederea deliberării.

CURTEA,

Deliberând asupra apelurilor de față, constată următoarele:

Prin acțiunea civilă precizată, înregistrată pe rolul Tribunalului la data de
2014, sub nr. reclamantii
și au solicitat obligarea paratei
prin corespondentul de Carte International Broker de
Asigurare Reasigurare SRL la plata sumei de 550 lei - cu titlu de despăgubiri
materiale, reprezentând cheltuieli cu înmormântarea fiicei și
a sumei de 200.000 euro - cu titlu de daune morale, în favoarea reclamantei
395,54 lei - cu titlu de despăgubiri materiale și 15.000 euro - cu titlu de
daune morale, pentru reclamanta 50.000 euro - cu titlu de daune
morale, pentru reclamanta și 15.000 euro cu titlu de daune morale
pentru reclamantul cu cheltuieli de judecată.

Tribunalul a pronunțat în cauză sentința civilă nr. 1280/27.11.2014, prin
care a admis în parte acțiunea precizată, obligând pârâta la plata către reclamantii a
următoarelor despăgubiri:

- echivalentul în lei la data plății a sumei de 100000 Euro cu titlu de daune
morale și 550 lei cu titlu de despăgubiri materiale, către reclamanta

- echivalentul în lei la data plății a sumei de 10000 Euro cu titlu de daune
morale și 395,54 lei cu titlu de despăgubiri materiale, către reclamanta

- echivalentul în lei la data plății a sumei de 5000 Euro cu titlu de daune
morale, către reclamanta și

- echivalentul în lei la data plății a sumei de 5000 Euro cu titlu de daune
morale, către reclamantul

Totodată, a obligat pârâta la plata sumei de 3000 lei către reclamanta
și a sumei de 2000 lei către reclamantii și
- cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut că în data de 20.01.2014
reclamanta se afla împreună cu fiica acesteia în

autoturismul marca Renault, condus de numitul [redacted] care rula pe DN7, iar, la un moment dat, pe raza localității [redacted] șoferul a pierdut controlul asupra autoturismului și, pătrunzând pe contrasens, s-a tamponat frontal cu o autobasculantă care circula regulamentar. În urma impactului șoferul și minorul [redacted] în vârstă de 11 ani, au decedat, iar reclamanta [redacted] a suferit leziuni grave - fractură femur, fractură tibie, ICC cu amnezie retrogradă, contuzie hemitorace stâng, contuzie umăr stâng și genunchi drept.

A mai reținut că, din actele de cercetare efectuate în dosarul penal nr. [redacted] 14 al Parchetului de pe lângă Judecătoria [redacted] și din adresa Biroului Asiguratorilor de Autovehicule din România rezultă că accidentul s-a produs din culpa șoferului decedat și că autovehiculul implicat în accident, cu numărul de înmatriculare [redacted] era asigurată la societatea [redacted] având drept corespondent de Carte Verde în România pe societatea pârâtă [redacted] care a deschis, în urma evenimentului, dosarul de daună nr. RO001 [redacted].

În ceea ce privește relația reclamantilor cu minorul [redacted] a constatat că, potrivit actelor de stare civilă, [redacted] este mama acesteia, în timp ce [redacted] și [redacted] sunt mătușa, bunica, și, respectiv, unchiul victimei.

Referitor la prejudiciu, a luat act de faptul că pârâta a achiesat la cuantumul daunelor materiale, rămânând în litigiu numai cuantumul daunelor morale și împrejurarea dacă mătușa și unchiul victimei au dreptul la asemenea dezdăunări.

Examinând condițiile răspunderii, Tribunalul a reținut că, potrivit art. 1391 alin. 2 teza finală din Codul civil, acordarea despăgubirilor morale în caz de moarte a victimei se poate face și oricărei alte persoane - în afara ascendenților, descendenților, fraților și surorilor - care la rândul ei, ar putea dovedi existența unui asemenea prejudiciu prin urmare, a constatat că legea nu condiționează acordarea acestui tip de daune de vreun grad de rudenie cu victima, ci se referă la un aspect ce ține de probarea suferințelor, pe plan psihic.

Or, a aratat că, din declarațiile martorilor audiți, rezultă că, deși reclamanta împreună cu fiica ei locuiau într-un imobil separat de cel al bunicii și al mătușii, respectiv unchiului său, familia era foarte unită, în sensul că aceștia din urmă au sprijinit familia reclamantei, inclusiv financiar, mai cu seamă că soțul reclamantei era decedat; de asemenea, fiica reclamantei a mai stat ocazional și împreună cu bunica sa, iar după decesul ei au contribuit cu ajutoare financiare la înmormântare ceilalți reclamanti, tot ei fiind și alături de [redacted] cât timp aceasta a stat imobilizată la pat în urma accidentului; totodată, că din aceleași declarații reiese că și mătușa victimei se ocupa de îngrijirea acesteia.

Cu referire la situația reclamantei [redacted] a reținut că aceasta a stat luni de zile imobilizată la pat, fiind supusă unor intervenții chirurgicale iar, în prezent, se deplasează cu ajutorul cârjelor, împrejurarea că reclamantei nu i s-a emis un certificat medico-legal cu numărul de zile de îngrijiri medicale necesare vindecării nu poate constitui, în opinia Tribunalului, o cauză exoneratoare de la acordarea daunelor morale, suferințele psihice cauzate fiind neechivoce.

S-a considerat că decesul fiicei reclamantei și a nepoatei celorlalți reclamanti le-a produs, fără îndoială, acestora un prejudiciu de ordin moral, moartea violentă a copilului și a nepoatei a provocat membrilor familiei o suferință de ordin afectiv pentru pierderea unei persoane apropiate.

În ceea ce privește reparația prejudiciului, s-a aratat că în materia daunelor morale, se poate acorda victimei o indemnitate cu caracter compensatoriu, tinzând la oferirea unui echivalent care, prin excelență, poate fi o sumă de bani, care îi permite

să-și aline, prin anumite avantaje, rezultatul dezagreabil al faptei ilicite. De aceea, ceea ce trebuie evaluat, în realitate, este despăgubirea care vine să compenseze prejudiciul, nu prejudiciul ca atare. Din acest motiv, instanța sesizată cu repararea prejudiciului nepatrimonial trebuie să încerce să stabilească o sumă necesară, nu atât pentru a repune victima într-o situație similară cu cea avută anterior, cât de a-alina suferințele psihice produse.

În privința criteriilor de stabilire a despăgubirilor, s-a reținut că instanța supremă a fost constantă în a decide că acestea se stabilesc prin apreciere, în raport cu consecințele negative suferite de victima pe plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. În cuantificarea prejudiciului moral, aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs victimei (CSJ, Completul de la Înalta Curte de Casație și Justiție, Decizia nr. 1000/2003 din 9 iunie 2003, ICCJ, Secția civilă, Decizia nr. 1000/2003 din 18 noiembrie 2003).

S-a mai reținut că un criteriu important pentru determinarea daunelor morale îl constituie gravitatea prejudiciului moral, cu cât valoarea lezată are o importanță mai mare pentru victimă, cu atât prejudiciul moral va fi mai grav, și cum nu există o valoare mai importantă decât viața însăși, Tribunalul a arătat că prejudiciul moral produs în cauză este unul foarte mare. Criteriul echității exprimă cerința ca daunele acordate să reprezinte o justă și integrală dezdăunare. În termenii Convenției Europene a Drepturilor Omului acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea lezată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, dreptul la viață fiind unul dintre drepturile fundamentale ale omului, în fapt cel mai important dintre ele. Cu toate acestea sumele de bani care se acordă cu titlu de daune morale trebuie să aibă efecte compensatorii, să poată fi calificate numai ca despăgubiri și să nu se constituie în venituri nejustificate.

În speța, Tribunalul a apreciat că, în persoana șoferului mașinii asigurate la pârâtă sunt întrunite, cumulativ, condițiile răspunderii civile delictuale; ca atare, a reținut că, în drept, asigurătorul răspunde pentru daune conform art. 1391 coroborat cu art. 2223 NCC și art. 49 din Legea nr. 136/1995.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au declarat apel atât reclamantii [redacted] și [redacted], cât și pârâta [redacted].

Prin apelul declarat de reclamantii [redacted] și [redacted] s-a solicitat schimbarea în parte a sentinței atacate, în sensul majorării sumelor acordate acestora cu titlu de daune morale, respectiv acordarea în întregime a cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu avocatial, fără cheltuieli de judecată în apel.

În susținerea apelului, cu referire la cuantumul daunelor morale, apelanții arată că sumele acordate de către instanța de fond cu acest titlu nu pot fi privite drept un just echivalent al prejudiciului suferit și, cu toate că prima instanță a apreciat în mod corect faptul că, în materia daunelor morale, principiul reparării integrale a prejudiciului nu poate avea decât un caracter aproximativ, putându-se, în schimb, acorda victimei o indemnizație cu caracter compensatoriu care i-ar permite să își aline, prin anumite avantaje, rezultatul dezagreabil al faptei ilicite, nu se poate susține că, în cuantumul în care au fost acordate, daunele morale acordate de către instanța de fond pot să aibă acest rol.

Dimpotrivă, reclamantii consideră că, la stabilirea cuantumului acestor

despăgubiri, instanța de fond s-a preocupat, mai degrabă, ca acestea să nu poată fi calificate drept venituri nejustificate, neluând în considerare faptul că prejudiciul moral nu ține seama și, prin urmare, nu ar trebui să fie raportat la situația economico-financiară a reclamantilor.

În această ordine de idei, consideră că nu se poate susține că decesul unui membru al unei familii cu o situație financiară foarte bună ar trebui să fie indemnizat cu o sumă mai mare decât cea acordată în cazul decesului unui membru al unei familii cu o situație materială sub medie sau chiar precară, întrucât acest fapt ar conduce la concluzia că suferința familiei mai înstărite pentru pierderea unui membru ar fi mai mare decât cea a unei familii modeste, ceea ce este inacceptabil și ar însemna un tratament inegal al unor persoane aflate în aceeași situație juridică.

Dimpotrivă, reclamantii susțin că, deși duc o viață modestă, legăturile între membrii familiei sunt cu atât mai puternice, cu cât familia este cel mai valoros bun al lor, iar loviturile primite de-a lungul timpului, alături de greutățile pe care le-au întâmpinat, nu au făcut decât să întărească aceste legături, să îi apropie și mai mult, până în punctul în care, oricât de greu le-ar fi fost, nu au ezitat nici un moment să ofere ultimii bani pe care îi aveau, aceluia dintre ei care avea cea mai mare nevoie.

Or, învederează că acest lucru s-a întâmplat și în cazul nepoatei lor, [REDACTED], pe care, din puținul pe care îl aveau, au ajutat-o întotdeauna, având în vedere faptul că, de la decesul tatălui ei, mama sa, [REDACTED], se descurca tot mai greu.

Prin urmare, consideră că, departe de a putea fi privite ca fiind venituri nejustificate, sumele acordate de către instanța de fond sunt foarte reduse, prin raportare la prejudiciul pe care l-au suferit în urma decesului nepoatei lor.

Pe de altă parte, arată că, în mod surprinzător, prima instanță a acordat bunicii [REDACTED] daune morale în cuantum de doar 5.000 euro, acordând, în schimb, matusii [REDACTED] suma de 10.000 - cu titlu de daune morale.

Consideră, însă, că această soluție este contrară practicii judiciare care acordă despăgubiri mai mari bunicilor victimei, decât unchilor sau matusilor acesteia.

Dat fiind faptul că instanța de fond nu a motivat în vreun fel această opțiune și întrucât bunicia [REDACTED], era mai apropiată de fetița - care obișnuia să rămână la locuința sa atunci când mama ei muncea, se consideră că despăgubirile acordate buncii ar trebui să fie cel puțin la același nivel cu cele acordate reclamantei [REDACTED], impunându-se, astfel, majorarea lor.

În ceea ce privește daunele morale acordate reclamantei [REDACTED], se arată că și în acest caz suma acordată de către prima instanță nu poate constitui o reparație echitabilă a prejudiciului suferit din cele două perspective, respectiv, aceea de mamă a minorei care a decedat în urma accidentului și cea de victimă a accidentului rutier în cauză.

Sub acest aspect, reclamanta subliniază faptul că, în urma accidentului, viața sa s-a transformat fundamental, pierzându-și unicul copil după ce, cu câțiva ani în urmă și-am pierdut soțul, astfel că, în prezent, nu îi rămân decât mama și cei doi frați, care, însă, nu îi pot alina suferința și singurătatea.

În fine, reclamantii susțin că, în mod greșit, instanța de fond a acordat doar în parte cheltuielile de judecată solicitate și dovedite, cu motivarea că acțiunea nu a fost admisă în totalitate. Or, din punctul de vedere al reclamantilor, acest motiv nu este suficient pentru acordarea doar în parte a onorariului avocațial, atât timp cât avocatul și-a respectat obligațiile prevăzute în contractual de asistență juridică, depunând toate diligentele necesare pentru ca acțiunea să fie admisă.

În sensul celor de mai sus, învederează că Înalta Curte de Casație și Justiție, în Decizia [REDACTED] 009, a statuat în sensul că instanțele trebuie să justifice fiecare

reducere a unui onorariu avocațial și să nu stabilească în mod global o sumă care, în opinia lor, reflectă valoarea muncii depuse de apărător pe parcursul unui întreg litigiu.

Reclamanții solicită a se constata că, din motivarea instanței de fond, nu rezultă respectarea acestei cerințe, prima instanță nearătând care este motivul pentru care a dispus reducerea cheltuielilor reprezentând onorariul avocațial, cu atât mai mult cu cât avocatul a fost prezent la toate termenele de judecată, făcând chiar demersuri pentru ca la dosarul cauzei să fie depuse înscrisurile pe care instanța de judecată le solicitase Parchetului, în scopul de a evita, astfel, tergiversarea cauzei.

De asemenea, arată că instanța nu a avut în vedere disp. art. 127 alin. (3) din Statutul profesiei de avocat, dispoziții care prevăd criteriile în funcție de care se stabilește quantumul onorariului avocațial și nici faptul că deplasarea avocatului la Tribunalul [redacted] antrena, practic, alocarea unui interval considerabil de timp, pe care acesta nu îl mai putea valorifica.

În ceea ce privește munca depusă de avocat, arată că, în vederea pregătirii dosarului, respectiv a redactării cererii de chemare în judecată, precum și în vederea dovedirii pretențiilor alegate, au fost necesare întâlniri în cadrul cărora părților li s-a acordat timpul necesar pentru a expune pe larg starea de fapt, totodată, că avocatul a răspuns solicitărilor acestora și le-a oferit lămuriri și explicații ori de câte ori i-au fost solicitate, informându-le în permanență despre mersul cauzei și despre demersurile ce urmează a fi întreprinse.

Nu în ultimul rând, arată că o pregătire corespunzătoare a dosarului implică și studiul literaturii de specialitate, dar, mai ales a practicii judiciare în materie, ceea ce necesită, de asemenea, alocarea unui interval de timp acestui scop.

Pe de altă parte, învederează că, astfel cum în mod corect s-a remarcat în literatura de specialitate, în realitate, instanța nu mărește sau micșorează onorariile avocaților, ci doar micșorează în mod corespunzător quantumul cheltuielilor de judecată la care urmează a fi obligată partea care le datorează [redacted]. Dreptul instanțelor judecătorești de a face aplicarea art. 274 alin. (3) din Codul de procedură civilă și după intrarea în vigoare a Legii nr. 51/1995, Dreptul [redacted] 97, p. 31-35). De altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Decizia nr. [redacted] 008, a statuat în sensul că prin reducerea onorariului plătit avocatului, partea ar fi în imposibilitate de a-și recupera integral cheltuielile de judecată, deși nu se află în culpă procesuală.

Mai arată că onorariul solicitat la fond include reprezentarea în toate etapele procesuale, astfel încât, în măsura în care se apreciază că acesta a fost, în mod justificat, diminuat de către instanța de fond, solicită acordarea diferenței până la sumele înscrise pe chitanțele depuse la dosar, ca urmare a admiterii apelului, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel.

În drept, reclamanții au invocat dispozițiile art. 466 și următoarele Cod procedură civilă.

Prin apelul declarat de părțile [redacted] s-a solicitat schimbarea hotărârii atacate, în sensul reducerii quantumului daunelor morale acordate reclamantului [redacted] de la 10.000 EURO la 5.000 EURO și a celor acordate reclamantului [redacted] de la 100.000 EURO la 35.000 EURO, pentru următoarele considerente:

Astfel, cu referire la daunele morale acordate reclamantului [redacted] pârâta arată că reclamanta este matusa defunctei [redacted], iar din probele administrate în cauză nu reiese că între aceasta și victima ar fi existat o legătură afectivă atât de strânsă încât să justifice acordarea în favoarea sa a sumei de 10.000 EURO, adică dublu față de cea primită reclamantului [redacted] (de

asemenea unchi ai defunctei) și, mai important, dublu fata de cat a primit reclamanta [REDACTED] (bunica defunctei).

În atare condiții, consideră că instanța de fond a apreciat în mod greșit și cu totul arbitrar asupra despăgubirii cuvenite reclamantei [REDACTED] sens în care se impune admiterea apelului și reducerea sumei acordate acestei reclamante cu titlu de daune morale de la 10.000 EURO la 5.000 EURO – aceasta soluție fiind una echitabilă inclusiv prin raportare la daunele morale acordate celorlalți reclamanti – atât în grad egal de rudenie cu victima (unchiul [REDACTED]), respectiv în grad mai apropiat de rudenie cu victima (bunica [REDACTED]).

Cu referire la despăgubirile acordate reclamantei [REDACTED] atât pentru prejudiciul suferit ca urmare a decesului fiicei sale, cât și pentru prejudiciul ce rezultă din vătămările ce i-au fost provocate cu ocazia accidentului, pârâta arată că acestea trebuie să fie întemelate pe dispozițiile Legii speciale în materie, respectiv pe dispozițiile art. 49 pct. 1 lit. f și pct. 2 lit. d din Normele anexa la Ordinul C.S.A. nr. 14/2011 – care statuează că daunele morale se acordă « în conformitate cu legislația și jurisprudența din România ».

Mai arată pârâta că, deși legea specială a asigurărilor prevede numai aceste principii pentru cuantificarea daunelor morale, lăsând magistratului dificilă sarcină de stabilire, în concret, a sumelor pe care persoanele vătămăte sunt îndreptățite să le primească, în lumina principiului egalității de tratament și regim juridic aplicabil părților raporturilor juridice procesuale, se impune, în mod evident, promovarea unei soluții asemănătoare celor date în cauze având urmări similare, dar în care sunt implicate exclusiv persoane fizice/juridice române și unde nu există o societate de asigurare ținută să suporte prejudiciul în locul și pentru autorul faptei ilicite (cum sunt de exemplu infracțiunile de omor, omor deosebit de grav, vătămare corporală săvârșită cu intenție – răspunderea fiind în aceste situații exclusiv a Inculpatului).

Nu în ultimul rând, arată că, chiar dacă cuantificarea prejudiciului moral nu are criterii obiective de determinare, totuși este necesar ca acesta să fie apreciat rezonabil, pe o bază echitabilă, raportat la consecințele negative suferite de cei în cauză, astfel încât să nu se transforme în venituri nejustificate/să nu ducă la o îmbogățire fără justă cauză, că, tocmai pentru realizarea acestui echilibru, la stabilirea quantumului daunelor morale trebuie avut în vedere principiul proporționalității între echitate și nevoia socială.

În acest sens, învederează că doctrina juridică internă a apreciat ca prejudiciile nepatrimoniale « nu sunt susceptibile de o reparare propriu-zisă. Instanța va trebui să caute a fixa o sumă necesară nu atât pentru repunerea victimei într-o situație similară cu cea avută anterior, cât de a-i procura satisfacții de ordin moral susceptibile a înlocui valoarea de care a fost privată » și, totodată, că « Instanțele de judecată trebuie să observe ca sumele de bani pe care le acordă cu titlu de daune morale să aibă efecte compensatorii, asemenea sume nu trebuie să constituie nici amenzi excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor, sumele de bani acordate trebuie să fie calificate numai despăgubiri ».

Concluzionând, pârâta arată că nivelul daunelor morale trebuie să se stabilească de către judecător luându-se în considerare gravitatea pe care o prezintă fapta ilicită pentru persoana lezată, precum și orice alte elemente care asigură o dezdăunare echitabilă și rațională. De asemenea, pentru stabilirea daunelor morale în favoarea victimelor accidentelor rutiere ca urmare a vătămării lor corporale, practica judiciară a instanțelor române a statornicit un criteriu determinat de specialiști, respectiv raportarea nivelului daunelor morale la numărul de zile de îngrijiri (stabilit prin certificat medico-legal) necesar persoanei vătămăte pentru vindecare.

Or, solicită a se constata că în speța dedusă judecării, instanța de fond a apreciat - cu de la sine putere și dând eficiența unor depoziții (subiective) de martori, în detrimentul probei științifice cu expertiza medico-legală - că reclamanta a avut nevoie de o perioadă îndelungată de tratament în vederea recuperării stării sale de sănătate, deși în cauză nu există un certificat medico-legal prin care să se fi stabilit numărul de zile de îngrijiri medicale necesare pentru vindecare.

Însă, consideră că, în lipsa unei opinii avizate a medicului legist - pe care de altfel inclusiv reclamanta a solicitat-o în probațiune (aceasta fiind singura probă în baza căreia se pot stabili în mod cert gravitatea leziunilor și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul înregistrat, cu identificarea și excluderea oricăror eventuale afecțiuni preexistente ale victimei), instanța de fond a procedat în mod greșit când a raportat cuantumul daunelor morale acordate la o lungă perioadă de tratament și recuperare (« luni de zile »), reținând inclusiv că, în prezent, aceasta a rămas cu sechele posttraumatice (mersul în cărje).

Drept urmare, apreciază că la cuantificarea daunelor morale acordate reclamantei [redacted] trebuie avute în vedere următoarele aspecte:

- că accidentul rutier s-a produs din culpă, și nu cu intenție, deplasarea în autovehiculul condus de autorul accidentului fiind făcută cu consimțământul doamnei [redacted], deși din probe rezultă că aceasta cunoștea foarte bine împrejurarea că șoferul era obosit în urma călătoriei lungi de până atunci, sens în care ar fi putut să-l roage pe acesta să oprească pentru câteva ore să se odihnească în loc să riște viețile a 3 persoane prin continuarea deplasării;

- că, în lipsa unui certificat medico-legal, leziunile reclamantei [redacted] nu au putut fi corect determinate (din punct de vedere al gravității / întinderii) și, implicit, nici nu s-au putut stabili cu exactitate consecințele accidentului în plan afectiv;

- că suferințele cauzate reclamantilor, ca urmare a decesului rudei, respectiv vătămării lor corporale, nu diferă de la caz la caz în funcție de sumele cerute cu titlu de daune morale, poziția socială și/sau materială a victimelor accidentelor, a persoanei vinovate și/sau a societății de asigurare ținută să acopere paguba, suferința fiind similară pentru toți cei aflați în asemenea netericite situații;

practica instanțelor naționale în spețe similare - jurisprudență care, în asemenea cauze, trebuie avută în vedere la aprecierea cuantumului daunelor morale, mai ales în condițiile în care nu există criterii legale, obiective, cu privire la determinarea cuantumului acestora, chestiune care este lăsată la « lumina și înțelepciunea » magistratului.

Raportat la cele de mai sus, consideră că se impune admiterea apelului și reducerea sumei acordate acestei reclamante cu titlu de daune morale de la 100.000 EURO la 35.000 EURO.

Reclamantii [redacted] și [redacted] au formulat întâmpinare la apelul declarat de părată, solicitat respingerea acestuia și menținerea sentinței atacate.

Astfel, cu referire la daunele morale acordate reclamantei [redacted] se arată că la individualizarea acestora instanța de fond a valorificat probatoriul administrat în cauză - care atestă existența unor legături mult mai apropiate cu defuncta, decât fratele său, martori declarând că ea, împreună cu bunica se ocupau de minoră atunci când mama ei se afla la muncă, având, deci o contribuție directă, atât materială, cât și din punct de vedere moral, la creșterea acesteia.

De altfel, reclamanta [redacted] părătată că, probabil, întrucât ea a fost cea care, în urma accidentului, s-a deplasat la [redacted] pentru a fi alături de sora sa și pentru

a contribui la cheltuielile generate de situația în care aceasta se afla, instanța de fond a apreciat că era mult mai apropiată de defunctă și de mama acesteia chiar decât reclamanta [REDACTED] acordându-i astfel o sumă mai mare cu titlu de daune morale.

Prin urmare, din această perspectivă, apreciază criticile aduse sentinței instanței de fond de către societatea de asigurare ca nefondate, neputându-se acorda despăgubiri exclusiv prin raportare la gradul de rudenie existent între părți, fiind necesar a se evalua, pe baza probelor administrate, starea de fapt concretă, respectiv relațiile care în mod real legau victima de membrii familiei acesteia, doar așa putându-se stabili prejudiciul cauzat acestora din urmă ca urmare a decesului unei persoane apropiate.

În ceea ce privește daunele acordate reclamantei [REDACTED] se arată că acestea sunt justificate de dubla calitate a reclamantei, respectiv atât cea de victimă a accidentului rutier, cât și cea de părinte al fetei decedate.

În ceea ce privește calitatea de victimă a accidentului, învederează că, desi leziunile nu au fost evaluate din punct de vedere medico-legal, data fiind imposibilitatea de a se deplasa la serviciul de medicină legală în termenul de 30 de zile în care i se putea elibera certificatul medico-legal, reclamanta a fost prezentă personal în fața primei instanțe, care a putut, în mod direct, să constate starea în care se află, respectiv că se deplasează cu foarte mare dificultate și numai cu ajutorul căreii, fapt care, coroborat cu declarațiile martorilor și cu actele medicale depuse la dosar este de natură a susține concluzia primei instanțe potrivit căreia a avut nevoie de o perioadă îndelungată de tratament în vederea recuperării stării de sănătate.

De altfel, consideră că apelanta nu poate reproșa primei instanțe faptul că nu a administrat, în vederea stabilirii cu certitudine a stării sale de sănătate, probe pe care aceasta nu le-a solicitat, cu toate că, încă de la data sesizării instanței, a arătat faptul că solicitarea daunelor morale are la bază și calitatea sa de victimă a accidentului rutier în cauză.

În ceea ce privește susținerea apelantei, potrivit căreia la stabilirea cuantumului daunelor morale trebuie avute în vedere gravitatea consecințelor faptei ilicite ori alte elemente de natură a asigura o dezdăunare echitabilă și rațională, arată că suma propusă de către aceasta cu titlu de daune morale, respectiv 35.000 euro, nu este de natură a acoperi prejudiciul ce i-a fost cauzat prin pierderea unicului copil.

Consideră că nu prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei faptul că se afla de bunăvoie în autoturismul condus de autorul accidentului rutier, și nici nu se poate dovedi dincolo de orice dubiu că i-a solicitat sau nu șoferului să facă o pauză pentru a se odihni; în orice caz, susține că nu îi poate fi imputat faptul că acesta și-a asumat riscul de a conduce autoturismul în situația în care a apreciat că nu poate să facă acest lucru în condiții de siguranță, or, învederează că, astfel cum s-a stabilit în practică (Decizia nr. [REDACTED] 915 pronunțată de Curtea de Apel [REDACTED] în Dosar nr. [REDACTED] 2013) - atât timp cât din probe nu se poate reține dacă victima cunoștea sau nu starea (în cauza respectivă șoferul vinovat în al cărui autoturism victima era pasager se afla sub influența băuturilor alcoolice) șoferului vinovat, în sarcina acesteia nu se poate reține vreo culpă.

Nu, în ultimul rând, arată că nu poate fi primit argumentul apelantei, potrivit căruia suferințele cauzate reclamantei ca urmare a decesului unei rude nu diferă de la caz la caz, suferința fiind similară pentru toți cei aflați în asemenea nefericite situații, încercând, astfel, să inducă ideea necesității urmării unui barem de acordare a despăgubirilor. În speță Ghidul de soluționare a daunelor morale

Consideră că, pentru a aprecia în mod corect asupra cuantumului sumelor ce urmează a fi acordate cu titlu de daune morale, este necesar a fi evaluate relațiile efective existente între membrii unei familii, dincolo de legătura de rudenie dintre aceștia, pentru că, în foarte multe situații, în ciuda gradului de rudenie mai apropiat, este posibil ca suferința unei bunici să fie mai mare decât suferința unei mame, la fel cum este posibil ca suferința unei mătuși să fie mai mare decât cea a bunicii sau a unchiului, toate acestea fiind în raport direct cu timpul petrecut împreună cu victima, cu activitățile desfășurate împreună ș.a.m.d.

Pentru aceste considerente, solicită respingerea apelului declarat de [REDACTED] ca nefondat.

Și părata [REDACTED] a formulat întâmpinare față de apelul declarat de reclamantii, solicitând respingerea acestuia, pentru următoarele motive:

Astfel, cu referire la majorarea cuantumului daunelor morale acordate reclamantelor [REDACTED] și [REDACTED], solicită a se avea în vedere motivele invocate prin propriul apel.

În ceea ce privește solicitarea reclamantilor, de acordare integrală a cheltuielilor de judecată, constând în onorariile avocațiale, arată că, față de dispozițiile art. 453 Cod procedura civilă și de admiterea în parte a acțiunii, în mod legal onorariile au fost raportate la cuantumul sumelor primite de reclamantii cu titlul de daune morale, ceea ce înseamnă că, din acest punct de vedere, sentința civilă nr. 1280/2014 este legală, iar apelul nefondat.

Examinând apelurile declarate în cauză, Curtea reține următoarele:

1. Cu referire la apelul declarat de reclamantii [REDACTED] și [REDACTED] – Curtea constată că, prin intermediul acestuia, se solicită majorarea daunelor morale acordate de prima instanță, precum și obligarea părții la plată, în întregime, a cheltuielilor de judecată efectuate la fond.

Cu referire la critica privind individualizarea daunelor morale, Curtea, în consens cu judecătorul fondului, reține că, în lipsa unor criterii legale de determinare a acestora, întinderea lor trebuie să se stabilească, în esență, în raport cu gravitatea vătămărilor produse victimei și cu intensitatea suferințelor ce i-au fost cauzate.

Astfel, la evaluarea despăgubirilor instanța trebuie să țină seama de influența și urmările faptei prejudiciabile asupra vieții victimei, de relațiile afective existente între aceasta și cei decedați în urma accidentului, de gradul în care victima a reușit să depășească consecințele faptei prejudiciabile și altele asemenea.

În ceea ce privește atingerile aduse sănătății și integrității corporale, la evaluarea despăgubirilor se vor avea în vedere suferințele fizice și psihice ce i-au fost cauzate victimei ca urmare a faptei prejudiciabile, gravitatea vătămărilor și urmările acestora asupra vieții sale, activitățile și aptitudinile victimei, precum și gradul în care desfășurarea unor astfel de activități în viitor nu ar mai putea avea loc ori ar fi mult îngreunată.

Nu, în ultimul rând, trebuie avut în vedere că despăgubirile morale să reprezinte o satisfacție echitabilă, în raport de suferința efectiv încercată de victimă și, în același timp, să nu ia forma unei surse de îmbogățire fără just temei pentru aceasta. Totodată, despăgubirile nu trebuie să se constituie nici într-o amendă excesivă pentru autorul prejudiciului sau societatea de asigurări chemată să răspundă pentru acoperirea acestuia.

În fine, la individualizarea daunelor morale, instanța trebuie să aibă în vedere soluțiile jurisprudențiale din cauze similare.

În speță, evaluând toate aceste criterii, prin raportare la probatoriul administrat, Curtea apreciază că acordarea de către Tribunalul [redacted] a unor daune morale în cuantum de 100.000 Euro – echivalent în lei, reclamantei [redacted] pentru compensarea suferințelor fizice și psihice ce i-au fost provocate în urma accidentului din data de 20.01.2014, precum și pentru suferințele cauzate de decesul, în același accident a fiicei sale de numai 11 ani, este perfect justificată.

Nu sunt întemeiate solicitările părții, de reducere a acestor daune, pe motiv că reclamanta nu a dovedit cu un certificat medico-legal numărul de îngrijiri medicale necesare refacerii stării sale de sănătate, întrucât, în speță, despăgubirile nu se stabilesc pe zi de îngrijiri medicale, ci, în mod global, prin prisma vătămărilor cauzate victimei și a urmărilor acestora asupra vieții sale.

Or, din această perspectivă, întinderea prejudiciului poate fi dovedită prin orice mijloace de probă, legiuitorul neinstituind vreo restricție sub acest aspect, în sensul limitării probatoriului la certificatul medico-legal (art. 250 Cod procedură civilă).

În atare situație, și întrucât probatoriul administrat în cauză atestă atât vătămările corporale suferite de reclamanta [redacted] – *fractură cominutivă 1/3 medie – 1/3 distala diafiza femur stâng, fractură cu deplasare platou tibial intern genunchi stâng, plagă transfixiantă buza inferioară și regiune mentonieră, TCC cu amnezie retrogradă, contuzie hemitorace stâng, contuzie forte umăr stâng cu plagă escoriată, contuzie forte genunchi drept cu entorsă și elongație ligament colateral intern, anemie posthemoragică* (bilet de ieșire din spital – f. 12-14 ds. fond) – cât și recuperarea anevoioasă și urmările în timp ale acestora (declarație martor [redacted] – f. 133 ds. fond), Curtea apreciază că acordarea globală a unor despăgubiri morale de 100.000 EURO (echivalent în lei), atât pentru compensarea prejudiciului suferit ca urmare a leziunilor traumatiche ce i-au fost produse, cât și pentru suferințele cauzate de pierderea fiicei minore, reprezintă o compensație echitabilă pentru reclamantă și nu există justificări rezonabile pentru reindividualizarea ei.

Pe de altă parte, Curtea constată că nivelul daunelor acordate reclamantei de către Tribunalul [redacted] se înscrie în media stabilită de soluțiile jurisprudențiale din cauze similare (a se vedea, cu titlu exemplificativ, decizia civilă nr. 39/20.03.2013, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. [redacted] 2012; decizia civilă nr. [redacted] 5.2014, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. [redacted] 2013; decizia civilă nr. 42/11.02.2011, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. [redacted] 2009 sau decizia penală nr. [redacted] 04.2011, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. [redacted] 2010).

În considerarea celor de mai sus, atât criticile reclamantei [redacted], cât și criticile părții [redacted] sub aspectul daunelor morale acordate celei dintâi, apar ca nefondate și nu pot fi primite.

Referitor la daunele morale acordate reclamantei [redacted], Curtea primește criticile reclamantei, constatând că, într-adevăr, instanța de fond nu prezintă nicio justificare pentru stabilirea în favoarea acestei reclamante – care este bunică minorei – a unor despăgubiri mai reduse decât cele acordate matusii [redacted].

Asa fiind, și întrucât probele administrate în fața instanței de fond confirmă puternicele legături afective existente între bunică și nepoată, aceasta din urmă aflându-se adesea în grija bunicii, de câte ori mama era plecată la muncă (declarație martor [redacted] – f. 133 ds. fond; [redacted] – f. nr. 135 ds. fond), Curtea apreciază că o justă compensație a prejudiciului suferit de reclamanta [redacted] presupune acordarea și în favoarea acesteia a unor despăgubiri de 10.000 Euro (echivalent în lei) – la nivelul celor acordate reclamantei [redacted].

În ceea ce privește despăgubirile la plata cărora a fost obligată părata către

reclamantii [redacted] și [redacted]. Curtea nu identifică motive pentru reevaluarea acestora, considerând că au fost stabilite într-un quantum care reflectă legăturile dintre reclamantii și victima și, implicit, suferința provocată acestora de pierderea nepoatei lor în tragicul accident.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate și dovedite de reclamantii la fond, Curtea apreciază că nu există nici un temel pentru reducerea acestora.

În sensul celor de mai sus, Curtea constată că, atâta timp cât acțiunea reclamantilor a fost admisă – chiar dacă daunele morale nu a fost acordate în cuantumul solicitat – diminuarea cheltuielilor efectuate de acestia cu onorariile avocatului angajat trebuiau motivate prin raportare la dispozițiile art. 451 alin.2 Cod procedură civilă.

În speță, însă, nu există nici un temel pentru reducerea respectivelor onorarii, acestea fiind stabilite într-un quantum rezonabil, prin raportare atât la obiectul litigiului cât și la activitățile prestate de avocat.

În considerarea celor ce preced, hotărârea instanței de fond se impune a fi reformată sub aspectul daunelor morale acordate reclamantei [redacted] și a cheltuielilor de judecată stabilite în favoarea reclamantilor.

2. În ceea ce privește apelul declarat de pârâta [redacted] prin intermediul acestuia s-a solicitat schimbarea hotărârii primei instanțe în sensul diminuării despăgubirilor acordate reclamantelor [redacted] și [redacted].

Așa cum s-a arătat supra, criticile pârâtei sunt nefondate, întrucât reclamantele au dovedit că au suferit un prejudiciu de natură extrapatrimonială ce se impune a fi reparat de persoana vinovată, în condițiile art. 1391 Cod civil, și, implicit, de asigurătorul de răspundere civilă – în condițiile art. 50 din Legea nr. 136/1995.

Așa fiind, apelul pârâtei se impune a fi respins, ca nefondat.

În considerarea celor ce preced, Curtea va admite apelul declarat de reclamantii [redacted] și [redacted] împotriva sentinței civile nr. [redacted] 27.11.2014, pronunțată de Tribunalul [redacted] în dosarul nr. [redacted] 08/2014, în contradictoriu cu pârâta [redacted] și, în consecință, va schimba în parte sentința atacată, în sensul că va majora la echivalentul în lei la data plății a sumei de 10.000 EURO – cuantumul daunelor morale la care a fost obligată pârâta [redacted] în favoarea reclamantei [redacted], totodată, va majora la 4960 lei – în favoarea reclamantei [redacted] și la 4960 lei – în favoarea reclamantilor [redacted] și [redacted], cuantumul cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul de avocat.

În rest, dispozițiile sentinței apelate vor fi menținute.

Se va respinge, ca nefondat, apelul declarat de pârâta [redacted]

impotriva aceleiași sentințe.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată în apel,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite apelul declarat de reclamantii [redacted] și [redacted] împotriva sentinței civile nr. [redacted] 27.11.2014, pronunțată de Tribunalul [redacted] în dosarul nr. [redacted] 08/2014, în contradictoriu cu pârâta [redacted]

Schimbă în parte sentința atacată, în sensul că măjorează la echivalentul în lei la data plății a sumei de 10.000 EURO – cuantumul daunelor morale la care a fost obligată părata [redacted]

Totodată, măjorează la 4960 lei – în favoarea reclamantei [redacted]

și la 4960 lei – în favoarea reclamantilor [redacted]

și [redacted] cuantumul cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de avocat.

Mentine, în rest, dispozițiile sentinței apelate

Respinge, ca nefondat, apelul declarat de părata [redacted]

[redacted] împotriva aceleiași sentințe

Fără cheltuieli de judecată în apel

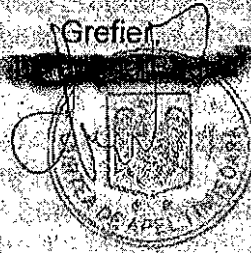
Cu drept de recurs, care se va depune la Curtea de Apel [redacted] în termen de 30 de zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 31.03.2015.

Președinte,

Judecător,

Grefier

Reș. nr. [redacted] / 2015
Data: 31.03.2015
Pînă la [redacted] grad
Judecator [redacted]

483

Dosar nr. [redacted]

ROMANIA
JUDETUL [redacted]
JUDECATORIA [redacted] SECTIA PENALA

Sentinta penala nr. [redacted]
Sedinta publica de la [redacted]
Instanta constituita din:

Presedinte: [redacted]
Grefier: [redacted]

Ministerul Public - Parchetul de pe langa Judecatoria Butea a fost reprezentat de procuror [redacted]

Pe rol judecarea cauzei penale avand ca obiect infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 1, 3 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal, privind pe inculpatul [redacted] partile civile [redacted] in [redacted] Spitalul Clinic de Urgenta [redacted] asigurator S.C. [redacted] (fosta [redacted])

Dezbaterile asupra fondului au avut loc in sedinta publica de la 08.09.2010, fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, care face parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da partilor posibilitatea sa depuna la dosar concluzii scrise a amanat pronuntarea pentru astazi, 17.09.2010 cand, in aceeasi compunere deliberand, a hotarat urmatoarele:

INSTANTA,

Deliberand asupra cauzei penale de fata, constata urmatoarele:

Prin rechizitoriul nr. [redacted] emis de Parchetul de pe langa Judecatoria [redacted] la 18.11.2009- verificat sub aspectul legalitatii si temeiniciei de prim procurorul de la Parchetul de pe langa Judecatoria [redacted] conform art. 264 alin. 3 Cod procedura penala- s-au dispus urmatoarele:

- punerea in miscare a actiunii penale si trimiterea in judecata, in stare de libertate, a inculpatului [redacted] pentru infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 1, 3 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal;
- neinceperea urmasirii penale fata de numitul [redacted] pentru infractiunea prevazuta de art. 184 alin. 1 si 3 Cod penal.

Cauza a fost inregistrata pe rolul Judecatoriei [redacted] sub nr. [redacted] din data de [redacted] 2009.

In actul de sesizare a instantei s-a retinut urmatoarea situatie de fapt:

Pe data de [redacted] 2007, orele 00.10, organele de politie din cadrul I.P.J. [redacted] Serviciul Politiei Rutiere au fost sesizate cu privire la faptul ca, pe DN1, pe raza localitatii [redacted] Jud. Ilfov, a avut loc un accident de circulatie, in urma caruia a rezultat decesul a doua persoane si vatamarea corporala a altor trei.

S-a mai aratat ca din cercetarile efectuate in cauza a rezultat ca la data de 03.06.2007, invinuitul [redacted] a condus autoturismul marea Renault Clio, cu nr. [redacted]

de înmatriculare [redacted] în localitatea [redacted] pe DN1 - banda a II-a a sensului [redacted] iar, când a ajuns în zona Km 32, a pierdut controlul asupra direcției de mers și a pătrunc pe contrasens, unde a lovit frontal autoturismul marca Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [redacted] și a ricoșat apoi în autovehiculul marca Dacia Logan, cu nr. de înmatriculare [redacted] (care rula în spatele autoturismului Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [redacted]) care, la rândul său, a lovit autotrenul marca Man cu nr. de înmatriculare [redacted].

S-a precizat că în urma accidentului a rezultat decesul numiților [redacted] și [redacted] (conducător, respectiv pasager al autovehiculului marca Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [redacted]), precum și rănirea gravă a numiților [redacted] și [redacted], pasageri în același autoturism.

S-a mai arătat că potrivit concluziilor rapoartelor de autopsie medico-legală nr. [redacted] 2007 și [redacted] 2007, moartea numiților [redacted] și [redacted] a fost violentă, iar leziunile traumatiche constatate la autopsie s-au putut produce prin lovire cu și de corpuri și planuri dure, ca și prin mecanismul de hiperflexie- hiperextensie a coloanei vertebrale cervicale, în condițiile unui accident de circulație și sunt în legătură de cauzalitate directă necondiționată cu decesul, aceleasi rapoarte precizând că sângele recoltat de la cadavre nu conținea alcool etilic și că moartea poate data din data de 03.06.2007.

S-a precizat că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. [redacted] 2008 numitul [redacted] a prezentat la data de 04.06.2007 leziuni traumatiche care s-au putut produce prin lovituri cu și de corpuri și planuri dure, în condițiile unui accident de circulație, necesitând 70-80 zile de îngrijire medicală, iar leziunile suferite nu l-au pus în primejdie viața victimei.

S-a arătat că potrivit certificatului medico-legal nr. [redacted] A2 din data de [redacted] 2007, numitul [redacted] a prezentat leziuni de violență ce pot data din [redacted] 2007 și au putut fi produse în condițiile accidentului de circulație suferit, necesitând circa 55 de zile de îngrijiri medicale de la data producerii lor.

S-a mai arătat că în cauză s-a efectuat și o expertiză tehnică auto judiciară, care a stabilit următoarele: autoturismele Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [redacted] și Dacia Logan cu nr. de înmatriculare [redacted] precum și autotrenul marca Man cu nr. de înmatriculare [redacted] și semiremorca [redacted] se deplasau pe sensul opus de circulație, din direcția București către Ploiești (autoturismele pe banda a II-a, iar autotrenul pe banda I); impactul s-a produs pe banda a II-a a sensului București-Ploiești, urmare a pătrunderii pe contrasens a autoturismului Renault Clio, cu nr. de înmatriculare [redacted] care a lovit frontal autoturismul Dacia 1310, după care a acroșat autoturismul Dacia Logan cu nr. de înmatriculare [redacted] acesta lovind la rândul său autotrenul marca MAN; starea de pericol a fost creată de conducătorul autoturismului marca Renault Clio, care a pătruns pe sensul opus de deplasare și a intrat în coliziune celor două autoturisme care se deplasau regulamentar; autoturismul Renault Clio putea avea, în momentele emergente, o viteză de aproximativ 70 Km/h (deși acul kilometrajului de bord era blocat, urmare a șocului generat de impact, la valoarea de 115 Km/h); vitezele cu care circulau cele două autoturisme Dacia nu au putut fi stabilite din lipsa datelor necesare; conducătorul auto [redacted] care conducea autoturismul marca Renault cu nr. de înmatriculare [redacted], putea evita accidentul de circulație dacă nu undea pe contrasens, frâna și circula pe banda a II-a a sensului de mers Ploiești-București; conducătorii auto Marin Cristian (Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [redacted]) și Măreș Viorel (Dacia Logan cu nr. [redacted] și [redacted]) și conducătorul auto [redacted] nu au avut posibilități de evitare a accidentului; conducătorul auto [redacted] a încălcat prevederile art. 135 pct. 4 și art. 145 pct. 1.

și 2 din Regulamentul pentru aplicarea O.U.G. nr. 195/2002; conducătorii auto [redacted] și [redacted] nu au încălcat nicio normă rutieră, circulând regulamentar, pe sensul lor de mers.

S-a precizat că, fiind ascultat, martorul [redacted] a declarat că, la data de 03.06.2007, în jurul orelor [redacted] în timp ce conducea autoturismul marca Dacia Logan cu nr. de înmatriculare [redacted] pe banda I a sensului București-Ploiești, a fost surprins de pătrunderea pe banda a II-a a sensului său de deplasare a unui autoturism Renault Clio de culoare gri, care a trecut razant pe lângă autoturismul său și a lovit frontal autovehiculul Dacia cu nr. de înmatriculare [redacted] condus de numitul [redacted] pe rula pe banda a II-a.

S-a aratat ca, în același sens, martorul [redacted] a declarat că, în timp ce conducea autoturismul marca Dacia Logan, cu nr. de înmatriculare [redacted] pe banda a I sensului București-Ploiești, a fost depășit, pe banda a II-a, de către autovehiculul condus de către numitul [redacted]. Imediat, martorul s-a înscris și el pe banda a II-a și, după ce a rulat aproximativ 300 m, a fost surprins de intrarea pe sensul său de mers a autovehiculului condus de către învinuit, fiind lovit în partea stângă-față, martorul menționând că autoturismul Renault (condus de învinuit) era grav avariat în partea frontală.

S-a mai aratat ca fiind audiat în calitate de parte civilă numitul [redacted] (pasager în autoturismul Dacia cu nr. de înmatric. [redacted]) a relatat în mod asemănător modul de producere al accidentului, anume că acesta a fost determinat de pătrunderea pe contrasens a autovehiculului marca Renault Clio, condus de către învinuitul [redacted].

S-a precizat ca, fiind audiat, învinuitul a declarat că rula pe DN 1, pe banda I a sensului Ploiești-București, iar, când a ajuns în zona Km. 32, s-a asigurat și a virat către banda a II-a, pe lângă axul drumului dar, înainte de a termina această manevră, a fost orbit de farurile unui autoturism care venea din sens opus (apărare înlăturată, întrucât nu se coroborează cu faptele și împrejurările ce rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză), împrejurare în care a pătruns pe contrasens și a lovit autovehiculul condus de numitul [redacted].

S-a aratat ca învinuitul a mai precizat că, în momentul premergător impactului, nu a acționat pedala de frână pentru a nu fi lovit de autovehiculele care circulau în spatele său, ci doar a strâns de volan și a luat piciorul de pe accelerație.

S-a precizat ca, analizând ansamblul probator administrat în cauză, se dovedește în mod cert vinovăția învinuitul [redacted] întrucât, în încercarea de a efectua o manevră de trecere din banda I în banda a II-a, din cauza neglijenței, a pierdut controlul asupra autovehiculului pe care îl conducea și a intrat pe contrasens, determinând producerea accidentului.

Sub aspectul laturii civile a cauzei s-a aratat ca prin declarația din data de 15.07.2009 persoanele vătămate [redacted] s-au constituit părți civile în procesul penal, cu suma de 15.000 lei (cu titlu de daune materiale) și câte 800.000 lei fiecare, cu titlu de daune morale.

S-a mai aratat ca prin declarația din data de 04.02.2008, persoana vătămată [redacted] constituit parte civilă în procesul penal, cu suma de 33.654, 93 lei (cu titlu de daune materiale) și daune morale și 300.000 lei (cu titlu de daune morale).

S-a precizat ca prin declarația din data de 26.03.2009 persoanele vătămate [redacted] și [redacted] s-au constituit părți civile, urmând a-și preciza pretențiile în fața instanței.

S-a aratat ca in cauza participa, in calitate de asigurator de raspundere civila auto, [redacted], conform politiei de asigurare de raspundere civila auto RCA seria JS nr. [redacted] /2007.

Pe parcursul urmaririi penale au fost administrate urmatoarele mijloace de proba: proces-verbal de cercetare la fata locului, planşa foto şi schiţa accidentului de circulatie; declaratiile invinutului [redacted], declaratiile martorilor [redacted], [redacted] si [redacted] declaratiile partii civile [redacted] si [redacted]; raport de autopsie medico-legală nr. [redacted] 2007; raport de autopsie medico-legală nr. [redacted] 2007 raport de expertiză medico-legală nr. [redacted] 08; certificat medico-legal nr. [redacted] din 20.07.2007; raport de expertiză tehnica judiciară auto [redacted] 04.2008.

In fata instantei partile civile au fost asistate, respectiv reprezentate de aparatori ales (f. 38, 37, 95, 240), consilleri juridici (f. 280, 303), iar inculpatul a fost asistat de aparator din oficiu inlocuit ulterior de aparator ales (f. 88, 105, 131, 185, 279).

S-au efectuat verificari cu privire la o eventuala stare de retinere, arest preventiv sau detinere a inculpatului, fiind comunicate si atasate la dosar: adresa nr. [redacted] 03.12.2009 (f. 25, 82) si adresa nr. [redacted] 12.2009 emisa de NAP (f. 120).

De asemenea, s-au efectuat verificari cu privire la domiciliile inculpatului, partilor civile si martorilor din acte, fiind comunicate si atasate la dosar adresele nr. [redacted], [redacted] emise de MAI- INEP (f. 84-93).

S-au efectuat verificari cu privire la asigurator, fiind comunicate si atasate la dosar relatile aferente.

Anterior citirii actului de sesizare a instantei au fost depuse la dosar cereri de constituire de parte civile, insotite de inscrisuri (f. 50- 55, 56- 81, 133- 145, 146- 172).

Pe parcursul cercetarii judecatoresti- la data de 07.07.2010- a survenit decesul partii civile [redacted], actiunea civila formulata de acesta fiind continuata de mostenitorii sai- partile civile [redacted] si [redacted], conform inscrisurilor depuse la dosar si declaratiilor date in fata instantei (f. 402- 403, 438, 453- 454).

De asemenea, anterior citirii actului de sesizare Spitalul Municipal [redacted] respectiv Spitalul Clinic de Urgenta [redacted] au depus la dosar cereri de constituire de parte civile, insotite de inscrisuri (f. 174- 177, 251- 257, 267- 274).

In cauza partile civile [redacted] si [redacted] au formulat o cerere de instituire a unui sechestrul asigurator asupra bunurilor mobile si imobile ale inculpatului (f. 220); au fost efectuate verificari la Primaria Mun. [redacted] (f. 276), ulterior partile civile renuntand la aceasta cerere (f. 304).

La termenul din 19.05.2010 instantia a pus in discutie si a respins exceptia libsei calitatii procesuale pasive a asiguratorului; la acelasi termen partile civile [redacted] si [redacted] au aratat ca nu solicita introducerea in cauza a altor institutii, astfel cum au mentionat in cursul urmaririi penale.

Fiind audiat conform art. 323 Cod procedura penala inculpatul a aratat ca recunoaste si regreta savarsirea faptei, precizand ca a fost orbit de farurile unui autovehicul care venea de pe sens opus (f. 302).

In cauza au fost audiate, conform art. 326 Cod procedura penala, partile civile vulescu [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] (f. 299-301, 319-321).

Deliberand asupra probelor propuse, instantia a incuviintat reprezentantului Ministerului Public proba cu inscrisurile de la dosar si proba testimoniala (martorii din te), partilor civile- proba cu inscrisuri si proba testimoniala (cate un martor),

În zona Km 32, a pierdut controlul asupra direcției de mers și a pătruns pe contrasens (pe banda a doua a sensului de mers București - Ploiești), unde a lovit frontal autoturismul marca Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] (condus de victima [REDACTAT] și a ricoșat apoi în autovehiculul marca Dacia Logan, cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] (care rula în spatele autoturismului Dacia 1310 cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] și era condus de maritorul [REDACTAT] care, la rândul său, a lovit autotrenul marca Man cu nr. de înmatriculare [REDACTAT] (condus de maritorul [REDACTAT]).

Din coroborarea acelorasi mijloace de proba cu rapoartele de autopsie medico-legală nr. [REDACTAT] /2007 și nr. [REDACTAT] /2007 întocmite de SML [REDACTAT] rezulta ca în urma accidentului a rezultat decesul numiților [REDACTAT] și [REDACTAT] (conducător, respectiv pasager al autovehiculului marca Dacia 1310 cu nr. de înmatric. [REDACTAT] prin aceste rapoarte stabilindu-se următoarele: decesul numiților [REDACTAT] și [REDACTAT] a fost violent, iar leziunile traumatiche constatate la autopsie s-au putut produce prin lovituri cu și de corpuri și planuri dure, ca și prin mecanismul de hiperflexie-hiperextensie a coloanei vertebrale cervicale, în condițiile unui accident de circulație și sunt în legătură de cauzalitate directă necondiționată cu decesul; sângele recoltat de la cadavre nu conținea alcool etilic; decesul poate data din data de 03.06.2007.

Din coroborarea acelorasi mijloace de proba cu certificatul medico-legal nr. [REDACTAT] /2007 emis de IML [REDACTAT] și raportul de expertiza medico-legală nr. [REDACTAT] /2010 emis de IML [REDACTAT] rezulta ca în urma accidentului partea civilă [REDACTAT] a suferit leziuni care au necesitat, pentru vindecare, circa 55 de zile de îngrijiri medicale, i-au pus viața în pericol, fiind instalată în urma splenectomiei infirmitate fizică permanentă posttraumatică și existând pierdere de organ.

De asemenea, din coroborarea acelorasi mijloace de proba cu raportul de expertiza medico-legală nr. [REDACTAT] /2008 emis de SML [REDACTAT] și raportul de expertiza medico-legală nr. [REDACTAT] /2008 emis de SML [REDACTAT] rezulta că în urma accidentului partea civilă [REDACTAT] a suferit leziuni care au necesitat, pentru vindecare, circa 70-80 de zile de îngrijiri medicale, fără a-i pune viața în pericol, infirmitatea posttraumatică neputând fi stabilită în prezent.

În privința culpei în producerea accidentului, instanța urmează să rețină culpa exclusivă a inculpatului întrucât inculpatul, intrând pe contrasens, a încălcat dispozițiile art. 47 din OUG nr. 195/2002 modificată și art. 120 alin. 1 lit. f din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 modificată.

Susținerea inculpatului, în sensul că ar fi fost orbit de farurile unui autovehicul ce venea de pe contrasens urmează să fie înlăturată întrucât nu se coroborează cu restul mijloacelor de proba administrate în cauză conform exigentelor art. 69 Cod procedura penală.

Sub aspectul circumstanțelor personale ale inculpatului instanța reține că acesta nu este cunoscut cu antecedente penale, conform fișei de cazier depuse la dosar.

Instanța urmează să aibă în vedere și atitudinea sinceră și cooperantă a inculpatului. Din cazierul auto al inculpatului rezulta, însă, că acesta a fost sancționat contravențional de mai multe ori, inclusiv după ce i s-a acordat dreptul de a conduce, după producerea accidentului dedus judecării în cauză de față.

Sub aspectul încadrării juridice a faptelor se reține că din raportul de expertiza medico-legală nr. [REDACTAT] /2007.2010 emis de IML [REDACTAT] rezultă că leziunile produse părții civile [REDACTAT] destul au necesitat circa 55 de zile de îngrijiri medicale, i-au pus viața în pericol, în urma accidentului această parte civilă pierzând un organ și instalându-se infirmitate fizică permanentă posttraumatică.

In consecinta, instanta apreciaza ca aceasta fapta se incadreaza in dispozitiile art. 184 alin. 2, 4 Cod penal.

In raport cu acestea, conform art. 334 Cod procedura penala, va schimba incadrarea juridica a faptelor din infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 1, 3 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal in infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal.

1. In drept, fapta inculpatului [redacted] de a provoca, din culpa- pe data de [redacted] 2007, in jurul orelor 23,00- 23,30, in timp ce conducea un autoturism pe DN1 pe raza loc. [redacted], Jud. [redacted], un accident de circulatie din care a rezultat decesul a doua persoane, (victimele [redacted] si [redacted]) accident produs de inculpat in timpul exercitarii unei activitati reglementate de lege- conducerea unui autoturism pe drumurile publice, ca urmare a nerespectarii dispozitiilor legale incidente (obligatia de a nu patrunde pe contrasens) intruneste elementele constitutive ale infractiunii de ucidere din culpa, prevazuta de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal.

Avand in vedere modul de savarsire a faptelor- impactul succesiv intre autoturisme, gravitatea consecintelor faptelor, circumstantele inculpatului- care a mai fost sanctionat pentru abateri de natura contravenionala la regimul circulatiei rutiere- instanta apreciaza ca fapta savarsita prezinta gradul de pericol social al unei infractiuni, asa cum este acesta definit prin dispozitiile art. 18 Cod penal.

Pentru a hotara cu privire la pedeapsa ce va fi aplicata, instanta va avea in vedere criteriile generale de individualizare prevazute de art. 72 Cod penal.

Astfel, instanta va avea in vedere faptul ca inculpatul a avut o conduita corespunzatoare in societate, anterior savarsirii infractiunii ce face obiectul prezentei cauze, nefiind cunoscut cu antecedente penale, dar si atitudinea sincera si cooperanta a inculpatului, astfel incat urmeaza sa retina in beneficiul sau circumstantele atenuante prevazute de art. 74 alin. 1 lit. a si c Cod penal.

Insa, avand in vedere modul de savarsire a faptelor, astfel cum a fost retinut- gravitatea consecintelor faptelor, ca si imprejurarea ca inculpatul a mai fost sanctionat pentru abateri de natura contravenionala la regimul circulatiei rutiere, instanta va retine in sarcina inculpatului incidenta circumstantelor agravante prevazute de art. 75 alin. 2 Cod penal.

Conform art. 80 Cod penal, instanta va aplica inculpatului o pedeapsa ce va fi orientata spre minimul special, de 3 ani inchisoare, pedeapsa apreciata de instanta- in raport si cu modul de savarsire a faptelor si circumstantele personale ale inculpatului- ca fiind corespunzatoare gradului concret de pericol social al infractiunii savarsite de inculpat.

2. In drept, fapta inculpatului [redacted] de a provoca, din culpa- pe data de [redacted] 2007, in jurul orelor 23,00- 23,30, in timp ce conducea un autoturism pe DN1 pe raza loc. [redacted], Jud. [redacted], un accident de circulatie din care a rezultat vatamarea corporala grava a partii civile [redacted] care a suferit leziuni care au necesitat, pentru vindecare, circa 70-80 de zile de ingrijiri medicale, accident produs de inculpat in timpul exercitarii unei activitati reglementate de lege- conducerea unui autoturism pe drumurile publice, ca urmare a nerespectarii dispozitiilor legale incidente (obligatia de a nu patrunde pe contrasens) intruneste elementele constitutive ale infractiunii de vatamare corporala din culpa, prevazuta de art. 184 alin. 2, 4 Cod penal.

Avand in vedere modul de savarsire a faptelor- impactul succesiv intre autoturisme, gravitatea consecintelor faptelor, circumstantele inculpatului- care a mai fost sanctionat pentru abateri de natura contravenionala la regimul circulatiei rutiere- gravitatea leziunilor produse partii civile instanta apreciaza ca fapta savarsita prezinta gradul de

pericol social al unei infracțiuni, așa cum este acesta definit prin dispozițiile art. 18 Cod penal.

Pentru a hotărâți cu privire la pedeapsa ce va fi aplicată, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal.

Astfel, instanța va avea în vedere faptul că inculpatul a avut o conduită corespunzătoare în societate, anterior săvârșirii infracțiunii ce face obiectul prezentei cauze, nefiind cunoscut cu antecedente penale, dar și atitudinea sinceră și cooperantă a inculpatului, astfel încât urmează să rămână în beneficiul său circumstanțele atenuante prevăzute de art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal.

Însă, având în vedere modul de săvârșire a faptelor, astfel cum a fost reținut - gravitatea consecințelor faptelor -, ca și împrejurarea că inculpatul a mai fost sancționat pentru abateri de natură contravențională la regimul circulației rutiere, instanța va reține în sarcina inculpatului incidența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 75 alin. 2 Cod penal.

Conform art. 80 Cod penal, instanța va aplica inculpatului o pedeapsă ce va fi orientată spre minimul special, de 1 an și 6 luni închisoare, pedeapsă apreciată de instanța în raport și cu modul de săvârșire a faptelor și circumstanțele personale ale inculpatului - ca fiind corespunzătoare gradului concret de pericol social al infracțiunii săvârșite de inculpat.

3. În drept, fapta inculpatului [redacted] de a provoca, din culpă, pe data de [redacted] 2007, în jurul orelor 23,00- 23,30, în timp ce conducea un autoturism pe DN1 pe raza loc. [redacted] jud. [redacted] un accident de circulație din care a rezultat vătămarea corporală gravă a părții civile [redacted] - care a suferit leziuni care au necesitat, pentru vindecare, circa 55 de zile de îngrijiri medicale, i-au pus viața în pericol, partea civilă suferind și pierderea unui organ, instalarea unei infirmități fizice posttraumatice permanente, accident produs de inculpat în timpul exercitării unei activități reglementate de lege - conducerea unui autoturism pe drumurile publice, ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale incidente (obligatia de a nu patrunde pe contrasens) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 184 alin. 2, 4 Cod penal.

Având în vedere modul de săvârșire a faptelor - impactul succesiv între autoturisme -, gravitatea consecințelor faptelor, circumstanțele inculpatului - care a mai fost sancționat pentru abateri de natură contravențională la regimul circulației rutiere -, gravitatea deosebită a leziunilor produse părții civile instanța apreciază că fapta săvârșită prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, așa cum este acesta definit prin dispozițiile art. 18 Cod penal.

Pentru a hotărâți cu privire la pedeapsa ce va fi aplicată, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal.

Astfel, instanța va avea în vedere faptul că inculpatul a avut o conduită corespunzătoare în societate, anterior săvârșirii infracțiunii ce face obiectul prezentei cauze, nefiind cunoscut cu antecedente penale, dar și atitudinea sinceră și cooperantă a inculpatului, astfel încât urmează să rămână în beneficiul său circumstanțele atenuante prevăzute de art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal.

Însă, având în vedere modul de săvârșire a faptelor, astfel cum a fost reținut - gravitatea consecințelor faptelor -, ca și împrejurarea că inculpatul a mai fost sancționat pentru abateri de natură contravențională la regimul circulației rutiere, instanța va reține în sarcina inculpatului incidența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 75 alin. 2 Cod penal.

Conform art. 80 Cod penal, instanța va aplica inculpatului o pedeapsă ce va fi orientată spre minimul special, de 1 an și 6 luni închisoare, pedeapsă apreciată de instanța în raport și cu modul de săvârșire a faptelor și circumstanțele personale ale

inculpatului- ca fiind corespunzatoare gradului concret de pericol social al infractiunii savarsite de inculpat.

Va contopi pedepsele aplicate si va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 3 ani inchisoare.

In temeiul art. 71 Cod penal va interzice inculpatului, de la ramanerea definitiva a prezentei hotarari si pana la executarea sau considerarea ca executata a pedepsei aplicate, exercitiul drepturilor prevazute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a si litera b Cod penal.

Pentru a decide astfel cu privire la drepturile ce urmeaza a fi interzise, Instanta va avea in vedere natura faptelor pentru care inculpatul a fost condamnat, precum si circumstantele personale ale inculpatului.

Astfel, desi potrivit art. 71 alin. 2 Cod penal, este obligatorie, in cazul aplicarii pedepsei inchisori- ipoteza ce se regaseste in prezenta cauza-, interzicerea drepturilor prevazute de art. 64 alin. 1 lit. a, b si c Cod penal, in cauza de fata ar fi lipsita de eficienta aplicarea art. 64 alin. 1 lit. c Cod penal de vreme ce fapta savarsita nu a fost savarsita de inculpat in exercitarea atributiilor de serviciu.

In ceea ce priveste dreptul de a alege, se constata faptul ca acesta constituie un drept politic fundamental al oricarui cetatean roman major, drept garantat de Constitutia Romaniei si de reglementarile internationale in materie.

Interzicerea unui asemenea drept este conditionata, in opinia instantei, de savarsirea unei fapte grave de natura sa atraga nedemnitatea inculpatului de a-si exprima vointa politica, imprejurare ce nu se regaseste in prezenta cauza.

In ceea ce priveste interzicerea drepturilor prevazute de art. 64 alin. 1 lit. d si e Cod penal, pentru considerentele aratate anterior (natura faptelor, persoana inculpatului), Instanta apreciaza ca nu se impune aplicarea acestei pedepse accesorii in cauza de fata.

In privinta drepturilor prevazute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a si lit. b Cod penal, Instanta apreciaza ca interzicerea acestora se impune, fiind valid faptul ca o persoana ce a suferit o condamnare, pana la executarea acesteia sau considerarea sa ca executata, nu poate fi ales in autoritati publice sau in functii electiv publice si nici nu poate ocupa o functie implicand exercitiul autoritatii de stat.

Pentru a decide cu privire la continutul pedepsei accesorii, se vor avea in vedere si cauza Sabou si Piricalab c Romaniei, ca si Decizia nr. XXIV/2007 data de I.C.C.J. intr-un recurs in interesul legii.

In raport cu natura infractiunilor savarsite (infractiune savarsita din culpa), circumstantele personale ale inculpatului, atitudinea sa sincera si de regret, Instanta apreciaza faptul ca scopul pedepsei- astfel cum este acesta reglementat prin dispozitiile art. 52 Cod penal- poate fi atins si fara executarea pedepsei.

Pentru a decide astfel cu privire la modalitatea de executare a pedepsei aplicate, Instanta va avea in vedere faptul ca masura suspendarii sub supraveghere a executarii pedepsei se impune in raport cu circumstantele personale ale inculpatului, circumstante (lipsa antecedentelor penale) ce genereaza premisele atingerii scopului pedepsei si fara executarea acesteia in regim de detentie.

Insa, in raport cu modul de savarsire a faptelor, gravitatea deosebita a accidentului produs, faptul ca inculpatul a mai fost sanctionat pentru abateri de natura contravenionala la regimul circulatiei rutiere- chiar si dupa producerea accidentului dedus judecatii in cauza de fata-, Instanta apreciaza ca o simpla suspendare conditionata a executarii pedepsei nu este de natura sa conduca la atingerea scopului pedepsei.

In consecinta, in temeiul art. 86/1 Cod penal va dispune suspendarea sub supraveghere a executarii pedepsei principale pe o durata de 8 ani, termen de incercare stabilit conform art. 86/2 alin. 1 Cod penal.

În temeiul art. 86/3 alin. 1 Cod penal va obliga inculpatul ca, pe durata termenului de încercare, să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul [redacted], la datele fixate de acest Serviciu;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art. 86/3 alin. 3 Cod penal, pentru a se evita reluarea activității infracționale dar și în considerarea temerii insuficiente părților vătămate, va obliga inculpatul ca, pe durata termenului de încercare, să respecte următoarele obligații:

- a) să nu conducă niciun vehicul având în vedere faptul că din cazierul auto al inculpatului rezultă tendința acestuia de a ignora regulile de circulație, pentru a se preveni săvârșirea unor noi fapte similare de către inculpat, pentru responsabilizarea și reeducare acestuia.

În temeiul art. 71 alin. 5 Cod penal va suspenda, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, executarea pedepsei accesorii.

În temeiul art. 359 Cod procedura penală, pune inculpatului în vedere dispozițiile art. 86/4 Cod penal, privind revocarea suspendării sub supraveghere:

Având în vedere faptul că din cazierul auto al inculpatului rezultă tendința acestuia de a ignora regulile de circulație, pentru a se preveni săvârșirea unor noi fapte similare de către inculpat, având în vedere faptul că inculpatul a încălcat regulile de circulație chiar după ce a beneficiat de clementa organelor judiciare prin acordarea dreptului de a conduce, instanța, conform art. 111 alin. 6 OUG nr. 195/2002 republicată, urmează să respingă drept neîntemeiată cererea inculpatului de prelungire a dreptului de circulație.

Pentru a decide astfel instanța va avea în vedere faptul că potrivit art. 111 alin. 6 OUG nr. 195/2002 republicată organului judiciar îi revine obligația de a examina în concret posibilitatea prelungirii dreptului de circulație în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

De asemenea, pentru a decide astfel, instanța va avea în vedere și faptul că deși anterior inculpatului i s-a prelungit dreptul de circulație, situația avută în vedere de instanță s-a modificat la data soluționării prezentei cereri de prelungire a dreptului de circulație prin depunerea cazierului auto al inculpatului.

Sub aspectul laturii civile a cauzei, cu privire la acțiunea civilă formulată de partea civilă [redacted] împotriva inculpatului și în contradictoriu cu asiguratorul [redacted], instanța reține următoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulație soldat cu vătămare corporală gravă a acestei părți civile, producându-i părții civile un prejudiciu material (cheltuielile efectuate) și moral (suferința fizică), întrunește, conform art. 998 și urm. Cod civil, condițiile răspunderii civile delictuale, atât sub aspect obiectiv (fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate), cât și sub aspect subiectiv (culpa).

În privința prejudiciului moral suferit de această parte civilă instanța urmează să aibă în vedere faptul că, deși acest prejudiciu nu poate fi cuantificat matematic, gravitatea lezurilor, suferința fizică produsă părții civile, impactul asupra vieții sale școlare și profesionale - astfel cum rezultă din actele medicale și declarația măririi [redacted] - justifică acordarea unei compensații bănești, cuantumul solicitat de partea civilă fiind apreciat corespunzător.

Cuantumul prejudiciului material suferit de această parte civilă rezultă din înscrisurile depuse la dosar și din declarația măririi [redacted] fiind reprezentat de cheltuielile

588

de facute cu ingrijiri medicale, medicamentatie, aparatul gipsat, fiind in quantum de 40.000 lei.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala si art. 14 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

urmand sa oblige inculpatul la plata, catre partea civila, a sumei de 200.000 lei cu titlul de daune morale si de 40.000 lei cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

Cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu vatamare corporala grava a acestei parti civile, producandu-i partii civile un prejudiciu material (cheltuielile efectuate) si moral (suferinta fizica), intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de aceasta parte civila instanta urmeaza sa aiba in vedere faptul ca, desi acest prejudiciu nu poate fi cuantificat matematic, gravitatea leziunilor, suferinta fizica produsa partii civile, impactul asupra vietii sale - scolare si profesionale - astfel cum rezulta din actele medicale si declaratia martorului [redacted] justifica acordarea unei compensatii banesti, cuantumul solicitat de partea civila fiind apreciat corespunzator.

Quantumul prejudiciului material suferit de aceasta parte civila rezulta din inscrisurile depuse la dosar si din declaratia martorului [redacted], fiind reprezentat de cheltuielile de facute cu ingrijiri medicale, medicamentatie, regim alimentar, fiind in quantum de 20.000 lei.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala si art. 14 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

urmand sa oblige inculpatul la plata, catre partea civila, a sumei de 200.000 lei cu titlul de daune morale si de 20.000 lei cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

De asemenea, sub aspectul laturii civile a cauzei, cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted], instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu decesul victimei [redacted] fiul acestei parti civile, producandu-i partii civile un prejudiciu material si moral, intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de partea civila instanta apreciaza ca acesta este reprezentat de impactul asupra partii civile al decesului fiului sau.

Acordarea unor despagubiri banesti pentru acest prejudiciu moral are rolul de a compensa pierderea suferita de partea civila, fara, insa, sa se transforme intr-un mijloc de imbogatire si sa deturneze aceasta institutie de la finalitatea sa.

In consecinta, instanta apreciaza corespunzatoare suma de 400.000 lei ca despagubiri morale

Cuquantumul prejudiciului material suferit de partea civila [redacted] rezulta din inscrierile depuse la dosar, dar si din declaratia martorului [redacted], fiind reprezentat de cheltulele de inmormantare si pomenire a victimei, cu monumentul funerar si fiind in suma de 15.000 lei.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala si art. 14 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] urmand sa oblige inculpatul la plata, catre partea civila, a sumei de 400.000 lei cu titlul de daune morale si de 15.000 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand conform Legii nr. 136/1995 modificata.

Cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted], instanta reține urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu decesul victimei [redacted] fiul acestei parti civile, producandu-i partii civile un prejudiciu material si moral, intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de partea civila instanta apreciaza ca acesta este reprezentat de impactul asupra partii civile al decesului fiului sau.

Astfel cum s-a mai retinut, acordarea unor despagubiri banesti pentru acest prejudiciu moral are rolul de a compensa pierderea suferita de partea civila, fara, insa, sa se transforme intr-un mijloc de imbogatire si sa deturneze aceasta institutie de la finalitatea sa.

In consecinta, instanta apreciaza corespunzatoare suma de 400.000 lei ca despagubiri morale.

Cuquantumul prejudiciului material suferit de partea civila [redacted] rezulta din inscrierile depuse la dosar, dar si din declaratia martorului [redacted] fiind reprezentat de cheltulele de inmormantare si pomenire a victimei, cu monumentul funerar si fiind in suma de 15.000 lei.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala si art. 14 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] urmand sa oblige inculpatul la plata, catre partea civila, a sumei de 400.000 lei cu titlul de daune morale si de 15.000 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand conform Legii nr. 136/1995 modificata.

Cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] decedat la 07.07.2010, actiunea civila continuata de succesorii acestei parti civile, [redacted] si [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] instanta reține urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu decesul victimei [redacted] fiul partii civile [redacted], producandu-i partii civile un prejudiciu material si moral, intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de partea civila instanta apreciaza ca acesta este reprezentat de impactul asupra partii civile al decesului fiului sau.

484

Acordarea unor despagubiri banesti pentru acest prejudiciu moral are rolul de a compensa pierderea suferita de partea civila, fara, insa, sa se transforme intr-un mijloc de imbogatire si sa deturneze aceasta institutie de la finalitatea sa.

In consecinta, avand in vedere si faptul ca din declaratiile martorului [redacted] rezulta ca tatăl victimei suferea de o boala grava si ca starea i s-a agravat dupa decesul fiului sau instanta apreciaza corespunzatoare suma de 400.000 lei ca despagubiri morale.

Quantumul prejudiciului material suferit de partea civila [redacted] rezulta din insusirile depuse la dosar, dar si din declaratia martorului [redacted] fiind reprezentat de cheltuielile de inmormantare si pomenire a victimei si fiind in suma de 13.333 lei (avand in vedere faptul ca aceste cheltuieli au fost facute de toti succesorii victimei, in cota egala).

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] si continuata de succesorii acestei parti civile, [redacted] si [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] obligand inculpatul sa plateasca numitului Marin Laurentiu - succesor al defunctului [redacted] decedat la 07.07.2010 suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 6.666 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata si numitelui [redacted] - succesor al defunctului [redacted] decedat la 07.07.2010 suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 6.666 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

Cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu decesul victimei [redacted] fiul partii civile [redacted] producandu-i partii civile un prejudiciu material si moral, intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilcita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de partea civila instanta apreciaza ca acesta este reprezentat de impactul asupra partii civile al decesului fiului sau.

Asa cum s-a mai retinut, acordarea unor despagubiri banesti pentru acest prejudiciu moral are rolul de a compensa pierderea suferita de partea civila, fara, insa, sa se transforme intr-un mijloc de imbogatire si sa deturneze aceasta institutie de la finalitatea sa.

In consecinta, instanta apreciaza corespunzatoare suma de 200.000 lei ca despagubiri morale.

Quantumul prejudiciului material suferit de partea civila [redacted] rezulta din insusirile depuse la dosar, dar si din declaratia martorului [redacted] fiind reprezentat de cheltuielile de inmormantare si pomenire a victimei si fiind in suma de 13.333 lei (avand in vedere faptul ca aceste cheltuieli au fost facute de toti succesorii victimei, in cota egala).

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila Marin Maria impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] obligand inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 13.333 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

Cu privire la actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului care, din culpa, a produs un accident de circulatie soldat cu decesul victimei [redacted] fratele acestei parti civile, producandu-i partii civile un prejudiciu material si moral, intruneste, conform art. 998 si urm. Cod civil, conditiile raspunderii civile delictuale, atat sub aspect obiectiv (fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate), cat si sub aspect subiectiv (culpa).

In privinta prejudiciului moral suferit de partea civila instanta apreciaza ca acesta este reprezentat de impactul asupra partii civile al decesului fiului sau.

Astfel cum s-a mai retinut, acordarea unor despagubiri banesti pentru acest prejudiciu moral are rolul de a compensa pierderea suferita de partea civila, fara, insa, sa se transforme intr-un mijloc de imbogatire si sa deturneze aceasta institutie de la finalitatea sa.

In consecinta, instanta apreciaza corespunzatoare suma de 200.000 lei ca despagubiri morale.

Quantumul prejudiciului material suferit de partea civila [redacted] rezulta din inscrisurile depuse la dosar, dar si din declaratia martorului [redacted], fiind reprezentat de cheltuielile de inmormantare si pomenire a victimei si fiind in suma de 13.333 lei (avand in vedere faptul ca aceste cheltuieli au fost facute de toti succesorii victimei, in cote egale).

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil va admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted]

impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted] obligand inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 200.000 lei cu titlu de daune morale si suma de 13.333 lei, cu titlu de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

Sub aspectul laturii civile a cauzei, examinand actiunea civila exercitata de partea civila Spitalul Clinic de Urgenta [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului care a produs un accident de circulatie, provocand victimei [redacted] care au necesitat acordarea de ingrijiri medicale de catre Spitalul Clinic de Urgenta [redacted] provocandu-i acestei unitati sanitare un prejudiciu material reprezentat de contravaloarea ingrijirilor medicale acordate victimei intruneste, sub aspect obiectiv si subiectiv, conditiile raspunderii civile delictuale.

Quantumul acestui prejudiciu a fost dovedit de aceasta parte civila prin inscrisurile depuse la dosar.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, art. 313 din Legea nr. 95/2006 modificata va admite actiunea civila formulata de partea civila Spitalul Clinic de Urgenta [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] si va obliga inculpatul la plata, catre aceasta parte civila, a sumei de 7031,07 lei cu titlu de daune materiale (cheltuieli de spitalizare), la care se adauga dobanda legala de la data pronuntarii acestei sentinte pana la data platii efective, asiguratorul raspunzand conform Legii nr. 136/1995 modificata.

Sub aspectul laturii civile a cauzei, examinand actiunea civila exercitata de partea civila Spitalul Municipal Bailesti impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted], instanta retine urmatoarele:

Fapta inculpatului, care a produs un accident de circulatie, provocand victimei [redacted] lezuni care au necesitat acordarea de ingrijiri medicale de catre Spitalul Municipal Bailesti, provocandu-i acestei unitati sanitare un prejudiciu material reprezentat de contravaloarea ingrijirilor medicale acordate victimei intruneste, sub aspect obiectiv si subiectiv, conditiile raspunderii civile delictuale.

Cuquantumul acestui prejudiciu a fost dovedit de aceasta parte civila prin inscrisurile depuse la dosar.

In consecinta, in temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil, art. 313 din Legea nr. 95/2006 modificata va admite actiunea civila formulata de partea civila Spitalul Municipal [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted]

[redacted] si va obliga inculpatul la plata, catre aceasta parte civila, a sumei de 2475,74 lei cu titlul de daune materiale (cheltuieli de spitalizare), suma actualizata cu rata inflatiei la data platii efective, asiguratorul raspunzand conform Legii nr. 136/1995 modificata.

In raport cu solutia data, avand in vedere inscrisurile depuse la dosar, vazand si dispozitiile art. 193 alin. 1 si 2 Cod procedura penala va obliga inculpatul la plata sumei de 793,44 lei- cheltuieli judiciare catre partea civila Spitalul Municipal [redacted] de 2.000 lei- cheltuieli judiciare catre partea civila Bonci Adrian Grigore, de 1.000 lei- cheltuieli judiciare catre partea civila [redacted], de 1.000 lei- cheltuieli judiciare catre partea civila [redacted], de 1.000 lei- cheltuieli judiciare catre partea civila [redacted], asiguratorul [redacted] raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 193 alin. 6 Cod procedura penala va lua act ca inculpatul nu solicita cheltuieli judiciare.

Intrucat asistenta juridica a inculpatului a fost asigurata de aparator din oficiu inlocuit ulterior de aparator ales, vazand si dispozitiile art. 189 Cod procedura penala, Protocolul incheiat in anul 2008 intre MJLC si UNBR, va dispune avansarea si plata, din fondul special al Ministerului Justitiei si Libertatilor Cetatenesti catre Baroul Bucuresti- Serviciul Asistenta Juridica a sumei de 100 lei, reprezentand onorariul partial convenit dnei avocaata Maria pentru asistenta juridica acordata inculpatului.

In raport cu solutia data, vazand si dispozitiile art. 191 alin. 1 Cod procedura penala, culpa procesuala a inculpatului, il va obliga pe acesta la plata sumei de 1600 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare avansate de stat pe parcursul solutionarii cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTARASTE:**

In temeiul art. 334 Cod procedura penala schimba incadrarea juridica a faptelor din infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 1, 3 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal in infractiunile prevazute de art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal, art. 184 alin. 2, 4 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit. b Cod penal.

In temeiul art. 178 alin. 1, 2, 5 Cod penal cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a si c Cod penal, art. 75 alin. 2 Cod penal, art. 80 Cod penal condamna pe inculpatul [redacted]

[redacted] fiul lui [redacted] si [redacted], nascut la [redacted] in [redacted]

studii superioare, economist, stagiul militar satisfăcut, necunoscut cu antecedente penale, [redacted] la pedeapsa închisorii de 3 ani pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă.

În temeiul art. 184 alin. 2, 4 Cod penal cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal, art. 75 alin. 2 Cod penal, art. 80 Cod penal condamna pe același inculpat la pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă (parte vătămată [redacted]).

În temeiul art. 184 alin. 2, 4 Cod penal cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. a și c Cod penal, art. 75 alin. 2 Cod penal, art. 80 Cod penal condamna pe același inculpat la pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă (parte vătămată [redacted]).

În temeiul art. 33 lit. a Cod penal, art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal contopește pedepsele aplicate prin prezenta și aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În temeiul art. 71 Cod penal interzice inculpatului, de la data rămânii definitive a prezentei hotărâri și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei aplicate, exercitiul drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal.

În temeiul art. 86/1 Cod penal, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale pe o durată de 8 ani, termen de încercare stabilit conform art. 86/2 alin. 1 Cod penal.

În temeiul art. 86/3 alin. 1 Cod penal obligă inculpatul ca, pe durata termenului de încercare, să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a). să se prezinte la Serviciul de protecție a victimelor și reîntegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul [redacted] la datele fixate de acest Serviciu;
- b). să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c). să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d). să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art. 86/3 alin. 3 Cod penal obligă inculpatul ca, pe durata termenului de încercare, să respecte următoarele obligații:

- a). să nu conducă niciun vehicul.

În temeiul art. 71 alin. 5 Cod penal, suspenda, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, executarea pedepsei accesorii.

În temeiul art. 359 Cod procedura penală, pune inculpatului în vedere dispozițiile art. 86/4 Cod penal, privind revocarea suspendării sub supraveghere.

În temeiul art. 111 alin. 6 din OUG nr. 195/2002 republicată respinge ca neîntemeiată cererea inculpatului de prelungire a dreptului de circulație.

În temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penală raportat la art. 998 și urm. Cod civil admite în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă [redacted] domiciliat în [redacted] inculpatului și în contradictoriu cu asiguratorul, [redacted].

Obligă inculpatul să plătească acestei părți civile suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale și suma de 40.000 lei cu titlul de daune materiale, asiguratorul răspunzând în condițiile Legii nr. 136/1995 modificată.

În temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penală raportat la art. 998 și urm. Cod civil admite în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă [redacted] domiciliat în [redacted] împotriva inculpatului și în

131

contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 20.000 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] domiciliat in jud. [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 400.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 15.000 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] domiciliata in jud. [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 400.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 15.000 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] decedat la 07.07.2010 - cu ultimul domiciliu in jud. Constanta, [redacted] si continuata de succesorii acestei parti civile, [redacted] si [redacted] ambii domiciliati in jud. [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca numitului [redacted] succesor al defunctului [redacted] decedat la 07.07.2010 - suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 6.666 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

Obliga inculpatul sa plateasca numitei [redacted] - succesor al defunctului [redacted] decedat la 07.07.2010 - suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 6.666 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 13.333 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

In temeiul art. 346 alin. 1 Cod procedura penala raportat la art. 998 si urm. Cod civil admite in parte actiunea civila formulata de partea civila [redacted] impotriva inculpatului si in contradictoriu cu asiguratorul [redacted].

Obliga inculpatul sa plateasca acestei parti civile suma de 200.000 lei cu titlul de daune morale si suma de 13.333 lei, cu titlul de daune materiale, asiguratorul raspunzand in conditiile Legii nr. 136/1995 modificata.

ROMANIA
CURTEA DE APEL [REDACTED]

Secția penală și pentru
cauze cu [REDACTED]

Dosar nr. [REDACTED]

Nr. operator [REDACTED] ate cu caracter
pers. [REDACTED]

DECIZIA PENALĂ NR. [REDACTED]

Sedința publică din data de [REDACTED]

Complet constituit din:

Președinte: [REDACTED]

Judecător: [REDACTED]

Grefier: [REDACTED]

Ministerul Public este reprezentat de domnul procuror [REDACTED] din
cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel [REDACTED]

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio,
conform prevederilor articolului 369 alineatul 1 din Noul Cod de procedură
penală.

Pe rol, fiind pronunțarea deciziei penale privind soluționarea apelurilor
penale declarate de către părțile civile [REDACTED]

[REDACTED] inculpatul
[REDACTED] împotriva sentinței penale nr. [REDACTED]
pronunțată de Judecătoria [REDACTED] cauza având ca obiect infracțiunea de ucidere
din culpă (art. 178 Cod penal).

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că, dezbaterea apelului a avut loc la data de [REDACTED]
când părțile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate în încheierea de
ședință din aceea zi; încheiere ce face parte integrantă din prezenta pronunțarea
deciziei amânându-se pentru azi, pentru când,

CURTEA DE APEL
DELIBERÂND,

Asupra apelurilor penale de fata, curtea pe baza actelor si lucrarilor dosarului constata urmatoarele:

Prin Sentinta penală nr. [redacted] Judecătoria [redacted] în baza art.25 NCPP raportat la art.1357 Cod civil, art. 54 alin. 2 rap. la art. 48 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, l-a obligat pe inculpatul [redacted]

[redacted], fiul lui [redacted] și [redacted], născut la [redacted] în [redacted], cetățean român, studii [redacted] clase, căsătorit, 1 copil minor, agent de vânzări la [redacted] cu sediul în [redacted]

[redacted] cu reședința în loc [redacted] alături de garantul Biroul National Carte Verde din Marea Britanie [redacted] prin mandatar *BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMANIA* să plătească părților civile [redacted] și [redacted]

[redacted], dom. în [redacted] jud. [redacted]

suma de suma de câte 80.000 lei daune morale, precum și suma de 1700 euro (în echivalent în lei la cursul BNR la data efectuării plății) cu titlu de daune materiale în favoarea părții civile [redacted]

A respins ca nejustificate restul despăgubirilor morale solicitate de aceste părțile civile.

În baza art.25 NCPP raportat la art.1357 Cod civil, art. 54 alin. 2 rap. la art. 48 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, a fost obligat același inculpat alături de garantul Biroul National Carte Verde din Marea Britanie [redacted]

[redacted] prin mandatar *BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMANIA* să plătească părții civile [redacted] prin reprezentant legal [redacted]

[redacted] suma de 30.000 lei daune morale.

A respins ca nejustificate restul despăgubirilor morale solicitate de această parte civilă.

A respins ca nejustificate despăgubirile materiale și morale solicitate de partea civilă [redacted]

În baza art.276 NCPP, a fost obligat același inculpat alături de garantul Biroul National Carte Verde din Marea Britanie [redacted]

[redacted] prin mandatar *BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMANIA* să plătească părții civile [redacted] suma de 1.000 lei cheltuieli judiciare parțiale.

În baza art.276 NCPP, a fost obligat același inculpat alături de garantul Biroul National Carte Verde din Marea Britanie [redacted]

[redacted] prin mandatar *BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMANIA* să plătească părții civile [redacted] suma de 1.000 lei cheltuieli judiciare parțiale.

În baza art.276 NCPP a fost obligat același inculpat alături de garantul Biroul National Carte Verde din Marea Britanie [redacted]

[redacted] prin mandatar *BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE*

din ROMÂNIA să plătească părții civile [REDACTED] suma de 1.000 lei cheltuieli judiciare parțiale.

A constatat că Fondul de Protecție a Victimelor Străzii nu are calitatea de parte responsabilă civilmente în cauză.

A constatat că latura penală a cauzei a fost soluționată prin [REDACTED]

[REDACTED] a Judecătoria [REDACTED] definitivă prin nerecurare.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

A constatat că prin sentința penală nr. [REDACTED] a Judecătoria [REDACTED] pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] definitivă prin nerecurare la [REDACTED] inculpatul [REDACTED] a fost condamnat la o pedeapsă de [REDACTED] închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art. 178 alin. 1 și 2 Cod penal.

S-a reținut ca stare de fapt că, în data [REDACTED] în jurul orei [REDACTED] inculpatul [REDACTED] a produs un accident de circulație, în timp ce conducea autoturismul cu nr. de înmatriculare [REDACTED] după ieșirea din [REDACTED] pe un sector de drum cu o succesiune de curbe, datorită nerespectării semnificației indicatoarelor rutiere privind interzicerea depășirii și limitarea vitezei, pătrunzând pe contrasens, unde a intrat în coliziune cu autoturismul [REDACTED] cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus regulamentar din sens opus de către victima [REDACTED] accident în urma căruia victima a decedat.

Totodată, față de inculpatul [REDACTED] s-a dispus neînceperea urmăririi penale, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 Cod penal și pentru săvârșirea a trei infracțiuni de vătămare corporală din culpă, prevăzute de art. 184 alin. 1 și 3 Cod penal, deoarece persoana vătămată s-a împăcat cu învinuitul, respectiv lipsesc plângerile prealabile ale persoanelor vătămate.

Prin aceeași sentință în baza art. 320/1 alin. 5 Cod procedură penală s-a dispus latura civilă a cauzei, dispunându-se formarea unui nou dosar, respectiv dosarul de față cu [REDACTED]

Părțile vătămate [REDACTED] și [REDACTED] (copii victimei) s-au constituit părți civile cu suma de câte 150.000 euro fiecare, cu titlu de daune morale, iar partea vătămată [REDACTED] a solicitat și obligarea inculpatului la plata daunelor materiale în suma de 1.700 euro, reprezentând contravaloarea autoturismului avariât.

Partea vătămată [REDACTED] (nepotul victimei), prin reprezentant legal [REDACTED] s-a constituit parte civilă cu suma de 50.000 euro, cu titlu de daune morale.

Partea vătămată [REDACTED] (fosta soție a victimei) s-a constituit parte civilă în cauză solicitând obligarea inculpatului alături de asiguratorul de răspundere civilă la 4200 lei daune materiale și 50.000 Euro daune morale.

În probatiune părțile civile au depus la dosar înscrisuri respectiv, acte de stare civilă, un contract de vânzare-cumpărare pentru autovehiculul folosit [REDACTED] [REDACTED] cu nr. de înmatriculare [REDACTED] certificatul de înmatriculare al acestui autovehicul, cartea de identitate a autovehiculului, un centralizator privind cheltuielile efectuate de familia victimei [REDACTED] cu ocazia înmormântării acestuia în data de [REDACTED] și au solicitat audierea martorilor [REDACTED].

Din coroborarea declarațiilor martorilor [REDACTED] și [REDACTED] instanța de fond a reținut că părțile civile [REDACTED] obișnuiau să o viziteze pe victima [REDACTED] în gospodăria acestuia, prilej cu care îl ajutau la curățenie, însă partea civilă [REDACTED] nu intra împreună cu copiii săi în gospodăria victimei.

Cu privire la daunele morale solicitate, este incontestabil că în urma accidentului de circulație a cărei victimă a fost [REDACTED], părții civile [REDACTED]

[REDACTED] au suferit din punct de vedere psihic. Suferența psihică nu poate fi cuantificată la modul absolut în sume de bani, dar este aproape unanim acceptat că în astfel de situații, despăgubirile bănești sub forma daunelor morale, sunt de natură să acopere într-o oarecare măsură prejudiciul moral suferit de părțile civile ca urmare a victimei accidentului de circulație, care este tatăl și respectiv bunic al părților civile din proces.

Cu privire la despăgubirile reprezentând contravaloarea autoturismului [REDACTED] distrus în accidentul de circulație și pe care partea civilă [REDACTED] l-a evaluat la 1700 Euro, instanța de fond le-a acordat întrucât, potrivit contractului de vânzare-cumpărare existent la fila 41 dosar nr. [REDACTED] cercetare judecătorească, acest autoturism a fost achiziționat de partea civilă cu suma de 1700 Euro.

Cu privire la daunele materiale și morale solicitate de partea civilă [REDACTED] s-a constatat că la dosar nu există nici un fel de dovezi în acest sens, astfel că acestea au fost respinse ca nejustificate.

S-a mai constatat că la data producerii accidentului, pentru autoturismul cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus de inculpat nu era emisă o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

La data de [REDACTED] Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România (B.A.A.R.) a depus la dosar adresa nr. [REDACTED] prin care arată că în urma verificărilor efectuate, Biroul Național de Carte Verde din Marea Britanie nu a identificat o societate de asigurare la care să fi fost asigurat pentru RCA/Carte Verde autoturismul cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus de inculpatul din prezenta cauză, și implicat în accidentul de circulație din data de [REDACTED] dar a confirmat faptul că autovehiculul respectiv era legal înmatriculat [REDACTED] la data producerii accidentului, iar Biroul Național de Carte Verde din Marea Britanie este semnatar al acordului

Multilateral de garantare, acord la care a aderat și Biroul Național de Carte Verde din România (BAAR) începând cu data de [REDACTED]

În această situație instanța de fond a introdus în cauză Biroul Național Carte Verde din Marea Britanie [REDACTED] prin mandatar **BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMÂNIA (BAAR)**

În consecință, în soluționarea acțiunii civile formulate de părțile civile, instanța de fond, în baza art. 25 NCPP raportat la art. 1357 Cod civil, art. 54 alin. 2 rap. la art. 48 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, a dispus obligarea inculpatului [REDACTED] alături de garantul Biroul Național Carte Verde din Marea Britanie [REDACTED] prin mandatar **BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMÂNIA** să plătească părților civile [REDACTED]

[REDACTED] suma de câte 80.000 lei daune morale, precum și suma de 1700 euro (în echivalent în lei la cursul BNR la data efectuării plății) cu titlu de daune materiale în favoarea părții civile [REDACTED]

Instanța de fond a respins ca nejustificate restul despăgubirilor morale solicitate de aceste părți civile.

Instanța de fond a respins ca nejustificate despăgubirile materiale și morale solicitate de partea civilă [REDACTED]

Instanța de fond a constatat că Fondul de Protecție a Victimelor Străzii nu are calitatea de parte responsabilă civilmente în cauză, așa cum s-a arătat mai sus, a fost introdus în cauză garantul **BIROUL ASIGURĂTORILOR de AUTOVEHICULE din ROMÂNIA - BAAR**.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel părțile civile [REDACTED]

[REDACTED] care au solicitat admiterea apelului declarat în cauză, destituați hotărâri arătând că în mod greșit prima instanță a dispus obligarea Biroului Național de Carte Verde din Marea Britanie să plătească părții civile [REDACTED]

[REDACTED] prin reprezentant legal [REDACTED] la plata de daune morale, în realitate trebuia obligată Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România în reprezentarea acestuia.

Arată că cel de al doilea motiv de apel vizează problema daunelor materiale și morale. Astfel, susține că s-a făcut dovada faptului că au avut relații ce impun acordarea de daune morale, fostă soție a decedatului, numita [REDACTED] suportând toate cheltuielile de înmormântare, la dosar existând suficiente declarații de martori și că, chiar dacă aceștia erau divorțați, aceasta a achitat cheltuielile în acest sens.

Al treilea motiv de apel pe care îl susține arată că vizează reindividualizarea sumelor acordate cu titlu de despăgubiri morale.

În ceea ce privește al patrulea motiv de apel, susține că acesta vizează acordarea cheltuielilor judiciare, arătând că a depus la dosar practica judiciară de la Curtea de Apel [REDACTED]

Prin apelul formulat în termen legal inculpatul [REDACTED] a solicitat desființarea hotărârii atacate arătând că acesta vizează doar cuantificarea daunelor morale acordate, daune pe care le apreciază mari.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform prevederilor art. 417 rap. la art. 420 alineatul 8 din Codul de procedură penală, curtea constată că aceasta este temeinică și legală parțial, astfel că apelurile declarate de către părțile civile [REDACTED] și [REDACTED] vor fi admise potrivit dispozitivului prezentei, iar apelurile declarate de către părțile civile [REDACTED] și inculpatul [REDACTED] vor fi respinse ca atare.

Se reține că, starea de fapt se bucură de autoritate de lucru judecat prin rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare al inculpatului [REDACTED]. În fapt s-a constatat că, în data [REDACTED] jurul orei [REDACTED], inculpatul [REDACTED] a produs un accident de circulație, în timp ce conducea autoturismul cu nr. de înmatriculare [REDACTED] după ieșirea din [REDACTED], pe un sector de drum cu o succesiune de curbe, datorită nerespectării semnificației indicatoarelor rutiere privind interzicerea depășirii și limitarea vitezei, pătrunzând pe contrasens, unde a intrat în coliziune cu autoturismul [REDACTED] cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus regulamentar din sens opus de către victima [REDACTED], accident în urma căruia victima a decedat.

În ceea ce privește apelul declarat de către partea civilă [REDACTED] se reține că, acesta era nepotul victimei care nu se afla într-o legătură permanentă cu aceasta și văzând relația de rudenie dintre cei doi se apreciază că, suma de 30.000 lei acordată de către prima instanță reprezintă o reparație echitabilă de natură să satisfacă interesele acestuia.

Nu se poate afirma că fosta soție a victimei, respectiv partea civilă [REDACTED] ar fi suferit un prejudiciu specific relațiilor de căsătorie întrucât cei doi erau divorțați, iar pe de altă parte aceasta când își ducea copiii în vizită la tatăl lor nu intra în gospodărie, ceea ce demonstrează că între cele două persoane nu s-au păstrat anumite legături care să justifice acordarea de daune morale.

Desigur că și aceasta a fost îndoliată de evenimentul nefericit care a avut loc, ca de altfel toate persoanele care s-au aflat într-o relație mai apropiată cu victima, însă lipsa existenței unor legături constante de afecțiune nu poate justifica acordarea de despăgubiri bănești, altminteri acestea ar trebui acordate tuturor cunoscuților persoanei decedate.

În ceea ce privește cheltuielile de înmormântare se reține că, deși acestea sunt firești, totuși la dosarul cauzei nu s-au depus acte justificative pentru dovedirea acestora și nici nu s-au administrat alte probe în acest sens, cu toate că

solutionarea laturii penale și civile a cauzelor se face pe bază de probe, motiv pentru care acestea nu vor fi acordate.

Instanța nu poate fi de acord cu solicitarea părților civile de a obliga la despăgubiri Biroul Asiguratorilor din România întrucât autoturismul era asigurat în Marea Britanie pentru care răspunde civil Biroului Național Carte Verde din Marea Britanie [redacted] prin mandatul Biroului Asiguratorilor de Autovehicule din România-BAAR, iar acesta din urmă răspunde doar pentru prejudiciile produse pe teritoriul României de autovehiculele asigurate în străinătate-art.48 alin.2 rap. la 54 alin.2 din Legea nr.136/1995 și art.3 din Regulamentul General al Consiliului Birourilor.

Ținând seamă de principiile echității, a reparării integrale a prejudiciului cauzat și a îmbogățirii fără justă cauză și văzând jurisprudența în materie instanța apreciază că, cuantumul daunelor morale acordate de prima instanță copiilor victimei este redus și drept urmare, va majora daunele morale acordate părților civile [redacted] și [redacted] de la câte 80.000 lei la câte 90.000 lei, fiind vorba despre aproximativ 20.000 euro/copil.

Într-adevăr, părțile civile [redacted] au achitat în primă instanță câte 4.960 lei fiecare reprezentând serviciile de asistență juridică, însă întrucât toți 3 formează un singur grup procesual cu interese identice, se apreciază că raportat la obiectul cauzei care nu impune o complexitate deosebită, nu se justifică acordarea integrală a acestora, fiind rezonabil și echitabil majorarea acestora de la câte 1.000 lei la câte 2.000 lei, fiecare.

Va menține restul dispozițiilor sentinței atacate.

În baza art.275 alin.2 c.pr.penala, va obliga părțile civile [redacted] și inculpatul [redacted] plata sumei de câte 100 lei fiecare, reprezentând cheltuieli judiciare în apel, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

În baza art.421 pct.2 lit.a c.pr.pen. admite apelurile declarate de către părțile civile [redacted] împotriva sen.pen.nr. [redacted] a Judecatoriei [redacted] pe care o desființează și în rejudecare majorează daunele morale acordate acestor părți civile de la câte 80.000 lei la câte 90.000 lei, precum și cheltuielile de judecată în primă instanță lei de la câte 1.000 lei la câte 2.000 lei, fiecare.

În baza art. 421 alin. 1 pct. 1 lit. b C.pr.pen. respinge ca nefondate apelurile declarate de către părțile civile [redacted] prin reprezentant legal [redacted] și inculpatul [redacted] împotriva aceleiași sentințe.

Mentine restul dispozițiilor sentinței atacate,

În baza art.275 alin.2 c.pr.penală, obligă părțile civile

[REDACTED] plata sumei de câte 100 lei fiecare, reprezentând cheltuieli judiciare în apel, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică [REDACTED]

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

Red. dec. judecător [REDACTED]

ROMANIA
JUDECATORIA [REDACTED]
SECTIA PENALA

Dosar nr. [REDACTED] 4

Cod operator [REDACTED]

SENTINTA PENALA NR. [REDACTED]

Sedinta publica din data de [REDACTED]

Instanta constituita din:

PRESEDINTE [REDACTED]

GREFIER [REDACTED]

Parchetul de pe langa Judecatoria [REDACTED] este reprezentat de d-nul procuror [REDACTED]

Inregistrarea dezbaterii cauzei s-a facut in conformitate cu dispozitiile art. 369, alin. 1 Cod procedura penală.

Pe rol fiind judecarea cauzei penale, privind pe inculpatul:

[REDACTED] fiul lui [REDACTED] nascut la data de [REDACTED] cu domiciliul in comuna [REDACTED] trimis in judecata pentru savarsirea infractiunii de:

„vătămare corporală din culpă”, faptă prev. și ped. de art. 196 alin. 2 și 3, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal făcut în ședința publică de astăzi, lipsă părțile.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată că dezbaterile judiciare a cauzei a avut loc la termenul din data de [REDACTED], când susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, pentru motivele invocate în încheiere, s-a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de astăzi.

JUDECATORIA
DELIBERAND

Prin rechizitoriul Parchetului de pe langa Judecatoria [REDACTED] din data de [REDACTED] emis in dosar nr. [REDACTED] s-a dispus trimiterea in judecata a inculpatului [REDACTED] sub acuzația comiterii infractiunii de „vătămare corporală din culpă”, faptă prevăzută de art. 196 alin. 2 și 3, cu aplicarea art. 5 Cod penal, reținându-se în sarcina acestuia faptul că în data de [REDACTED] în jurul orei [REDACTED] în timp ce conducea autoturismul marca [REDACTED] cu numărul de înmatriculare [REDACTED], nu a acordat prioritate de trecere și a accidentat persoana vătămată [REDACTED] care se afla în traversare pe trecerea de pietoni.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține în fapt următoarele:

La data de [REDACTED] în jurul orei [REDACTED] inculpatul [REDACTED] în timp ce conducea autoturismul marca [REDACTED] cu numărul de înmatriculare [REDACTED]

pe str. [redacted] din direcția [redacted] înspre ieșirea din oraș, pe banda a doua de circulație, înainte de intersecția cu str. [redacted] a surprins-o și a accidentat-o pe persoana vătămată [redacted] la trecere de pietoni marcată și semnalizată corespunzător, pe culoarea verde a semaforului electric, aceasta fiind angajată în traversarea străzii dinspre stația de tramvai.

În urma accidentului de circulație produs a rezultat rănirea persoanei vătămate [redacted] care, potrivit Certificatului medico-legal nr. [redacted] din data de [redacted], a suferit leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 90 zile de îngrijiri medicale, număr de zile modificat prin Raportul de Expertiză Medico Legală nr. [redacted] din data de [redacted] al [redacted], la un număr de 120 zile, perioadă care include și tratamentul de recuperare.

La fața locului, organele de poliție au procedat la testarea inculpatului [redacted] cu aparatul alcooltest marca [redacted] care la număr test [redacted] din data de [redacted] a indicat valoarea de 0,00 ml alcool pur în aerul expirat. Recoltându-li-se probe biologice, așa cum rezultă din Buletinele de Analiză Toxicologică [redacted], respectiv [redacted] din [redacted] emise de [redacted] inculpatul și persoana vătămată au avut o alcoolemie de 0,00 g % alcool pur în sânge.

Din procesul-verbal de cercetare la fața locului rezultă faptul că sectorul de drum pe care s-a produs accidentul prezintă următoarele caracteristici: „drum în aliniament acoperit cu covor asfaltic uscat și neted cu regim de circulație auto în ambele sensuri, cu câte două benzi de circulație pe sens. Sensul de circulație este delimitat prin marcaj linie continuă dublă, iar benzile de circulație prin linie continuă simplă, pe sectorul unde s-a produs accidentul”, „vizavi de stația de tramvai, amplasată pe partea dreaptă a str. [redacted] înainte de intersecția cu str. [redacted] se află amplasată, marcată și semnalizată corespunzător o trecere de pietoni de 3,5 m, aceasta fiind semaforizată. Semafoarele se află în funcțiune în momentul producerii accidentului, sunt montate pe partea dreaptă a str. [redacted] și deasupra fiecărei benzi cu sensul de circulație spre capăt [redacted]. Semaforizarea este destinată atât traficului auto, cât și celui pietonal în acea zonă”, „regimul de viteză în zona trecerii de pietoni este restricționat cu până la 30 km/h.”

Fiind audiată în cursul urmăririi penale, persoana vătămată a declarat că în data de [redacted] în jurul orelor [redacted] a coborât în stația de tramvai situată la [redacted] de pe str. [redacted] a așteptat pe trotuarul de lângă stația de tramvai ca semaforul electric de la trecerea de pietoni să indice culoarea verde pentru a traversa strada dinspre [redacted] spre str. [redacted] iar după ce semaforul a indicat culoarea verde, s-a angajat în traversarea străzii pe marcajul pietonal înspre str. [redacted] cu mai mulți pietoni, după ce a văzut că autoturismele care circulau pe [redacted] au oprit la semafor. În timp ce traversa strada a fost proiectată pe banda a doua a sensului de circulație, nu și-a pierdut conștiința, văzând că a fost accidentată de un autoturism de culoare deschisă marca [redacted].

În cauză au fost audiați de către organele de urmărire penală martorii [redacted] și [redacted]. Din declarația martorului [redacted] rezultă că acesta, la momentul producerii accidentului, se afla în calitate de pieton pe trotuar, în fața [redacted] de pe [redacted] a văzut că semaforul

electric este pe culoarea verde, pietonii ajunseseră la jumătatea marcăului, unii reușind să treacă, când a auzit o bubuitură pe trecerea de pietoni și a văzut că o femeie fusese accidentată de un autoturism [redacted], care venea dinspre [redacted]. Conducătorul auto era un tânăr care a motivat în prezenta sa că a provocat accidentul deoarece a rămas fără frână.

Din declarația martorului [redacted] rezultă că acesta, la momentul producerii accidentului, se afla în stația de taxi de pe [redacted], vis a vis de [redacted]. A văzut că semaforul pentru pietoni era pe culoarea verde, că marcăul pietonal era traversat de mai mulți pietoni, precum și faptul că dinspre centru, înspre capătul str. [redacted] se deplasa un autoturism [redacted] care i-a atras atenția întrucât conducătorul acestuia striga că a rămas fără frână, încercând să evite pietonii, folosind frâna de motor. Conducătorul auto nu a putut să evite impactul cu o femeie care era angajată în traversarea străzii, pe marcăul pietonal, pe culoarea verde a semaforului, care venea dinspre linia de tramvai. Martorul a mai precizat că conducătorul autoturismului implicat în accident era un tânăr, care neputând să oprească autoturismul, a făcut stânga împrejur, oprindu-se pe direcția opusă.

Martorul [redacted] a declarat că în data de [redacted] în jurul orei [redacted] fiind la volanul autoturismului său, a oprit la trecerea de pietoni de la [redacted] situată pe [redacted], pentru a acorda prioritate pietonilor angajați în traversarea străzii pe marcăul pietonal, pe culoarea verde a semaforului, iar la un moment dat a văzut un autoturism care venea dinspre [redacted] cu direcția capăt str. [redacted], care a apărut pe trecerea de pietoni, după care a văzut o femeie cazută pe carosabil.

Cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale, inculpatul a declarat că, în data de [redacted] în jurul orei [redacted] după finalizarea unor reparații la acumulatorul autoturismului [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted] a pornit cu acesta de pe [redacted] din mun. [redacted] îndreptându-se spre localitatea [redacted] pentru a cumpăra o pompă de frână, deoarece cea de pe autoturism nu funcționa întotdeauna bine. Când a ajuns pe str. [redacted] în apropiere de intersecția cu [redacted] circulând pe banda a doua cu o viteză de 40 km/h, a apăsat pedala de frână, moment în care a constatat că aceasta nu funcționează, s-a speriat, a virat stânga pentru a nu lovi autoturismele din fața sa, a pătruns pe sensul opus, încălcând marcăul dublu continuu și a circulat pe contrasens în depășirea coloanei formate, iar când a ajuns în dreptul semaforului de la trecerea de pietoni situat în zona [redacted] de pe str. [redacted], a trecut pe culoarea roșie a semaforului, nereușind să oprească autoturismul, deși a apăsat pedala de frână în mod repetat. Pe trecerea de pietoni a virat dreapta, revenind pe sensul său de mers, în acel moment lovind o femeie de aproximativ 50-55 de ani, care era angajată în traversarea străzii pe trecerea de pietoni, pe culoarea verde a semaforului, venind dinspre partea dreaptă. După ce a lovit femeia, a virat brusc stânga și a reușit să oprească autoturismul pe banda unu a [redacted] aproape de intersecția cu [redacted] cu fața îndreptată în direcția str. [redacted] a coborât din autoturism, a mers la femeia pe care a accidentat-o, aceasta fiind întinsă pe asfalt, acordându-i-se ajutor în acel moment de două persoane.

Potrivit concluziilor Raportului de expertiză medico-legală [redacted] din data de [redacted] al [redacted], numita [redacted] a suferit la data de [redacted] un accident rutier soldat cu multiple leziuni, cele mai grave fiind localizate la nivelul bazinului și la membrul inferior drept. Pentru aceste leziuni a fost necesară efectuarea unei intervenții chirurgicale de artroplastie totală de șold drt. necimentată. Actual prezintă o stare algodistfuncțională după fractura col femural drp. operată, pentru care a necesitat și va mai necesita în viitor tratament de recuperare fiziokinetoterapeutică. Apreciem că numărul de zile de îngrijiri medicale necesar în acest caz este de 120 (unasutădozăeci) zile, perioadă care include și tratamentul de recuperare (...). Mecanismul de producere a leziunilor a fost de lovire a victimei de către un autovehicul în mișcare urmată de căderea pe acostament. Urmare a accidentului rutier din [redacted] susnumita nu a suferit o infirmitate, nici un prejudiciu estetic grav și permanent. De asemenea, viața victimei nu a fost pusă în primejdie în urma accidentului rutier."

Potrivit procesului-verbal de inspecție tehnică din data de [redacted] autovehiculul marca [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted] nu se încadrează în parametri tehnici admisi pentru inspecția tehnică și nu corespunde pentru circulația pe drumurile publice.

Inculpatul [redacted] a încălcat prevederile art. 135 ltr.h din Regulamentul de aplicare a OUG 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006.

La data producerii accidentului rutier autoturismul marca [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted] avea asigurarea obligatorie de răspundere civilă emisă de către [redacted]

Audiat fiind de către instanța de judecată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunii, arătând că în data de [redacted] în jurul orei [redacted] în timp ce conducea pe [redacted] autoturismul marca [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted] din direcția str. [redacted] înspre ieșirea din oraș, nu a acordat prioritate de trecere persoanei vătămate [redacted], care se afla în traversare pe trecerea de pietoni, marcată și semnalizată corespunzător, pe culoarea verde a semaforului electric, a accidentat-o pe aceasta, iar în urma accidentului de circulație a rezultat rănirea persoanei vătămate care a suferit leziuni ce au necesitat pentru vindecare un număr de 120 zile de îngrijiri medicale [redacted] din dosarul cauzei).

Starea de fapt reținută de către instanță și vinovăția inculpatului sunt pe deplin dovedite cu probele administrate în cauză în cursul urmăririi penale și de către instanța de judecată, respectiv declarațiile inculpatului prin care acesta arată că recunoaște săvârșirea faptei care se coroborează cu declarațiile persoanei vătămate [redacted], procesul-verbal de constatare a infracțiunii, procesul-verbal de cercetare la fata locului, schița și planșa foto [redacted], procesul-verbal de inspecție tehnică [redacted] certificat medico-legal nr. [redacted] raportul de expertiză medico-legală [redacted] din data de [redacted]

[redacted] și declarațiile martonilor [redacted]

În raport de data săvârșirii infracțiunii se impune analiza, în cauză, a normelor care reglementează legea penală mai favorabilă până la judecarea definitivă a cauzei, potrivit dispozițiilor art. 5 Cod penal, avându-se în vedere condițiile de incriminare, cerințele privind antrenarea răspunderii penale, condițiile de sancționare și consecințele condamnării, respectiv decizia [redacted] a Curții Constitutionale și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție [redacted].

Raportat la aceste criterii, instanța constată că infracțiunea de *vătămare corporală din culpă*, prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 Cod penal din 1968 este incriminată de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal și, având în vedere limitele mai reduse de pedeapsă, prevăzute de noua lege, respectiv dispozițiile art. 83 – art. 90 Cod penal și solicitarea inculpatului și a părții civile, prin avocați aleși, în aplicarea art. 5 Cod penal, instanța va reține ca lege mai favorabilă inculpatului prevederile art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal, care, în cauză, conduc în ansamblu, în mod evident, la o situație mai favorabilă pentru acesta.

In drept, fapta inculpatului [redacted] care în data de [redacted] în jurul orelor [redacted], în timp ce conducea pe [redacted] autoturismul marca [redacted] cu numărul de înmatriculare [redacted] nu a acordat prioritate de trecere și a accidentat-o pe persoana vătămată [redacted] care se afla în traversare pe trecerea de pietoni, marcată și semnalizată corespunzător, pe culoarea verde a semaforului electric, în urma accidentului de circulație produs rezultând rănirea acesteia, care a suferit leziuni ce au necesitat pentru vindecare un număr de 120 zile de îngrijiri medicale întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *vătămare corporală din culpă*, prevăzute de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal, text în baza căruia, cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, instanța va stabili în sarcina inculpatului pedeapsa amenzii în cuantum de 3000 lei, corespunzătoare unui număr de 150 zile-amendă.

La individualizarea judiciară a pedepsei și a modului de executare a acesteia, respectiv a numărului zilelor-amendă, instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, dintre care evidențiază gradul de pericol social al faptei comise, limitele de pedeapsă prevăzute de lege nouă, natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările în care a fost comisă fapta – accidentul rutier fiind cauzat de o defecțiune a sistemului de frânare al autoturismului condus de către inculpat, stăruința depusă de către acesta pentru a repara paguba produsă, prin achitarea cheltuielilor de spitalizare a persoanei vătămate [redacted] respectiv persoana inculpatului, care a recunoscut și regretat săvârșirea faptei, vârsta și situația socială a acestuia, care este caracterizat ca o persoană având o conduită ireproșabilă [redacted] și lipsa antecedentelor sale penale. Instanța a stabilit suma corespunzătoare unei zile-amendă, în cuantum de 20 de lei, ținând seama de situația materială a inculpatului, declarată în fața instanței.

Instanța reține faptul că în prezenta cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 alin. 1 și 2 Cod penal, având în vedere natura infracțiunii săvârșite de către inculpat și pedeapsa prevăzută de lege pentru aceasta, cuantumului pedepsei stabilite în sarcina inculpatului, persoana și conduita acestuia anterior săvârșirii infracțiunii și posibilitățile sale de îndreptare, respectiv faptul că inculpatul a contribuit la aflarea adevărului și și-a manifestat acordul de a presta o muncă în folosul comunității și

apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei inculpatului pentru o perioadă determinată, motiv pentru care va dispune amânarea aplicării pedepsei amenzii în cuantum de 3000 lei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În temeiul art. 85 alin. 1 Cod penal pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va trebui să respecte următoarele *măsuri de supraveghere*:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probatiune [REDACTED] la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 86 alin. 1 Cod penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. 1 lit. c - e Cod penal se comunică Serviciului de Probatiune [REDACTED].

În temeiul art. 404 alin. 3 Cod procedură penală, va atrage atenția inculpatului asupra prevederilor art. 88 Cod penal privind revocarea amânării aplicării pedepsei.

Sub aspectul laturii civile, instanța reține că s-a constituit parte civilă în procesul penal persoana vătămată [REDACTED] cu suma de 6012 lei cu titlu de daune materiale și 100.000 euro cu titlu de daune morale, pentru prejudiciul fizic și moral ce i-a fost cauzat prin accidentul de circulație produs de către inculpat (filele 49-88).

Potrivit art. 1357 și urm. C.civ., *cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului răspunzând pentru cea mai ușoară culpă, repararea integrală a acestuia vizând atât prejudiciul material cât și cel moral.* În cazul de față, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, motiv pentru care va admite, în parte, acțiunea civilă exercitată în procesul penal.

Referitor la cuantumul daunelor materiale solicitate, acestea reprezintă contravaloarea cheltuielilor efectuate cu privire la supraalimentația pe perioada spitalizării, deplasarea la medic, tratamentele specializate și medicamentație, analize medicale, obiecte de vestimentație distruse, motiv pentru care instanța consideră că acestea sunt justificate, dar dovedite doar în parte, cu facturile și chitanțele anexate [REDACTED].

În ceea ce privește daunele morale solicitate, instanța constată că, în urma accidentului rutier, partea civilă a suferit leziuni care necesită pentru vindecare un număr de 120 de zile de îngrijiri medicale, fiind spitalizată și supusă unei intervenții chirurgicale de artroplastie totală de șold drept cu proteză necimentată, urmată de o recuperare care a necesitat tratament de specialitate și ședințe de kinetoterapie.

Referitor la prejudiciul moral suferit de către partea civilă, instanța constată că în urma accidentului rutier acestea i-a fost afectată starea fizică și psihică, așa cum rezultă din declarația martorilor [REDACTED] și, chiar dacă suferința psihică nu poate fi cuantificată la modul absolut în sume de bani, este unanim acceptat că

În astfel de situații, despăgubirile bănești sub forma daunelor morale, sunt de natură să acopere într-o oarecare măsură prejudiciul moral.

La stabilirea cuantumului daunelor morale, instanța are în vedere că acordarea acestora nu poate constitui o cauză de îmbogățire fără just temei, ci rolul acestora este de a asigura o reparație justă a suferinței cauzate de producerea accidentului rutier, motiv pentru care apreciază că se impune a se acorda părții civile o sumă de bani cu titlu daune morale, dar într-un quantum redus față de cel solicitat. Astfel, instanța consideră că suma de 140.000 lei reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit de către partea civilă [redacted] motiv pentru care urmează să respingă restul pretențiilor civile cu titlu de daune morale ca nefundate.

Referitor la calitatea de subiect pasiv al raportului juridic civil dedus judecării, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 1382 Cod civil, solidaritatea răspunderii civile nu se prezumă, fiind ținute solidar la reparația prejudiciului doar persoanele care răspund civil pentru o faptă prejudiciabilă, cazurile de răspundere civilă delictuală solidară fiind expres prevăzute de art. 1372 - art. 1380 Cod civil.

În ceea ce privește răspunderea civilă a societăților de asigurare, instanța reține natura juridică mixtă a acesteia, conferită de dispozițiile Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, respectiv actul juridic încheiat între asigurător și asigurat, în baza cărora despăgubirile se plătesc *de către asigurător* persoanelor fizice sau juridice pagubite, între asigurător și asigurat neinstituindu-se niciunul dintre raporturile juridice prevăzute de legea civilă, generatoare de răspundere civilă pentru fapta altuia.

Pentru aceste motive și având în vedere dispozițiile art. 86 Cod procedură penală, respectiv faptul că răspunderea asigurătorului subzistă exclusiv în temeiul Legii nr. 136/1995 și în condițiile și limitele stabilite prin [redacted] și contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, instanța reține că solicitările procurorului și ale părții civile de obligare a inculpatului în solidar cu partea responsabilă civilmente la plata despăgubirilor civile sunt nefundate.

Prin urmare, instanța apreciază că, în cazul infracțiunii de vătămare corporală din culpă, incidența cazului prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. g teza a II - a Cod procedură penală (până la rămânerea definitivă a hotărârii, conform art. 132 alin. 2 Cod penal din 1968, cu aplicarea art. 5 Cod penal din 2009) determină atât stingerea acțiunii penale, cât și a acțiunii civile exercitate în procesul penal împotriva inculpatului, acțiunea civilă exercitată împotriva părții responsabile civilmente urmând a rămâne nesoluționată potrivit prevederilor art. 25 alin. 5 Cod procedură penală.

Din considerentele prezentate, în temeiul art. 19, art. 25 alin. 1, art. 86 și art. 397 C.pr.pen. cu referire la art. 1357 și urm. C.civ. și art. 49, art. 50 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, instanța va admite în parte acțiunea civilă exercitată în procesul penal de către partea civilă [redacted] și, în consecință, va obliga partea responsabilă civilmente [redacted] la plata sumei de 1419,70 lei, cu titlu de daune materiale și 140.000 lei, cu titlu de daune morale în favoarea părții civile.

Va lua act că persoana vătămată Spitalul Clinic Județean [redacted] nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, prejudiciul produs acesteia fiind reparat integral de către inculpat.

În temeiul art.7 alin.1 din Legea nr.76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare va dispune prelevarea probelor biologice de la inculpat.

Potrivit prevederilor art. 276 alin. 1 C.pr.pen. raportat la art.451 alin.2 C.pr.civ., respectiv munca îndeplinită de către avocatul părții civile în prezenta cauză, instanța va reduce onorariul avocațial solicitat de partea civilă prin chitanța depusă la dosar [redacted] și, în consecință, având în vedere și motivele mai sus prezentate, în temeiul art.50 și art. 55 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România va obliga partea responsabilă civilmente [redacted]

Constatând culpa procesuală a inculpatului, în temeiul art. 274 alin. 1 Cod procedură penală, instanța îl va obliga la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 396 alin. 1 și 4 Cod procedură penală raportat la art. 61 alin.4 lit. c și art. 83 Cod penal stabilește pedeapsa amenzii în cuantum de 3000 lei, corespunzătoare unui număr de 150 zile-amandă în sarcina inculpatului

[redacted] fiul lui [redacted] născut la data de [redacted] în [redacted] domiciliat în [redacted] cetățenie română, fără antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de *vătămare corporală din culpă*, prevăzută de art.196 alin. 2 și 3 Cod penal, cu aplicarea art.396 alin.10 Cod procedură penală și art. 5 Cod penal.

În temeiul art. 83 alin.1 și art. 84 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal, amână aplicarea pedepsei amenzii în cuantum de 3000 lei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În temeiul art. 85 alin. 1 Cod penal pe durata termenului de supraveghere, inculpatul trebuie să respecte următoarele **măsuri de supraveghere:**

- a) să se prezinte la Serviciul de Probatiune [redacted] la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probatiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 86 alin. 1 Cod penal pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. 1 lit. c - e Cod penal se comunică Serviciului de Probatiune [REDACTAT]

În temeiul art. 404 alin. 3 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra prevederilor art. 88 Cod penal privind revocarea amânării aplicării pedepsei.

În temeiul art. 19, art. 25 alin.1, art. 86 și art. 397 C.pr.pen. cu referire la art.1357 și urm. C.civ. și art. 49, art.50 și art. 55 din Legea nr 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România admite în parte acțiunea civilă exercitată în procesul penal de către partea civilă [REDACTAT] domiciliată în mun. [REDACTAT]

[REDACTAT] și, în consecință, obligă partea responsabilă civilmente [REDACTAT] la plata sumei de 1419,70 lei, cu titlu de daune materiale și 140.000 lei, cu titlu de daune morale în favoarea părții civile

la act că persoana vătămată Spitalul Clinic Județean de Urgență Oradea nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În temeiul art.7 alin.1 din Legea nr.76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare dispune prelevarea probelor biologice de la inculpat.

În temeiul art. 276 alin. 1 C.pr.pen., art.50 și art. 55 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România obligă partea responsabilă civilmente [REDACTAT] la plata sumei de 2500 lei în favoarea părții civile, cu titlu de cheltuieli judiciare reprezentând onorariu avocat.

În temeiul art. 274 alin. 1 Cod procedură penală obligă inculpatul la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din [REDACTAT]

PREȘEDINTE,
[REDACTAT]

GREȘIER,
[REDACTAT]

Redactat [REDACTAT]
Tehnoredactat [REDACTAT]

